Nr. 14. Czwartek, 18 Stycznia 1883. **Rok 73.**

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 4 po południu z wyjątkiem świąt i niedziel.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Wałowa nr. 29. — Listy należy frankować. — Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł.

Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej“ otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ćwierćroczni zaś i miesięczni za dopłatą, pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 18 stycznia.

Dopiero, czy już w dwa tygodnie po śmierci Gambetty wystąpił jeden z pretendentów do tronu francuskiego z krytyką obecnego położenia i z pretensyą do sukcesyi napoleońskiej. Książę Napoleon Hieronim wbrew niechęci Rouhera i całej starej gwardyi bonapartystów, oddanych cesarzowej Eugenii, nawet wbrew przedstawieniom swoich bliższych przyjaciół nie ustąpił miejsca swojemu synowi, któremu syn Napoleona III w testamencie przekazał następstwo, lecz wytrwał w roli pretendenta i doczekał się lepszych czasów. Smiał się z tej pretendentury Gambetta, śmiało się z nim razem całe stronnictwo republikańskie. Dziś śmiać mu się nie wolno, bo po stracie wodza nie może lekceważyć żadnego przeciwnika, zwłaszcza wobec faktu, że śmierć Gambetty przypadła w porę już i tak krytyczną dla republiki, bo w porę anarchistycznych zaburzeń i pierwszego niedoboru w budżecie. Samo aresztowanie ks. Napoleona świadczy wymownie o tem, że nie jest on już śmiesznym dla republiki.

Łatwo przyszło księciu Napoleonowi krytykować sytuacyę w duchu nieprzychylnym republice, bo miał materyał obfity, a nawet najwięksi przeciwnicy przyznawali mu zawsze umysł bardzo bystry i talent wyższy. Gdyby żył syn Napoleona III, republika dziś ani chwili nie mogłaby być pewną, czy w jakiej załodze nie dojrzewa już plan wojskowej rewolucyi. Armia bowiem ma w tej chwili podwójny powód do troski o przyszłość wojskową Francyi. W Gambecie widziała organizatora, który miał stworzyć materyalne i moralne warunki zwycięztw, w generale Chanzym upatrywała wodza zdolnego do wyzyskania wszystkich tych warunków na polu walki. Smierć zabrała niemal równocześnie obu sympatycznych dla armii mężów, a jak Brisson nie zastąpi Gambetty, tak generał Gallifet nie weźmie w spuściźnie po Chanzym sympatyi i zaufania w armii. Cesarzewicz tedy dojrzały w szkole nieszczęść a wykształcony w wzorowej akademii wojskowej, miałby dziś wszelkie szanse w armii. Książę Jerome Napoleon był dla armii zawsze obojętny, niemal obcy, a nieprzyjaciele jego umieli oczernić go tak zręcznie, że w kołach wojskowych uchodzi nawet za pozbawionego wszelkich osobistych warunków do odegrania wybitniejszej roli militarnej. Bez armii zaś dopięcie celu jest niepodobnem. Nie da się nigdy pomyśleć taka konstellacya w obu Izbach, żeby restauracya cesarstwa wypłynęła z kongresu w formie legalnej zmiany konstytucyi. Nawet ulubione hasło bonapartyzmu, odwołanie się do narodu całego, nie wróży dziś wcale powodzenia. Plebiscyt mógłby wypaść korzystnie dla cesarstwa dopiero wtedy, gdyby przedtem na innej drodze Napoleon IV czy V dostał się do tronu i miał już swoich prefektów na prowincyi.

Za przykładem księcia Napoleona zgłaszającego swoje prawa dynastyczne w ewentualnej likwidacyi trzeciej republiki, nie potrzebuje iść demonstracyjnie ani hr. Chambord ani pretendent orleańskiej linii. Zgłoszenie się ks. Napoleona przypomina już także i ich pretensye. Mimo wszelkich sprzeczności między frakcyami monarchicznemi, żadna z nich nie zasłaniałaby w danym razie republiki przed restauracyą tej lub owej monarchii. Książę Napoleon zapewne nie na seryo odgraża się, że gotów pójść na barykady przeciw hr. Chambordowi. W chęci obalenia republiki dziś wśród jawnych objawów anarchii frakcye monarchiczne muszą być w duchu więcej zgodne niż kiedykolwiek. Wszystkie bowiem wysuwają naprzód swoją misyę „ocalenia społeczeństwa“ a ocalenie to stawia jako premissę podniesienie zgruchotanego tronu.

Jak widać ze wszystkiego, Francya zacznie znowu interesować całą Europę w wysokim stopniu, bo wypadki rozwijają się tam szybko, a impuls jest już dany. Dalsze przyspieszenie rozwoju zawisło od pretendenta radykalnej republiki Clemenceau. Wszyscy monarchiści patrzą na niego i w interesie własnym życzyliby mu pewnie jaknajwiększej stanowczości i determinacyi.

KORESPONDENCYE

Wiedeń, 16 stycznia.

(*R*) W nielicznym komplecie zgromadziła się wczoraj Izba poselska. Na skrajnej prawicy, tam gdzie zasiadają Polacy, ławy prawie puste były, nawet dwudziestu posłów z Galicyi nie można było naliczyć. Z krajów odległych, z Dalmacyi, Bukowiny, Tyrolu nie było prawie nikogo. Dobrze więc zrobił prezes Izby, że nie postawił na porządku dziennym tych kilku ustaw, o których gotowe są sprawozdania komisyjne, jak ustawa o kommasacyi gruntów i o wykupnie enklaw lasowych. Prawdopodobnie też ustawy te nie przejdą bez długich rozpraw i gdy raz wejdą na porządek dzienny, komisye będą zniewolone przerwać swoje prace, a teraz głównie o to chodzi, żeby komisya budżetowa jak najprędzej przygotowała budżet. Członkowie tej komisyi starają się o większy pospiech, niż w poprzednich latach. Przy rozprawach komisyjnych niewielu z nich zabiera głos. Wszystkie pozycye tak już dokładnie są znane, że trudno zrobić nową o jakim przedmiocie uwagę. Wczoraj wieczór komisya budżetowa załatwiła kilka przedmiotów, uchwaliła powiększenie wydatków na straż skarbową, etat emerytury i budżet obrony krajowej. W skutek podwyższenia ceł wzmaga się przemytnictwo. Kontrola przemysłu naftowego wymaga także pomnożenia liczby strażników. Komisya więc pozwoliła na pomnożenie straży granicznej i lepsze jej uzbrojenie, równie jak na pomnożenie straży wewnętrznej. Potrzeby etatu emerytalnego w skutek ustawy z roku 1873 wzmagają się corocznie. Wymierają bowiem emeryci, którzy pobierali mniejsze pensye, wymierzone według dawnego etatu, a natomiast przybywają tacy, którym na podstawie wspomnionej ustawy należą się pensye wyższe.

Przy rozprawie o budżecie obrony krajowej p. Matusz interpelował rząd z powodu wieści o projektowanej reformie obrony krajowej, a pos. Dumba zapytał, jaki obecnie jest stan rzeczy w Krywoszy. Przypomnicie sobie, że dzienniki opozycyjne, gdy delegacye zatwierdziły reorganizacyę armii stałej, usiłowały zaniepokoić opinię publiczną, rozpuszczając pogłoski o reorganizacyi obrony krajowej, o wielkich kosztach tej niby projektowanej reorganizacyi i o wielkich uciążliwościach, których z tego powodu miała doznać ludność, powołana do służby w landwerze. Była więc na czasie interpelacya p. Matusza, i br. Welsersheimb chętnie z tej

CZASY STANISŁAWA AUGUSTA

Korzon Tadeusz. Wewnętrzne dzieje Polski za Stanisława Augusta. Badania historyczne ze stanowiska ekonomicznego i administracyjnego. — Tom I. Kraków 1882.

II.

Stan rzeczy w Polsce o tyle był jeszcze fatalniejszy, że owemi 9 milionami nie mogło państwo rozrządzać w całości, bez wyjątków, ograniczeń i zawad. We Francyi i w innych krajach europejskich, zwłaszcza zaś w Rossyi, władza centralna dysponować mogła całością narodu w sposób, o jakim w Polsce nie było nawet można myśleć. Dla Polski centralizacya władzy była najwstrętniejszym ze wszystkich systematów politycznych, wrogiem złotej wolności, nienawistnym upiorem despotyzmu. Na dawnych zasadach prawno-politycznych, w obyczaju i instynktach narodu spoczywała od wieków federacyjno-stanowa forma układu państwowego. Jeszcze w epoce sejmu czteroletniego spotykamy się z wyrażeniami jak „państwa Rzpltej“, „naród“ ruski, ormiański, żydowski, tatarski. W wieku XV i XVI były to racyonalne i dobroczynne formy uspołecznienia: na ich podstawie rozrosła się Polska i przeprowadziła asymilacyę różnorodnych części składowych; niemi szczycić się mogła jako samoistnym, gdzieindziej nieznanym wynalazkiem; ale w wieku XVIII trzeba było budowę gmachu państwowego oprzeć o silniejsze posady, związać ściślejszemi spójniami a to tem bardziej, że tradycya, rozróżniająca państwa i narody w obrębie tego samego ciała Rzpltej nie odpowiadała już w znacznej części rzeczywistości. Jedne „państwa“ przeistoczyły się w udzielne organizmy polityczne, inne „narody“ zasymilowały się z żywiołem polskim lub przeszły — po pierwszym rozbiorze — w obce ręce. Do tego wszystkiego dołączyły się jeszcze szorstkie różnice polityczne pomiędzy wyznaniami i ostre kontrasty pomiędzy stanami, tak, iż skupienie wszystkich sił narodu w chwili grożącego niebezpieczeństwa było niemożliwem.

Przedstawmy przedewszystkiem bliżej kwestyę wyznań. Ta sama Polska, w której senacie za czasów Zygmunta Augusta zasiadała większość innowierców, ta sama Polska w wieku XVIII, od r. 1718, kiedy ostatni dyssydent wypędzonym został z izby poselskiej, dziwną się odznaczała nietolerancyą wobec niekatolików, nie tyle w życiu prywatnem, ile w stosunkach publicznych. Prawo zasiadania w senacie i w izbie poselskiej zawisłem było od wyznania katolickiego; niekatolicy mieli sobie tylko zapewnione poszanowanie praw religijnych, tudzież nietykalność w zakresie prawa cywilnego. Ten nieprawidłowy stosunek oddziaływał szkodliwie na sprężystość sił Rzpltej w czasach, gdzie kwestye religijne wiązały się ściśle z politycznemi. Sprawa dyssydencka zaostrzyła się r. 1766, kiedy z jednej strony posłowie kilku państw obcych zażądali rozszerzenia praw innowierców, z drugiej zaś strony nuncyusz papieski stanął w obronie uprzywilejowanego stanowiska katolików. Spór przeszedł bez korzyści dla pierwszych, tem bardziej, że znaleźli przeciwnika w samym Stanisławie Auguście, który im przypisywał przyczynę wszystkich nieszczęść i zaklinał delegacyę, aby ich nie dopuszczała ani do senatu ani do izby poselskiej. Sejm czteroletni zastał więc całe społeczeństwo polskie podzielone na dwa wielkie działy: katolików i akatolików.

Do tych ostatnich należeli przedewszystkiem protestanci, podzieleni na dwa wyznania, augsburskie i reformowane; pierwsze z nich było niewątpliwie liczniejsze od drugiego; razem jednak po pierwszym rozbiorze nie przenosili zapewne 150.000 głów, a około roku 1791 nie dochodzili niezawodnie cyfry 200.000. Główną masę tej ludności stanowili przemysłowcy i kupcy; pośród szlachty znachodziło się ich bardzo niewielu. Z pośród protestantów wymieniają nam dzieje wielu zasłużonych mężów w czasach Stanisława Augusta, a i ogół zdaje się, nie zapominał o obowiązkach obywatelskich, skoro w czasie powstania Kościuszkowskiego Rada zastępcza wobec rozszerzania się ubliżających im pogłosek publicznie ogłosiła poświadczenie o ich „cywizmie“.

O wiele niekorzystniej przedstawia się dla Polski kwestya dyzunicka. Jeszcze przed podziałem stanowili oni w r. 1772 nieliczną wprawdzie, bo około 550.000 głów wynoszącą ale niechętną i czasem szkodliwą dla Polski warstwę ludności, zwłaszcza w południowych województwach ruskich i na Ukrainie. Po dokonaniu pierwszego rozbioru, otrzymujemy na czas około r. 1791 cyfrę dyzunitów nie przenoszącą 300.000 osób. Obie te cyfry są jednak bardzo zmienne i nie przedstawiają rzeczywistego stanu rzeczy; albowiem nawet pośród unitów ruskich wielu dopiero w wieku XVIII porzuciło prawosławie, tak, że w żywej pamięci jeszcze chowali dawną swą wiarę i czuli ku niej pociąg. Najlepszym tego dowodem, że kiedy w ostatnich dwu latach rządów Katarzyny II, już po drugim rozbiorze, rozpoczęto propagandę prawosławną w zabranych terytoryach Podola i Ukrainy, przeszło półtora miliona ludności przyjęło znowu obrządek wschodni. Ludność ta, choć pod rządem polskim była unicką, nie mogła być oczywiście wciągana w rachubę poważnych kombinacyj politycznych.

Byli zaś dyzunici niebezpieczni dla Polski nie tyle z powodu swej liczby, jak raczej uczuć swych nienawistnych, ciemnoty i wpływów zagranicznych. Po odstąpieniu Kijowa (w r. 1686) nie było już nawet żadnej władzy w obrębie Polski, któraby popów mogła wyświęcać. To ułatwiało wielce wpływ zagranicy, nianowicie Rossyi, która też nie omieszkała korzystać zeń w celach politycznych. Nie zabrakło oczywista podatnych narzędzi, które się dały używać do przeprowadzenia zamiarów niebezpiecznego sąsiada, pośród których najgorliwszą rozwijali czynność Jerzy Konisski, biskup „białoruski, mścisławski, orszański i mohylewski“, a później Wiktor Sadkowski, archimandryta słucki. Współczesna Europa sympatyzowała z dyzunitami. W wieku filozofów i encyklopedystów, dziwnym wydawać się jej musiał zapęd religijny Polaków, który byłby chyba zrozumiał wiek XVI, wiek związku Szmalkaldzkiego i walki z Hugonotami.

Nie zaniedbała Rossya przy znanym wpływie swoim za Stanisława Augusta stanąć w obronie dyssydentów. Gdy sejm z r. 1764 sprawy tej wcale nie dotknął, postawiła w roku 1766, a następnie na sejmie 1767—8 kwestyę dyzunitów na porządku dziennym. Repnin zażądał przypuszczenia ich do wszystkich urzędów z wyjątkiem ministeryalnych; miał nawet zamiar zastrzedz dla nich pewną liczbę miejsc w izbach i urzędach Aliści wynika przeszkoda nieprzewidziana: oto sami dyssydenci udają się doń z prośbą o cofnięcie tego żądania, zapewniając, że nie będą w stanie zająć miejsc przeznaczonych dla siebie dla braku potrzebnych sił intelligencyi. Sam Repnin poszukiwał przez dłuższy czas „kogokolwiek mniej więcej zdatnego“, ale nie znalazł nikogo, bo „wszyscy oni rolę orzą i żadnego nie mają wychowania“. Zaiste, nie wiadomo, co bardziej podziwiać, czy filantropię Repnina w zdobywaniu, czy zaślepienie Polaków w odmawianiu urzędów, do których brakło kandydatów. I o taką rzecz, która w praktyce żadnego prawie nie miała znaczenia, ale której zasada w danej chwili tyle palnego kryła materyału, sprzeczano się w najkrytyczniejszych dla kraju czasach!

Ostatecznie wymógł Repnin na sejmie artykuł o dyssydentach, zmodyfikowany nieco na podstawie późniejszych instrukcyj dworu petersburskiego. Pole do zgody, o ile była możliwą, zostało przygotowane; nieszczęsnym jednak zbiegiem okoliczności nastąpiła stra-

sposobności skorzystał, aby dać wyczerpujące wyjaśnienia. Wyraził on się z wielkiem uznaniem o tem, co dla udoskonalenia obrony krajowej uczynił jego poprzednik w urzędzie, i co mianowicie uczynił i czynić nie przestaje dostojny komendant landwery. Przyznał jednak, że pomnożenie jej liczebne byłoby do życzenia. Wiadomo, że liczba landwerzystów nie jest ograniczona ustawą, ale trudno o większą liczbę rekrutów, zdolnych do służby Dlatego na wniosek rządu uchwaliła niedawno Rada państwa dodać czwartą klasę wieku, a nadto rząd zajmie się rewizyą postanowień o warunkach zdatności, i spodziewa się tym sposobem osiągnąć z czasem możność powiększenia stanu landwery. Nim jednak to nastąpi, jeszcze pewien przeciąg czasu upłynie i na teraz nie ma mowy o powiększeniu wydatków z tego tytułu. Wskutek utworzenia dwóch nowych korpusów armii, których komendy mają być jedna w Krakowie, druga w Josefsztadzie, potrzeba ustanowić także dwie nowe komendy obrony krajowej, ale wydatki na ten cel równie jak na nieznaczne pomnożenie rachunkowych oficerów i na lepsze skoncentrowanie niektórych batalionów, znajdą na teraz pokrycie w zwyczajnym budżecie. Najważniejszą zmianę będzie stanowić organizacya kawaleryi. Obrona krajowa liczy więcej niż potrzeba kawalerzystów, którzy odbyli służbę w stałej armii, ale koni ujeżdżonych wcale nie posiada. Doniesienia dziennikarskie o pomnożeniu jazdy w państwach ościennych były przesadzone, ale całkiem bezpodstawne nie były. Austrya nie może patrzeć na to nieczynnie, co się w nowszych czasach dzieje u jej granic. Postanowienie dotychczas w tym kierunku nie zapadło żadne i sprawa ta musi być kiedyś w drodze ustawodawczej załatwiona. Utworzenie kilku pułków jazdy w obronie krajowej pociągnie za sobą koszta, ale za to zmniejszają się ciągle nadzwyczajne wydatki na uzbrojenie piechoty, które można uważać jako już dokonane. O Kryowszy zapewnił p. minister, że tam panuje spokój zupełny, po prostu z powodu, że tam żywej duszy nie ma. Mieszkańcy wynieśli się do Czarnogóry i nie chcą powrócić, dopóki nie otrzymają zapewnienia, że ustawy karne nie zostaną do nich zastosowane. Rząd aś nie widzi powodu wdawać się z nimi w układy.

Na wczorajszem posiedzeniu Izby sędziwy prezes Koła polskiego ciągle otoczony był posłami, należącymi do wszystkich stronnictw, którzy troskliwie dopytywali się o stan jego zdrowia. Odpowiedzi jego były bardzo uspokajające. Wygląda on czerstwiej może niż przedtem. Wprawdzie podczas feryj świątecznych zachwiał się był chwilowo na zdrowiu, ale ani jednego dnia w łóżku nie przeleżał. Można mieć nadzieję, że ten znakomity mąż stanu, z pożytkiem dla państwa i dla kraju, pozostanie czynnym przez długie lata jeszcze na tem wybitnem stanowisku, którego się wielkiemi zdolnościami i cnotą obywatelską dorobił.

Nowe przedłożenia podatkowe

II.

Podaliśmy wczoraj w głównych zarysach nowe przedłożenia podatkowe, obecnie przystępujemy do szczegółowego ich zestawienia:

Ustawa o podatku osobisto-dochodowym stanowi, że podatkowi temu podlega każdy, kto ma rocznie więcej niż 600 zł czystego dochodu. Mieszkańcy królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa, jeżeli przebywają stale za granicą, podlegają temu podatkowi tylko wtedy, gdy źródłem ich dochodu są te kraje; cudzoziemcy zaś tylko wtedy, jeśli zamieszkują w obrębie monarchii od roku, lub ciągną swoje dochody z prowadzonego w granicach państwa przedsiębiorstwa lub zajęcia.

Celem wymiaru tego podatku dochód osób obowiązanych do składania należytości podatkowej podzielony jest na klasy, jak wskazuje powyższa tabela:

W klasie		od dochodu					wynosi podatek zł. ct.
1			włącznie do		700	zł.	4·2
2	nad	700	„	„	800	„	5·9
3	„	800	„	„	900	„	7·6
4	„	900	„	„	1.000	„	9·3
5	„	1.000	„	„	1.100	„	11
6	„	1.100	„	„	1.200	„	12·7
7	„	1.200	„	„	1.300	„	14·4
8	„	1.300	„	„	1.400	„	16·1
9	„	1.400	„	„	1.500	„	17·8
10	„	1.500	„	„	1.700	„	20·4
11	„	1.700	„	„	1.900	„	23·9
12	„	1.900	„	„	2.100	„	27·5
13	„	2.100	„	„	2.300	„	31·2
14	„	2.300	„	„	2.500	„	35·1
15		2.500	„	„	2.700	„	39·2
16	„	2.700	„	„	2.900	„	43·4
17	„	2.900	„	„	3.200	„	48·9
18	„	3.200	„	„	3.500	„	55·8
19	„	3.500		„	3.800	„	63
20	„	3.800	„	„	4.100	„	70·6
21	„	4.100	„	„	4.400	„	7[illegible]·6
22	„	4.400	„	„	4.700	„	87
23	„	4.700	„		5.000	„	95·6
24	„	5.000	„	„	5.400	„	106
25	„	5.400	„	„	5.800	„	118
26	„	5.800	„	„	6.200	„	130
27	„	6.200	„	„	6.600	„	142
28	„	6.600	„	„	7.000	„	154
29	„	7.000	„	„	7.600	„	169
30	„	7.600	„	„	8.200	„	187
31	„	8.200	„	„	8.800	„	205
32		8.800	„	„	9.400	„	223
33	„	9.400	„	„	10.000	„	241
34	„	10.000	„	„	11.000	„	265
35	„	11.000	„	„	12.000	„	295
36	„	12.000	„	„	13.000	„	325
37	„	13.000	„	„	14.000	„	355
38	„	14.000	„	„	15.000	„	385
39	„	15.000	„	„	16.000	„	415
40	„	16.000	„	„	17.000	„	445
41	„	17.000	„	„	18.000	„	475
42	„	18.000	„	„	19.000	„	505
43	nad	19.000	włącznie do		20.000	zł.	535
44	„	20.000	„	„	22.000	„	580
45	„	22.000	„	„	24.000	„	640
46	„	24.000	„	„	26.000	„	700
47	„	26.000	„	„	28.000		760
48		28.000	„	„	30.000	„	820
49	„	30.000	„	„	32.000	„	880
50	„	32.000	„	„	34.000	„	940
51	„	34.000	„	„	36.000	„	1.000
52	„	36.000	„	„	38.000	„	1.060
53	„	38.000	„	„	40.000	„	1.120
54	„	40.000	„	„	44.000	„	1.210
55	„	44.000	„	„	48.000	„	1.330
56	„	48.000	„	„	52.000	„	1.450
57	„	52.000	„	„	56.000	„	1.570
58	„	56.000	„	„	60.000	„	1.690
59	„	60.000	„	„	64.000	„	1.810
60	„	64.000		„	68.000	„	1.950
61	„	68.000	„	„	72.000	„	2.050
62	„	72.000	„	„	76.000	„	2.170
63	„	76.000	„	„	80.000	„	2.290
64	„	80.000	„	„	86.000	„	2.440
65	„	86.000	„	„	92.000	„	2.620
66	„	92.000	„	„	98.000	„	2.800
67	„	98.000	„	„	104.000	„	2.980
68	„	104.000	„	„	110.000	„	3.160
69	„	110.000	„	„	116.000	„	3.340
70	„	116.000	„	„	122.000	„	3.520
71	„	122.000		„	128.000	„	3.700
72	„	128.000	„	„	134.000	,	3.880
73	„	134.000	„	„	140.000	„	4.060
74	„	140.000	„	„	150.000	„	4.300

W dalszych klasach opłaca się od każdych 10.000 zł. o 300 zł. więcej podatku.

Podatek osobisto-dochodowy ma być uiszczany w czterech rocznych ratach kwartalnych. Komisya szacunkowa upoważnioną jest przy wymiarze podatku od osób, których roczny dochód nie przenosi 1000 zł. uwzględniać wszelkie nadzwyczajne okoliczności obciążające cyfrę ich dochodu i zapisywać je do klasy niższej; w razie zaś gdyby szło o stronę należącą do klasy najniższej, komisya szacunkowa może obniżyć przypadający podatek do połowy. Okolicznościami takiemi są: znaczna liczba dzieci, obowiązek utrzymywania ubogich krewnych, chroniczne choroby i inne nieszczęśliwe wypadki.

Naczelne kierownictwo odnoszących się do podatku osobisto dochodowego służy ministrowi skarbu. Do wykonywania tych zajęć przeznaczone są: *A)* Komisye powiatowe na całe powiaty i komisye miejscowe dla większych miast i miejscowości przemysłowych liczących przeszło 10.000 ludności. Dla jednego powiatu, miasta, lub miejscowości przemysłowej może być wyznaczonych kilka komisyi. *B)* Komisye delegowane (*Berufs-Commisionen*) na obręb pojedyńczych krajów W większych krajach może być ustanowionych więcej takich komisyj. Komisye powiatowe i miejscowe mają obowiązek badania stosunków dochodowych i oznaczania dochodu podlegającego opodatkowaniu. Komisye delegowane stanowią instancyę do przyjmowania i badania zażaleń. Połowę członków komisyi powiatowych i miejscowych wybierają z swojego grona opodatkowani mieszkańcy powiatu szacunkowego, drugą zaś połowę mianuje minister skarbu, który zarazem wyznacza przewodniczącego i jego zastępcę. Komisye delegowane podobnie mają być złożone z osób płacących podatek i w połowie wybierane będą przez sejmy, w połowie zaś złożone zostaną z członków zamianowanych przez ministra skarbu, który zarazem wyznacza przewodniczącego. Członkowie komisyi szacunkowej powinni zachowywać w najściślejszej tajemnicy doszłe do ich wiadomości stosunki.

Każdy podlegający opodatkowaniu obowiązany jest corocznie, w terminie oznaczonym przez władze podatkowe, wykazać przed właściwą komisyą szacunkową, jaki był jego ogólny dochód w roku poprzedzającym rok podatkowy. Komisya bada prawdziwość złożonego zeznania i stwierdza wszystkie podane okoliczności. Księgi handlowe może przeglądać komisya jedynie za zezwoleniem ich właściciela. Gdyby komisya była tego mniemania, że szczegóły podane przez strony są niedokładne lub nieprawdziwe, może zażądać od niej dalszych wyjaśnień. W razie zaś gdyby strona nie pospieszyła z udzieleniem w terminie żądanych wyjaśnień, lub gdyby wzbraniała się odpowiadać na zapytania, może komisya bez żadnego dalszego odwoływania się wyznaczyć wysokość podatku dochodowego.

Przy obliczaniu i oznaczaniu dochodu należy przyjąć za zasadę, że cały czysty zysk ma być obłożony podatkiem. Przy dochodzeniu czystego dochodu należy odciągnąć: 1) wszystkie wydatki ponoszone celem osiągnięcia i zabezpieczenia dochodu. 2) premie asekuracyjne, z wyjątkiem premii zabezpieczenia na życie, 3) uiszczone przez stronę opodatkowaną za rok poprzedni stałe podatki i inne należytości na cele publiczne z wyjątkiem podatku osobisto-dochodowego, 4) procenta od długów prywatnych, choćby takowe nie były hipotecznie zabezpieczone; dalej wszelkie opłaty (*Leistungen*) czynione na rzecz osób trzecich, które z tytułu tego płacą podatek osobisto-dochodowy.

Władza podatkowa pierwszej instancyi na podstawie rezultatu komisyi szacunkowej wymierza podatek i zawiadamia o tem stronę interesowaną. Przeciw wymiarowi służy prawo reklamacyi, którą wnieść należy w terminie 30-dniowym. Reklamacye załatwia komisya delegowana. Podniesienie się dochodu w ciągu roku podatkowego nie pociąga ze sobą zmiany podatku.

Kto ukrywając właściwy stan swojego dochodu lub podając fałszywe szczegóły, udaremnił przez to wymiar sprawiedliwego podatku, ma być skazany na zapłacenie podwójnie a nawet poszóstnie tej sumy, która powinna była wpłynąć do skarbu a nie wpłynęła z jego winy. Wszelkie inne kontrawencye podlegają karze porządkowej od 1 złr. do 100 złr. Pieniądze, pochodzące z kar, przechodzą na fundusz ubogich tej gminy, w której podatek był zapisany.

W każdem królestwie i kraju reprezentowanym w Radzie państwa fundusz krajowy otrzymuje na cele krajowe 10 prc. z ściągniętych podatków osobisto-dochodowych.

Osiągnięte na podstawie niniejszej ustawy dane o dochodach i rezultaty oszacowania nie mogą być w żadnym razie zużytkowane przy wymiarze obecnego podatku dochodowego.

Dla pierwszorazowego ukonstytuowania komisyj szacunkowych przyznane zostaje bierne prawo wyborcze tym wszystkim obywatelom, którzy płacą najmniej 80 złr. podatku gruntowego i budynkowego, lub też są opodatkowani w sumie przeszło 600 złr.

Ustawa o podatku zarobkowym dzieli ten podatek na dwie klasy. Do pierwszej należą wszystkie samoistne przedsiębiorstwa zarobkowe i zajęcia zysk przynoszące, do drugiej płace pobierane z tytułu służbowego i wyrobniczego. W pierwszej klasie ma być obliczony podatek zarobkowy według następującej skali:

Od przeciętnego dochodu rocznego						wynosi roczny podatek zarobkowy zł	ct.
			do	125	zł.	3	75
nad	125	zł.	„	150	„	4	50
„	150	„	„	200	„	6	—
„	200	„	„	250	„	7	50
„	250	„	„	300	„	9	—
„	300	„	„	350	„	10	50
„	350	„	„	400	„	12	—
„	400		„	450	„	13	50
„	450	„	„	500	„	15	—
„	500	„	„	600	„	19	—
„	600	„	„	700	„	23	—
„	700			800	„	27	—
„	800	„	„	900	„	31	—
„	900	„	„	1.000	„	35	—
	1.000	„	„	1.100	„	40	—
„	1.100	„	„	1.200	„	45	—
„	1.200	„	„	1.300	„	50	—
„	1.300	„	„	1.400	„	55	—
„	1.400	„	„	1.500	„	60	—
„	1.500	„	„	1.700	„	70	—
„	1.700	„	„	1.900	„	80	—
„	1.900	„	„	2.000	„	92	—
„	2.100	„	„	2.300	„	105	—
„	2.300	„	„	2.500	„	120	—
„	2.500	„	„	2.700	„	130	—
„	2.700	„	„	2.900	„	145	—
„	2.900	„	„	3.200	„	165	—

---

szna katastrofa humańska, wywołana nietyle przez rząd rossyjski jak raczej sfanatyzowanego ihumena Melchizedecha Znaczko-Jaworskiego, który do swych agitatorskich czynności znalazł przygotowany grunt w roznamiętnionych umysłach ludu ukraińskiego. Mimo to jednak prawo z r. 1768 pozostało nie wzruszone jakkolwiek w praktyce, z wyżej przytoczonych powodów, wykonywać się nie dało. *Błahoczestje* pozostaje jak dotąd wiarą chłopską, duchowieństwo prawosławne zaciąga się samo także przeważnie z włościan.

Sejm czteroletni podnosi na nowo kwestyę dyzunicką. Stronnictwo reformy przez usta Niemcewicza stawia wniosek utworzenia metropolii ruskiej i przypuszczenia metropolity do senatu, zwołuje kongregacyę generalną grecko-oryentalną do Pińska, celem obmyślenia środków do wyzwolenia duchowieństwa z pod wpływów zagranicy. Podany przez nią projekt uzyskał zatwierdzenie d. 21 maja 1792; ustanowił on samoistną hierarchię grecko-wschodnią w Polsce, zakazując wszelkich znoszeń się z kościelnemi władzami zagranicznemi. Wrażenie tych reform było zapewne korzystne, bo kiedy w następnym roku wkroczyły do Polski wojska rossyjskie, nie widać już w duchowieństwie i ludzie dyzunickim wrogiego dla Rzpltej usposobienia.

Z tem wszystkiem jednak działalność sejmu czteroletniego na tem polu nie przyniosła wielkich rezultatów politycznych; zabrakło czasu celem wprowadzenia nowej zasady w życie. Ostatecznie osiągnęła Polska tylko bierny indyferentyzm ze strony dyzunitów; czynnego poparcia nie znalazła w nich nigdy. W każdym razie żywioł prawosławny nie był skarbnicą siły państwowej, lecz raczej zawadą w pracach nad reorganizacyą Rptej.

Liczba unitów większym jeszcze ulegała fluktuacyom niż ilość prawosławnych. Przed rozbiorami unia, wskutek nawrócenia Szumlańskiego i Żabokruckiego, dochodzi do *maximum*; w r. 1764 liczy na Ukrainie około 2000 parafij. W skutek agitacyj jednakże w przeciwnym kierunku liczba ta zmniejsza się, a to tem bardziej, że niektórzy panowie polscy na ruskich kresach nietylko tolerowali ale częstokroć popierali dyzunię. W ogólności liczyć można unitów w ostatniej chwili przed rozbiorem na 3·8 miliona, na rok zaś 1791 przeszło półtrzecia miliona. Zjednoczeni z wiarą rzymską w dogmatach i ważniejszych obrzędach, nie mają przecież unici w Polsce stanowiska zupełnie równorzędnego z ludnością rzymsko-katolicką. Biskupi uniccy nie mają krzeseł w senacie; dopiero na sejmie czteroletnim uczyniono krok celem usunięcia tej niesprawiedliwości, ale nie krok stanowczy. Ofiarowano tylko metropolicie unickiemu miejsce w senacie i to dopiero po wszystkich biskupach obrządku łacińskiego. Owczesny metropolita Roztocki z prawdziwą skromnością przyjął to miejsce z wyrazem „dozgonnej“ wdzięczności. Mówiono na tym sejmie o zakładaniu seminaryów i nowych biskupstw unickich, nawet o zupełnem porównaniu duchowieństwa unickiego z rzymsko-katolickiem, ale do żadnej decyzyi nie przyszło. Unici nie okazywali sympatyi na zewnątrz, a wspomniany arcybiskup Roztocki po dokonanym rozbiorze odmówił przysięgi poddańczej rządowi rossyjskiemu i protestował energicznie przeciw nawracaniu unitów na prawosławie za Katarzyny II.

Do rzędu wyznań chrześciańskich należy zaliczyć jeszcze *raskolników* t. j. wielkorossyjskich emigrantów szukających przytułku w Polsce, w liczbie przeszło 100.000 głów, którzy przybranej ojczyźnie nie wypłacili się życzliwością; dalej Ormian, po zaborze Galicyi nieliczących w Polsce wyżej nad 30.000 osób, z resztą biernych w kwestyach politycznych.

W części chrześcianami, w części mahometanami byli Tatarzy, osiedleni na Litwie jeszcze r 1397 przez Witołda, w wieku XVIII dochodzący zapewne do liczby 50.000 głów, obdarzeni przywilejami stanu szlacheckiego; jak w ogóle prawodawstwo Rptej zawsze dla nich okazywało się życzliwem. Służyli też wiernie przybranej swojej ojczyźnie.

Żydzi w liczbie około 900.000 głów stanowili masę od reszty społeczeństwa ściśle odgraniczoną, z samoistną organizacyą i reprezentacyą zwaną „Jeneralnością Narodu żydowskiego“. Pod względem fiskalnym nie byli uciskani, płacąc skromne pogłówne żydowskie, atoli stosunki pomiędzy nimi a resztą ludności były cierpkie i nieserdeczne. Poczucia obywatelskości napróżno szukalibyśmy u nich, jak niemniej i jakiegoś przywiązania do kraju, który im udzielił schronienia, który ich żywił. Stronnictwo reformy na sejmie czteroletnim rozumiało dobrze niewłaściwości takiego stosunku, wystąpiło nawet z projektami, których myślą przewodnią było wcielić żydów do organizmu narodowego; projekta te jednak nie urzeczywistniły się, a ogółu żydów nie wywołały z dawnej apatyi dla sprawy polskiej. Taki Berko Josielowicz, który za Kościuszki powziął zamiar uformować pułk lekkokonny starozakonny, był tylko wyjątkiem.

Wyłączając wszystkie powyżej wzmiankowane wyznania, do których jeszcze i cyganów w liczbie około 2000 zaliczyć możemy, otrzymamy resztę jako ludność rzymsko-katolicką, opatrzoną w przywileje wyznania panującego. Atoli wyznanie to stanowi nie więcej jak połowę całkowitej ludności, i dopiero doliczając unitów i Tatarów, otrzymać można większość liczebną 7·3 milionów ludności życzliwej nad $1\frac{1}{2}$ milionem żywiołów obojętnych lub niechętnych Polsce.

Oswald B.

nad	3.200 zł.	do	3.500 zł.	190 —
„	3.500 „	„	3.800 „	215 —
„	3.800 „	„	4.100 „	240 —
„	4.100 „	„	4.400 „	270 —
„	4.400 „	„	4.700 „	300 —
„	4.700 „	„	5.000 „	330 —
„	5.000 „	„	5.400 „	370 —
„	5.400 „	„	5.800 „	410 —
„	5.800 „	„	6.200 „	450 —
„	6.200 „	„	6.600 „	490 —
„	6.600 „	„	7.000 „	530 —
„	7.000 „	„	7.600 „	590 —
„	7.600 „	„	8.200 „	650 —
„	8 200 „	„	8.800 „	710 —
„	8.800 „	„	9.400 „	770 —
„	9.400 „	„	10.000 „	830 —
„	10.000 „	„	11.000 „	930 —
„	11.000 „	„	12 000 „	1.030 —
„	12.000 „	„	13.000 „	1.130 —
„	13.000 „	„	14.000 „	1.230 —
„	14 000 „	„	15 000 „	1.330 —
„	15.000 „	„	16.000 „	1.430 —
„	16.000 „	„	17.000 „	1.530 —
„	17.000 „	„	18.000 „	1.630 —
„	18.000 „	„	19.000 „	1.730 —
„	19.000 „	„	20.000 „	1.830 —
„	20.000 „	„	22.000 „	2.030 —
„	22.000 „	„	24.000 „	2.230 —
„	24.000 „	„	26.000 „	2.430 —
„	26.000 „	„	28.000 „	2.630 —
„	28.000 „	„	30.000 „	2.830 —
„	30.000 „	„	32.000 „	3.030 —
„	32.000 „	„	34.000 „	3.230 —
„	34.000 „	„	36.000 „	3.430 —
„	36.000 „	„	38.000 „	3.630 —
„	38 000 „	„	40.000 „	3.830 —
„	40.000 „	„	42.000 „	4.030 —
„	42.000 „	„	44.000 „	4 230 —
„	44.000 „	„	46.000 „	4.430 —
„	46 000 „	„	48.000 „	4.630 —
„	48.000 „	„	50.000 „	4.830 —

Po nad 50.000 zł. podnoszą się klasy przeciętnego dochodu rocznego o 5000 zł., a podatek zaś o 500 zł.

Obok tego dla pewnych przedsiębiorstw i zajęć oznaczono minimalną pozycyę podatku zarobkowego, częścią bez względu na lizbę miejscowej ludności, częścią z jej uwzględnieniem. Pozycya minimalna podatku zarobkowego dla przedsiębiorstw górniczych wynosi 10 złr., dla przedsiębiorstw fabrycznych 100 złr., dla handlów hurtownych 800 złr. dla protokołowanych przedsiębiorstw handlowych w miastach liczących przeszło 70.000 ludności, 100 złr., w miastach od 35 do 70 tysięcy mieszkańców, 75 złr i tak dalej stopniowo aż do 25 złr.; dla wodnych przedsiębiorstw transportowych 4 złr., dla lądowych 12 złr., dla drobnego przemysłu, drobnego handlu, sztuk i innych zajęć wyzwolonych (*freie Beschäftigungen*) i dzierżaw w miastach liczących nad 70.000 mieszkańców 8 złr., w miastach o 35 do 70.000 mieszkańcach, 6 złr., dalej 5 złr. w miastach o 5000 do 35.000 mieszk. 4 złr. w gminach o 1000 do 5000 mieszk., wreszcie 3 złr. w gminach liczących mniej niż 1000 mieszkańców.

Wymiar podatku zarobkowego drugiej klasy odbywać się będzie według następującej taryfy:

Od pensyi rocznej				wynosi roczny podatek zarobkowy	
	zł		zł.	zł.	ct.
nad	300	do	350	—	70
„ *)	350	„	400	—	80
„	400	„	450	—	90
„	450	„	500	1	—
„	500	„	600	2	50
„	600	„	700	4	50
„	700	„	800	6	50
„	800	„	900	8	—
„	900	„	1.000	10	—
„	1.000	„	1.100	12	—
„	1.100	„	1.200	14	—
„	1.200	„	1.300	16	—
„	1.300	„	1.400	18	—
„	1.400	„	1.500	20	—
„	1.500	„	1.700	25	—
	1.700	„	1.900	30	—
„	1.900	„	2.100	38	—
„	2.100	„	2.300	48	—
„	2.300	„	2.500	58	—
„	2.500	„	2.700	68	—
„	2.700	„	2 900	78	—
„	2.900	„	3.200	95	—
„	3.200	„	3.500	115	—
„	3.500	„	3.800	135	—
„	3.800	„	4.100	160	—
„	4.100	„	4.400	185	—
„	4.400	„	4.700	210	—
„	4.700	„	5.000	240	—
„	5.000	„	5.400	280	—
„	5.400	„	5.800	320	—
„	5.800	„	6.200	360	—
„	6.200	„	6 600	400	—
„	6.600	„	7.000	440	—
„	7.000	„	7.600	500	—
„	7.600	„	8.200	560	—

*) Gdyby dochody służbowe i wyrobnicze pewnej osoby zamieszkałej w Wiedniu lub miastach podległych opłacie podatku konsumcyjnego nie przenosiły 400 złr. w takim razie dochody te nie podlegają podatkowi zarobkowemu.

nad	8.200	do	8.800	620 —
„	8.800	„	9.400	680 —
„	9.400	„	10.000	740 —
„	10.000	„	11.000	840 —
„	11.000	„	12.000	940 —
„	12 000	„	13.000	1.040 —
„	13.000	„	14.000	1 140 —
„	14 000	„	15.000	1.240 —
„	15.000	„	16.000	1.340 —
„	16.000	„	17.000	1.440 —
„	17.000	„	18.000	1.540 —
„	18.000	„	19.000	1.640 —
„	19.000	„	20.000	1.740 —

Nad 20.000 złr. podnoszą się klasy o 2.000 zł, należytości podatkowe zaś o 200 zł.

Uwolnione są od podatku zarobkowego płace wynoszące w miejscach zamkniętych 400 złr., we wszystkich innych 300 złr.

Podatek zarobkowy ma być uiszczany z góry w czterech równych ratach kwartalnych. Tylko od przedsiębiorstw wędrownych (*die im Umherziehen ausgeübt werden*) ma być opłacany podatek całoroczny od razu.

SPRAWY ZAGRANICZNE

(Manifest księcia Napoleona.)

Treść manifestu, za który książę Hieronim Napoleon został uwięziony, jest następująca:

„Do moich współobywateli! Francya cierpi wśród stosunków, które obrzydły większości narodu. Bez ufności w teraźniejszość, zdaje się oczekiwać przyszłości, którą osiągnąć może tylko przez energiczną decyzyę. Władza wykonawcza jest osłabiona i nieudolna, Izba deputowanych nie posiada żadnego kierunku wybitnego i woli, a rozbita jest na drobne frakcye. Reprezentanci reakcyi, członkowie stronnictw umiarkowanych i radykalnych dostawali się do steru rządowego i upadali jedni po drugich. Przesilenie stało się chronicznem i podkopuje nawet stanowisko naczelnika państwa. Istnieje pięć rządów. Armię wydano w ręce ludzi ambitnych, którzy podkopali ducha karności i porządku wojskowego. Administracya jest niewolnicą w rozliczny sposób nadużywanych manewrów wyborczych, a przecież wyzyskiwanie kraju nie jest administrowaniem go. Władze są zagrożone i osłabione, finanse podkopane, podatki przywalają ludność niezmiernym ciężarem, wydatki rosną i nie istnieje już dziś równowaga w ekonomii i budżecie narodowym. Prześladujący bezwzględnie ateizm atakuje religię na każdym kroku; spokój kościołowi i religii mógłby tylko konkordat przywrócić. Żadnej z kwestyj żywotnych demokratycznych nie przyznano słuszności, odmówiono sprawiedliwszego wymiaru ciężarów rozłożonych na klasy uboższe, handel zachwiano“. Wobec takiego położenia manifest żąda, ażeby wzięto pod dyskusyę sprawy socyalne i mówi dalej:

Polityka zewnętrzna prowadzona jest *mala fide* przeciwko słabym i zostaje w usługach pewnej spekulacyi. W Tunisie, do którego kosztowna ekspedycya okazała się niepożyteczną, polityka ta jest tchórzowską, a niezręczną w Egipcie, gdzie Francya ma interesa. Francya niegdyś tak wielka, nie posiada obecnie ani powagi, ani przyjaciół, ani uroku. Nawet u przychylnych znajdujemy tylko obojętność, która jest przykrzejszą i boleśniejszą od nieprzyjaźni. A jednak silna Francya jest niezbędną potrzebą kraju. Dawną naszą pozycyę na zewnątrz osiągnąć możemy tylko przez podniesienie się wewnętrzne. Dopóki lud się nie odezwie, Francya nie może się podnieść. Jako spadkobierca Napoleona I i Napoleona III jestem jedynym człowiekiem żyjącym, który zebrał 7,300.000 głosów. Od śmierci cesarzewicza Napoleona milczałem, ażeby nie przeszkadzać eksperymentom. Czekałem ze smutkiem i ubolewaniem chwili, w której wypadki dadzą mi głos. Milczenie moje było wyrazem patryotyzmu i szacunku mego dla spokoju kraju. Stanowisko moje, zapatrywania i uczucia były przedmiotem systematycznych oszczerstw. Syna nawet poduszczano przeciw ojcu. Synowie moi trzymają się jeszcze z dala od polityki. Naturalny porządek naznacza im miejsce po mnie; pozostaną oni wiernymi tradycyi napoleońskiej. Co do mnie nie ucieknę się nigdy do abdykacyi, bo jeżeli kto więcej ma obowiązków niż praw, to jego abdykacya byłaby zbiegostwem z pod sztandaru, a Napoleonidzi, wybrańcy ludu, nie mogą tak postępować. Dwie zasady rządzą światem, zasada woli ludu i zasada legitymizmu. Reprezentanci przeszłości zostali stanowczo odepchnięci i nieistnieje już w tej mierze żadna wątpliwość. Z koteryami białej chorągwi, jedyną tarczą domu Burbonów, nie podobna wywalczyć zjednoczenia. Napoleonowie tylko bronią bezpośredniego samowładztwa ludu. Nie jestem reprezentantem żadnej koteryi, ale zasady. Zasada ta mówi, że tylko sam lud ma prawo wybierać sobie naczelnika państwa. Francuzi przypomnijcie sobie słowa Napoleona: „Co jest zrobione bez udziału ludu, jest bezprawne!“

Pod manifestem podpisał się książę tylko imieniem „Napoleon“.

(Interpelacya w sprawie ks Napoleona).

Telegramy zamieszczone przez nas wczoraj podały już w krótkości przebieg przedwczorajszego posiedzenia Izby deputowanych i zapadłe na niem uchwały, tutaj podajemy obszerniejszą relacyę z tej części posiedzenia, która była poświęcona interpelacyi z powodu uwięzienia członka bonapartystowskiej dynastyi.

Gdy prezes Izby Brisson oznajmił, że wniesioną została interpelacya w sprawie uwięzienia ks. Napoleona, dep. Douville-Maillefeu, ze skrajnej lewicy, zawołał: Książę Napoleon, kto to? (*Oklaski na lewicy*).

Izba wpośród oklasków uchwaliła zaraz przystąpić do dyskusyi nad interpelacyą.

Dep. Jolibois, bonapartysta: Jestem przekonany, że ze względu na ważność wypadku (*zaprzeczenie z lewicy*) Izba zechce poświęcić mi kilka chwil. Będę się starał mówić z największem umiarkowaniem. Słyszałem tu zapytanie, kto to jest ks. Napoleon. Ks. Napoleon jest obywatelem, uwięzienie jego nie może być dla nas obojętne. Żyjemy pod systemem wolności prasy, czyliż kto może być aresztowany za przestępstwo prasowe? Czy manifest jest aktem przeciw bezpieczeństwu państwa? Nie. Czy jest aktem wymierzonym przeciw bezpieczeństwu republiki? Tak. (*Głosy*: Ah! ah! *Ironiczne oklaski z lewicy*). Gdym mówił o bezpieczeństwie państwa, nie protestowaliście, protestujecie dopiero teraz, gdym wspomniał o bezpieczeństwie republiki. (*Oklaski z prawicy*). Wszyscy jednak dbać winniście o poszanowanie prawa. Nie ma tu ani przestępstwa, ani przekroczenia, ale rząd przekroczył swoją władzę. Oczekujemy ze spokojem i zaufaniem decyzyi sprawiedliwości.

Minister sprawiedliwości Devés oświadcza, że nie pójdzie za poprzednim mówcą na pole prawnicze. Aresztowanie było aktem politycznym, za który przymuje odpowiedzialność. Ministerstwo było do tego obowiązane w obec rozlepienia manifestu w bardzo wielu miejscach.

Dep. Cuneo d'Ornano. W mojej dzielnicy ja sam go rozlepiałem (*Niesłychana wrzawa*).

Minister sprawiedliwości Deves oświadcza dalej, że prokurator oddał manifest sędziemu, któremu pozostawioną będzie zupełna wolność działania. Izba zatem nie ma tu o czem decydować. Bronić będziemy stanowczo i surowo powagi prawa przeciw każdemu, nawet przeciw księciu Napoleonowi. (*Oklaski w centrum*).

Dep. Flocquet oświadcza, że zupełnie jest zadowolony z wyjaśnień ministra sprawiedliwości, pragnie jednak dodać do nich, że republika nie może być obojętna względem pretensyj, które występują codziennie (*Grzmiące oklaski po lewicy. Wrzawa. Na prawicy wołania*: Zuchwalstwo! Boicie się!) W imieniu zatem licznych przyjaciół.... (*Wołania z prawicy*: Wymienić nazwiska! *Głosy z lewicy*: My wszyscy!) stawiam wniosek następujący: „Członkowie wszystkich rodzin, które panowały we Francyi, mają wzbroniony wstęp na terytoryum Francyi, Algieru i kolonji.“ (*Grzmiące oklaski z lewicy. Niesłychana wrzawa*).

Dep. Jolibois oświadcza, że nie wnosi żadnego porządku dziennego, ponieważ minister prawdopodobnie sam nie wie, dlaczego zarządził aresztowanie.

Dep. Martin Feuillée wnosi porządek dzienny, pochwalający postępowanie rządu, który większością 417 głosów przeciw 89 przyjęto i przystąpiono do dyskusyi nad wnioskiem Flocqueta.

Dep. ks. de La Rochefoucauld-Bissaccia, legitymista, prosi, ażeby osoby króla nie dotykano. (*Gwałtowna wrzawa*).

Prezes Izby Brisson zwraca uwagę mowcy, że wyrażenie „król“ jest przeciwne konstytucyi, i prosi go, ażeby użył innego zwrotu. (*Huczne oklaski*).

Dep. ks. de La Rochefoucauld: Jakże więc mam nazywać potomka Bourbonów?

Prezes Izby Brisson: Mowca sam dowiódł przykładem, że są wyrażenia bliskoznaczne, można nawet powiedzieć: potomka naszych królów. (*Oklaski w środku*).

Dep. ks. de La Rochefoucauld oświadcza, że miał jedynie na celu wyłączenie z pod dyskusyi dostojnej osoby, o której wspomniał.

Nagłość wniosku Flocqueta uznano 328 głosami przeciw 112.

(Francuska Księga Żółta).

Dnia 15 b. m. rozdano w obu Izbach parlamentu francuskiego Księgę Żółtą zawierającą dokumenta w sprawie egipskiej. Z aktów w niej zawartych wynika, że prezes gabinetu francuskiego Duclerc żądał ciągle utrzymania *status quo ante* albo odpowiedniego ekwiwalentu. Jedna z depesz posła hr. d'Aunay z d. 31 lipca roku przeszłego konstatuje, że przymierze angielsko - francuskie, według ustnych oświadczeń ministrów angielskich jest tak samo trwałe, jak przedtem. Gabinet angielski wyrzeka się wszelkich egoistycznych zamiarów w Egipcie i wysyła wojska tylko dlatego, ażeby przywrócić porządek i zachwianą powagę kedywa, a później ostateczne uregulowanie kwestyi egipskiej przedłożyć koncertowi europejskiemu.

Po klęsce zadanej Arabiemu Anglia zapytywała gabinet francuski, jakie są jego życzenia. Rząd francuski odpowiedział, iż życzy sobie przywrócenia *status quo ante*. Depesza Duclerca wspomniała także o pomyślnych rezultatach kontroli, która zdaniem rządu francuskiego była najlepszą rękojmią prawidłowej administracyi w Egipcie. Mimo to rząd francuski byłby skłonny do przyjęcia innych instytucyj na miejsce kontroli, byle dawały te same rękojmie. Anglia proponowała jedynego kontrolora angielskiego, a później rozszerzenie przywilejów kasy długu państwowego i wskazywała na możliwość połączenia z tą instytucyą administracyi dóbr duchownych i domen.

Francya nie przyjęła tych propozycyj, ponieważ zostawały w sprzeczności z zatwierdzonemi przez ciało międzynarodowe ustawami likwidacyjnemi. Anglia nie wystąpiła już potem z żadną propozycyą i rokowania zamknięto utrzymując jednak ciągle nader przyjazne stosunki.

Depesza Duclerca z dnia 24 listopada z. r. mówi: „Jeżeli Anglia mniema, że może się wyrzec istniejących i obowiązujących jeszcze układów i zastrzega sobie wolność działania, to nie pozostaje nam nic innego, jak samym myśleć o zabezpieczeniu swoich interesów“.

W depeszy z d. 13 grudnia udowadnia Duclerc, że zawsze zajmował lojalne stanowisko w stosunku do Anglii. Lord Granville w depeszy z d 30 grudnia oświadcza, że nawet w razie ustania kontroli nie istnieje przyczyna, dla którejby Francya i Anglia nie miały w przyszłości wywierać dobroczynnego wpływu w Egipcie, w którym oba te państwa są interesowane. Ubolewa, że rokowania nie doprowadziły jeszcze do żadnego celu, nie traci jednak nadziei, że polityka angielska, która zostanie wkrótce wyjaśnioną w akcie urzędowym do Francyi i innych mocarstw wystosowanym, zaleci się sama przez się i należycie uznaną będzie przez rząd francuski

Następna depesza z d 4 stycznia 1883 r. mówi: „Zgodnie z Anglią uznawaliśmy zawsze, że nie jest zadaniem kontroli i innych międzynarodowych instytucyj w Egipcie popierać odrębne, specyalne interesa Francyi lub Anglii. Według naszego przeświadczenia istotnym celem tych instytucyj było zabezpieczyć polityczną i finansową administracyę Egiptu, w czem interesowane są wszystkie mocarstwa. Nie podobna przypuszczać, ażeby stłumienie rokoszu, podniesionego przez Arabiego, mogło pociągać za sobą zburzenie organizacyi, która wprowadzona była w interesie powszechnym i uzyskała rękojmie prawne, stypulowane przez wszystkie mocarstwa Stanowisko Anglii zmusza Francyę do podjęcia na nowo zasady wolności działania w Egipcie. Rząd francuski, jakkolwiek głęboko nad tem ubolewa, przyjmuje jednak stan rzeczy, który dla niego został zgotowany.“

KRONIKA

— **Zamknięcie kościoła** OO. Jezuitów na dwa dni, niedzielę i poniedziałek, wywołało cały szereg najniedorzeczniejszych wieści i bajek, które znalazłszy nawet echo w dziennikach, posłużyły w dalszym ciągu do coraz fantastyczniejszych domysłów. Możemy stanowczo zapewnić, że żadna z zapisanych w dziennikach lub kursujących po mieście pogłosek nie ma najmniejszej podstawy, że wszystkie są płodem imaginacyi, lubującej się w sensacyjnych kombinacyach. Z wszelkim naciskim stwierdzić musimy, że wszystkie wieści o wrzekomem samobójstwie jakiemś, o zamachu na czyjeś życie, o przelewie krwi w świątyni, o wynikłem ztąd sprofanowaniu kościoła, które według obrzędów religijnych wymagało uroczystej expiacyi — są pospolitem zmyśleniem. Kościół OO. Jezuitów zamknięty został w niedzielę z powodu, że zakon ten doszła przestroga w sposób i wśród okoliczności, które nie pozwalały lekceważyć rzeczy, iż w niedzielę podczas nabożeństwa odpustowego kościół ma być widownią swawolnego wybryku, natchnionego propagandą antispołeczną, który nie będąc wprawdzie zwrócony ani przeciw świętości miejsca, ani przeciw któremukolwiek z kapłanów sprawujących funkcye duchowne, mógł przecież stać się powodem niebezpiecznego w przepełnionej świątyni popłochu. Troska o bezpieczeństwo nabożnych, którzy w dnie niedzielne i świąteczne tak tłumnie wypełniają świątynię, była **jedynym i wyłącznym** motywem chwilowego zamknięcia kościoła, a

motyw to przecież zbyt poważny i chwalebny, aby jego wyjawienie nie miało być zarazem stanowczem odparciem wszelkich pogłosek, krzywdzących gospodarzy kościoła.

(=) **Uroczystość Jordanu** (*Bohojawienia*) odbyła się dziś z całą powagą i świetną okazałością wschodniego rytuału w obecności dostojników władz rządowych, wojskowych i autonomicznych, przy wielkim udziale pobożnych. Celebrował Najprzew. ksiądz biskup Sylwester Sembratowicz w licznym orszaku duchowieństwa. Garnizon lwowski w paradzie asystował uroczystości religijnej i oddawał honory wojskowe.

(=) **Piękny jubileusz** obchodzi dzisiaj p. Józef Piątkowski, prezydent sądu krajowego we Lwowie. Z dniem dzisiejszym upływa mu czterdzieści lat zaszczytnej służby publicznej. Dnia 18 stycznia 1843 r. rozpoczął p. prezydent Piątkowski praktykę w sądzie szlacheckim w Stanisławowie. Radcą sądu obwodowego w Tarnopolu mianowany został w roku 1855, zaś radcą sądu krajowego w Czerniowcach w roku 1861 i w tym charakterze przeniesiony został w roku 1867 do Lwowa. W dwa lata poźniej mianowany radcą sądu krajowego wyższego we Lwowie, kierował tymże sądem przez dwa lata, zastępując ś. p. prezydenta Dziamskiego, złożonego ciężką chorobą. W roku 1875 mianowany został wiceprezydentem i kierownikiem sądu karnego we Lwowie, a w roku 1879 radcą dworu przy Najwyższym trybunale w Wiedniu. W r. 1880 powrócił do kraju jako prezydent lwowskiego sądu krajowego, na którego czele stoi dotychczas. Członkowie sądu wręczyli czcigodnemu jubilatowi adres w bogatej, artystycznie wykonanej oprawie, a sędziowie powiatowi z okręgu sądu obwodowego lwowskiego przybyli licznie, aby zasłużonemu szefowi złożyć serdeczne życzenia jubileuszu. Izba adwokacka i Izba notaryalna lwowska złożyły życzenia swoje przez osobne deputacye.

= **Stypendya** z fundacyi ś. p. Medarda Konieckiego, przeznaczone dla młodzieży pochodzenia polskiego uczęszczającej na uniwersytet Jagielloński w Krakowie, nadał senat akademicki tegoż uniwersytetu na rok szkolny bieżący następującym uczniom: a mianowicie stypendya po 200 zł. rocznie Tomikowi Stanisławowi z IV roku prawa; Pisarskiemu Feliksowi i Kołodziejczykowi Janowi z III roku prawa; Letersowi Józefowi, Bąkowskiemu Teofilowi, Kulczyckiemu Janowi z V roku medycyny; Babrajowi Józefowi z II roku i Kallenbachowi Józefowi z III roku filozofii. Stypendya po 150 zł. rocznie: Ayvasowi Franciszkowi z IV roku prawa; Stefanickiemu Janowi i Zgórskiemu Kazimierzowi z V roku i Krokiewiczowi Antoniemu z III roku medycyny; Dulębowskiemu Ignacemu i Pabianowi Antoniemu z IV roku filozofii. Nadto pozostawiono doktorandom prawa Piotrowskiemu Antoniemu, Cieszyńskiemu Janowi, Malkiewiczowi Antoniemu, oraz doktorandowi medycyny Józefczykowi Tadeuszowi, stypendya, które pobierali, pierwszy w kwocie 200 zł., trzej inni w kwocie 150 zł. z warunkiem złożenia w ciągu roku ścisłych egzaminów.

* **Zapiski policyjne.** Skradziono pani J. G. krąg sera szwajcarskiego. Straż policyna aresztowała pewnego notowanego złodzieja za kradzież kwoty 20 zł. 22 ct. u pana J. T. Prócz tej kwoty odebrano od niego kartę zastawniczą gal. Zakładu zastaw. Nr. 03811 i dwie karty Zakładu ogólnego rolniczo-kredytowego l. 1934 i 1385, na zastawione a z kradzieży pochodzące przedmioty. Złożono w policyi duży skórzany pugilares.

† **Zmarli** w ostatnich dniach: w Portsmouth admirał angielski John Hallowes, w 93 roku życia a 80 służby w marynarce.

— **Hojne ofiary** zmarłej w tych dniach w Warszawie pani Tekli Rapackiej, ofiary tem pewniejsze, że już za życia rozdane lub aktami prawnemi zabezpieczone, według *Gaz. Warsz.* wynoszą sto kilkadziesiąt tysięcy rubli. Na stypendya dla uczniów wyznania katolickiego kształcących się w szkołach średnich ś. p. Rapacka przeznaczyła na kapitał żelazny i oddała do rozporządzenia towarzystwu dobroczynności 35.000 rub. Na kapitał wieczysty dla Kuchni Tanich w Warszawie ofiarowała 10.000 rub., i to pozwoliło otworzyć kuchnię tak zwaną studencką w gmachu pomissyonarskim. Na podtrzymanie szkół prywatnych męzkich w Warszawie uczących rzemiosł, przeznaczyła procent od kapitału żelaznego 15.000 rubli. Na wsparcia dla dozorczyń ochron także procent od 5.000 rub. Na zakłady sierót i starców, oraz ogródek freblowski p Mleczkowej 15.500 rub. Na biuro nędzy wyjątkowej 14.000 rub. Na przytułek paralityków przy ulicy Nowowiejskiej 25.000 rub. Na instytut głuchoniemych i ociemniałych 9.000 rubli. Na mające powstać towarzystwo przezorności i pomocy nauczycieli i nauczycielek 4.000 rub., oraz na takież towarzystwo szwaczek 2.000 rub. Na szkołę ogrodniczą w Warazawie 4.000 rub. Dla instytucyi jałmużniczej na Nowem Mieście 6.000 rub. Na dom schronienia starców św Ducha przy ulicy Przyrynek 20.000 rub. Na szpital dla dzieci w Warszawie 6.000 rub. Na budowę kościoła na Koszykach oddała około 80.000 rub., oraz wiele innych poczyniła ofiar i zapisów, których wyliczać tu nie możemy. Ogół ich wszystkich obliczać można na 180.000 rub., lub nawet więcej, a szlachetność pobudek i rozumne rozporządzenie łatwo ocenić z tego, co się powyżej wymieniło.

— **O pożarze cyrku** w Berdyczowie donosi prywatna depesza warszawskich *Nowin*: W sobotę wieczór spalił się cyrk podczas przedstawienia; 268 osób zginęło w płomieniach. Z ofiar 187 już poznanych przez krewnych zabrano do pochowania. Z dziewięciu osób rannych jedna już umarła. Spaliły się wszystkie konie cyrkowe. Strata w rekwizytach wynosi 24.000 rubli. Nic nie było ubezpieczone. Ogień powstał skutkiem nieostrożnego obchodzenia się z lampą w stajni cyrkowej, gdzie stała beczka z naftą. Wszystkie ciała leżą przy wejściu do cyrku, otoczonem przez tysiące widzów. Zabrano właśnie zwłoki żołnierzy. Rozpacz w mieście nieopisana. — Według depeszy warszawskiego *Echa* z Berdyczowa pożar wybuchł w górnem wiązaniu sznurów, gdzie się mieściły trapezy akrobatów. Ogień na razie można było ugasić bez gorszych następstw, wszyscy jednak potracili głowy i płomienie ogarnęły wkrótce cały budynek. Popłoch pomiędzy publicznością był ogromny. W natłoku ledwie trzecia część widzów zdołała wydostać się na zewnątrz. Zanim straż ogniowa przybyła na miejsce, cały cyrk stał w płomieniach. Oprócz 240 ludzi, którzy utracili życie, liczono około 60 mniej lub więcej ciężko poparzonych i pokaleczonych w tłoku. Pomiędzy ofiarami znajdują się: policmajster miejscowy wraz z żoną, sekretarz sądu Omalenko i dwaj woltyżerowie cyrkowi. Katastrofa trwała niedłużej jak dwie godziny. Gubernator i prokurator z Żytomierza w nocy po katastrofie przybyli do Berdyczowa. — Depesze *Gaz. Warszawskiej* podają jako przyczynę ognia spalenie ogni sztucznych. Płomienie ogarnęły najprzód kortynę, następnie ściany i dach. Orkiestra pierwsza padła ofiarą. Kiedy publiczność rzuciła się ku wyjściom i główne drzwi zupełnie sobą przyparła, okazało się, że dwoje drzwi bocznych było zabitych gwoździami dla ciepła! Straż pożarna przybyła dopiero w pół godziny. Gaszenie pożaru było niemożliwe, gdyż woda w beczkach zamarzła. Według opowiadania naocznych świadków, po otwarciu drzwi ukazał się straszny widok płonącego stosu ciał ludzkich. Cyrk był tymczasowy, drewniany, a pomiędzy ścianami jego znajdowała się słoma. Ostatni ten szczegół potwierdza także osoba, przybyła z Berdyczowa do Lwowa. Cyrk zbudowany został w roku zeszłym i otwarty bez poprzedniego zrewidowania przez nadzór budowniczy. Wspomniona osoba utrzymuje, iż w chwili katastrofy znajdowało się w cyrku przeszło 1.000 osób, według depeszy zaś *Kuryera Warszawskiego* skonstatowano, iż w kasie cyrkowej sprzedano na sobotnie widowisko 620 biletów. Korespondenci innych dzienników warszawskich podają liczbę widzów na 800. Według telegramu *Wieku* pożar wszczął się o godzinie 10 wieczorem, już pod koniec przedstawienia; zapaliła się od ogni sztucznych zasłona. Główne drzwi wchodowe otwierały się rzeczywiście z zewnątrz, a boczne wyjścia były na klucz zamknięte. Co do liczby ofiar zgodne doniesienia korespondentów *Gaz. Wasz.* i *Słowa* różnią się od dotychczasowych dat w tym względzie. Do godziny 2 po północy znaleźć miano przeszło 300 trupów, z tych dwie trzecie chrześcian, a jedna trzecia żydów, 60 trupów nie można było rozpoznać. Zwłoki prawosławnych pochowano zaraz dnia następnego. Osoba przybyła z Berdyczowa zapewnia nas, że w płomieniach nie zginął policmajster z żoną, lecz dwie jego córki znajdują się pomiędzy ofiarami. Rannych lub ciężko poparzonych jest około stu osób, z tych połowa zapewne żyć nie będzie.— Według późniejszych doniesień naocznych świadków liczbę ofiar w 5/6 częściach stanowią izraelici, którzy z powodu szabasu i święta Nowego roku (starego stylu) tłumnie napełnili cyrk. Nie ma prawie rodziny w Berdyczowie, któraby nie opłakiwała kogoś ze swoich. Opowiadania naocznych wrzekomo świadków o przyczynie nieszczęścia różnią się bardzo. Korespondenci no tują także wersyę, według której pożar powstał w chwili, gdy któryś z akrobatów zawieszony nogą na trapezie, zapalał papierosa i zapałkę nieostrożnie przytknął do liny, widocznie polanej poprzednio naftą, gdyż w okamgnieniu zajęła się a od niej zapłonęło całe wiązanie sznurów. Gdyby pod ręką była chociaż jedna sikawka, ogień możnaby było stłumić w samym zarodzie, lecz wszyscy potracili głowy.

— **Powodzią** nawiedzone zostały w ostatnich dniach także okolice nad dolnym biegiem Wisły położone. Pod miejscowością Swierże górne, między Gniewoszowem a Kozienicami w Królestwie utworzył się wielki zator lodowy, w skutek którego w nocy na 10 b. m. Wisła nagle wystąpiła z łożyska, poznosiła wszystkie tamy, zerwała wał ochronny pod wsią Holendrami i zalała pięć wiosek. Zalew nastąpił tak gwałtownie, że nie było czasu myśleć o ratunku, to też oprócz wielkich szkód w inwentarzu żywym i martwym, mówią o licznych ofiarach w ludziach, których mnóstwo na dachach i drzewach szukało chwilowego schronienia. W ostatnich dniach dopiero odkomenderowano z Dęblina saperów do rozbicia zatoru. Zachodziła zresztą obawa, że jeżeli woda jeszcze rozerwie najwięcej zagrożony wał ochronny koło wsi Lutkowa i zaleje pobliskie wioski, to na ich ruinach Wisła utworzy sobie nowe łożysko, przybierając inny kierunek. Położenie ludności już dotkniętej lub zagrożonej powodzią było okropne.

— **Przystań odeska** dnia 16 b. m. zamarzła

— **Szachowy turniej** międzynarodowy rozpocznie się dnia 26 kwietnia w Londynie. Fundusz premiowy wynosi obecnie już około 15.000 zł. Pierwsza nagroda ustanowiona została w kwocie 250 funtów szterlingów, druga 150, trzecia 120, czwarta 90 funtów i t. d. Premie, których dotychczas jest 7, mogą być pomnożone i powiększone.

— **Król Zulów** Cetewayo, jak donoszą dzienniki angielskie, dnia 11 b. m. przybył do stolicy swojej, z angielska zwanej Durnfourd. Dawni poddani wracającego władcę swojego snać przyjęli niebardzo radośnie, depesze dodają bowiem, że na wieść o jego powrocie ukryli dobytek swój i kobiety.

— **Wielkie oburzenie** panuje w Londynie na niejakiego p. Coxhall, właściciela kilku domów. Kazał on w mieszkaniu jednej z swych lokatorek, pani Baster, która zalegała z czynszem, wyjąć drzwi i okna, a biedna ta kobieta, wstydząc się prosić kogokolwiek o pomoc, nie opuściła mimo to swojego pokoju i po upływie dwóch dni znaleziono ją skostniałą z zimna, już nieżywą.

— **Wypadek kolejowy.** Dzienniki medyolańskie donoszą: We czwartek w południe pod stacyą Camerlata drugorzędnej kolei Medyolan-Como wpadły na siebie dwa pociągi. Kilka osób zostało zabitych lub ranionych. Od trzech dni śnieg pada bez przerwy i właśnie zamieć śnieżna była powodem nieszczęścia pod Camerlata.

— **Znowu pożar hotelu.** Depesza zaatlantycka donosi, iż w najprzedniejszym hotelu stolicy stanu Missouri, St. Louis, przedwczoraj wybuchł był groźny pożar, który łatwo spowodować mógł taką katastrofę, jak w Milwaukee. W hotelu, zwanym *Planters-house* znajdowało się około 240 podróżnych, którzy w chwili powstania ognia pogrążeni byli w śnie głębokim. Miasto zaalarmowane zostało o godzinie 5 rano, a przerażeni mieszkańcy hotelu w koszulach uciekali na ulicę. Cztery osoby uduszone zostały w natłoku, jaki panował na korytarzach i schodach płonącego gmachu; nikt jednak nie zginął w płomieniach. Pomiędzy uduszonymi znajdował się defraudant, buchhalter Watft, który uciekał ze skradzioną sumą 12.000 funtów szterlingów. Powiadają, że właśnie Watft podłożył ogień.

Rada miasta Lwowa.

(Posiedzenie z d. 17 stycznia.)

(L) Przewodniczący dr. Gnoiński zaprosił Radę do udziału w dzisiejszej uroczystości Jordanu, następnie oznajmił, że p. Kostecki i ks Axentowicz z Rady, a p. Dymet z po za Rady nie przyjęli wyboru do komisyi wyborczej, a nareszcie odpowiedział na interpelacyę wniesioną na poprzedniem posiedzeniu przez p. Kochanowskiego. Magistrat przedłożył Radzie stosowne wnioski co do budowy strażnicy pożarnej przy stajni tramwayu, ale Rada uchyliła je w sierpniu r. z. i poruczyła magistratowi wypracowanie innych projektów. Urząd budowniczy zajął się tedy ponownie tą sprawą, wypracował wnioski i obecnie rozbiera je specyalnie komisya wybrana z grona sekcyi III. Jest wszelka nadzieja, że z początkiem wiosny rozpocznie się budowa.

W miejsce wymienionych panów, którzy nie przyjęli wyboru do komisyi wyborczej, wybrała Rada na propozycyę dr. Ciesielskiego pp. Skarbka, Fraenkla i Karola Schayera.

Dr. Ciesielski zdał sprawę z wniosków właściwej sekcyi, poczynionych skutkiem wezwania c. k. sądu krajowego, ażeby gmina dla komisyj sądowych, które mają zająć się przeprowadzeniem ksiąg gruntowych dla m. Lwowa, dostarczyła potrzebnych lokalności i t p Zgodnie z wnioskiem sekcyi uchwaliła Rada nająć na każdej dzielnicy po dwa pokoje dla rzeczonych komisyj, umeblować je stosownie i dostarczyć służby. Dla każdej dzielnicy wybierze magistrat po dwóch mężów zaufania, a nadto mianowała Rada delegatami ze strony magistratu pp. Prokopowicza i dr. Gebarzewskiego. Uchwalono także kredyt w kwocie 1.180 zł. na opędzenie wydatków połączonych z najęciem lokalów i t. p.

P. Jaegermann prosi o informacyę, czy przy tej sposobności nie mogłaby być załatwioną także kwestya założenia księgi wodnej dla m. Lwowa?

Dr. Gnoiński a następnie dr. Zucker odpowiadają, że te dwie sprawy nie mają nic wspólnego. Księgi gruntowe zakłada c. k. sąd a księgę wodną magistrat, jako władza polityczna.

Zgodnie z wnioskami sekcyi odrzuciła Rada rekursa Leopolda Brennera i Mojżesza Lwowa, utrzymujących mleczarnie przy ulicy Akademickiej i przy placu Bernardyńskim, wniesione przeciw nakazowi natychmiastowego opróżnienia stajen, w których krowy duszą się formalnie dla braku powietrza.

Rada przyjęła do wiadomości odezwę okręgowej Rady szkolnej komunikującą Radzie, że krajowa Rada szkolna mianowała pp. Aleksandrę Prymównę, Jadwigę Makuszównę i Maryę Lewakowską rzeczywistemi nauczycielkami przy szkole im. Czackiego; p. Natalię Weiserównę przy szkole św. Marcina a p. Matyldę Morstadtównę przeniosła z szkoły św. Marcina do szkoły św. Anny.

Po odmownem załatwieniu kilku rekursów w sprawach budowniczych, przyjęła Rada do zatwierdzającej wiadomości relacyę sekcyi budowniczej, według której koszta robót brukarskich wykonanych w r. z. w własnym zarządzie gminy były o 4896 złr. mniejsze, niż w latach poprzednich, gdy roboty te wykonywał przedsiębiorca. Wynosiły one w r. z. tylko 6717 złr., a zabrukowano przestrzeń 20.653 m. kw. i ułożono kamieni krawędziowych na przestrzeni 2707 metrów. Materyał na bruki i chodniki kosztował 52.544 złr. Długa dyskusya wywiązała się tylko nad kwestyą, czy z powodu tych oszczędności należy remunerować urzędnika magistratualnego, który czuwał nad wykonaniem robót? Ostatecznie przyznała mu Rada tytułem nadzwyczajnej remuneracyi 250 złr. a konduktorowi drogowemu 75 złr. Przy tej sposobności podniósł dr. Ciesielski, że brukowanie ulicy Gródeckiej tylko między torem kolei konnej, jest niewłaściwe i że raczej należałoby wybrukować tę część ulicy, która jest przeznaczoną dla wozów ciężarowych.

Bardzo długa dyskusya toczyła się także nad prośbą szewców Kulikowskich, ażeby miasto zwolniło ich od opłaty placowego. Rada uchwaliła zgodnie z wnioskiem właściwej sekcyi odrzucić tę prośbę, ale postanowiła nie ściągać od nich należytości zaległej za r. 1881. Natomiast ma być ściągniętą należytość za r. 1882 a mianowicie po 6 złr. od każdego zajętego metra kwadratowego gruntu miejskiego.

KRONIKA SĄDOWA

(Czy portjer kolejowy jest urzędnikiem?)

Wiedeń, 16 stycznia.

☐ Na stacyi kolejowej w Borysławiu stał przed wyjściem na peron prowizoryczny odźwierny czyli jak sam się tytułuje, portjer, Onufry Maćków i bronił wstępu cisnącej się publiczności, głównie z żydów złożonej. Dziewiętnastoletni sługa kolejowy, w guni i starej służbowej czapce nie bardzo widać imponował obecnym, bo przystąpił doń bogaty właściciel naftowego szybu i pytając, kiedy pociąg odchodzi, uderzył go zlekka biletem po nosie. Maćków wyprosił sobie taką poufałość, a gdy nafciarz nie przestawał żartować z niego, odpowiedział mu grubiaństwem niepodobnem do powtórzenia. To oburzyło obecnych; właściciele kopalń Samuel Kleinberg i Motyl Pomeranz rzucili się z laskami na Maćkowa i skaleczyli go w głowę. Rana była lekka bo do dwu dni się zgoiła, sąd jednak obwodowy w Samborze wziął sprawę surowo, zastosował przepisy o skaleczeniu urzędników w służbie zostających i skarał obu sprawców ze zbrodnię ciężkiego cielesnego obrażenia na karę trzechmiesięcznego więzienia.

Od wyroku tego założyli podsądni zażalenie nieważności, które było wczoraj w trybunale kasacyjnym przedmiotem publicznej ustnej rozprawy. Obrońca obwinionych dr. Ludwik Wolski wykazywał, że definicya publicznych urzędników, w §. 101 ustawy karnej zawarta, nie stosuje się do urzędników i sług kolejowych, że zatem lekkie skaleczenie takiego sługi nie może być poczytane za zbrodnię. Generalny adwokat dr. Simonowicz uznał te wywody za uzasadnione i zredukował żądanie do skazania obwinionych za przestępstwo przeciw publicznym zakładom i urządzeniom z mocy §. 312 ustawy karnej. Trybunał kasacyjny przychylił się do tych zapatrywań, zniósł wyrok sądu samborskiego i uwalniając podsądnych od zarzutu zbrodni, skazał ich za przestępstwo na 30-dniowy areszt.

OSTATNIA POCZTA

Jak już wiadomo z depeszy wiedeńskiej umieszczonej w wczorajszym numerze, *Fremdenblatt* wystąpił przeciw pogłoskom, do których dało powód chwilowe opróżnienie posady ambasadora austryackiego w Paryżu. Dziennik ten pisze: „Niedawno rozpuszczono wieść, że w kołach decydujących zapadła uchwała nieobsadzania posady ambasadora w Paryżu, dopóki nie wyjaśnią się polityczne stosunki we Francyi, teraz zaś obiega wersya, że hr. Ludolf, obecny ambasador austryacki na dworze króla włoskiego, został przeznaczony na następcę hr. Wimpffena i że w tych dniach już opuści Rzym

ażeby udać się do Paryża, natomiast ambasada rzymska ma być tymczasowo nie obsadzoną, ze względów politycznych. Wobec takich i tym podobnych pogłosek uważamy za potrzebne zwrócić przedewszystkiem uwagę na to, że od śmierci hr. Wimpffena upłynęło zaledwie dwa tygodnie; okres to tak krótki, że w jego przeciągu tem mniej mogła zapaść decyzya w sprawie ponownego obsadzenia opróżnionej posady, iż opróżnienie nastąpiło nagle i niespodzianie, nie mogły się więc odbyć przedwstępne układy poprzedzające zazwyczaj obsadzenie posad dyplomatycznych. Nie wiemy kto został upatrzony na następcę hr. Wimpffena, ani też jak daleko postąpiły właściwe rokowania, natomiast możemy zapewnić na podstawie najwiarogodniejszych informacyj, że nie istnieje bynajmniej zamiar wstrzymania się przez czas dłuższy z jakichkolwiek powodów politycznych z obsadzeniem posad ambasadorów czy to w Paryżu czy w Rzymie".

Komisya przemysłowa Izby panów ukończyła onegdaj obrady nad nowelą przemysłową. W uchwałach Izby deputowanych poczyniono kilka zmian, wyłącznie natury stylistycznej i prawniczej, które komisya uznała za potrzebne w interesie wyjaśnienia i należytego interpretowania ustawy Merytoryczne przepisy ustawy utrzymano w całości. W toku obrad p. minister handlu br. Pino oświadczył się stanowczo przeciw wszelkim zmianom merytorycznym, gdyż w razie poczynienia jakichbądź zmian nowela poszłaby znowu na czas jakiś w odwłokę. W przyszłym tygodniu komisya odbędzie jeszcze jedno posiedzenie, na którem referent br Bloome przedłoży wygotowane przez siebie sprawozdanie.

Przedwczoraj członkowie większości komisyi przemysłowej Izby deputowanych odbyli naradę, na której szef sekcyi baron Weigelsperg wyraził w imieniu rządu gorące życzenie, aby w ciągu bieżącej sesyi mogły być załatwione inne także części ustawy przemysłowej, mianowicie rozdziały traktujące o inspektorach fabrycznych, czeladzi i terminatorach. Komisya okazała się w ogóle chętną do uczynienia zadość życzeniu rządu

---

W kołach Izby deputowanych — jak pisze *Wiener Abendpost* — nie wątpią, że prace komisyjne będą odtąd postępowały z większym pospiechem. Komisya budżetowa, która dotychczas załatwiła rozdziały: Dwór Najwyższy, kancelarya przyboczna Jego Ces. i Król. Mości, Rada państwa, trybunał państwowy, rada ministrów, ministerstwo obrony krajowej, budżet pensyjny, subwencye na rzecz funduszów krajowych i gminnych, dalej kilka funduszów indemnizacyjnych, oraz kredyt dodatkowy na powiększenie straży skarbowej, obradowała na ostatniem posiedzeniu, odbytem d 16 b. m. nad budżetem ministerstwa sprawiedliwości, oraz w pewnej części nad budżetem ministerstwa skarbu, a mianowicie nad pozycyami: drukarnia nadworna i państwowa w Wiedniu, stemple i należytości skarbowe.

Według doniesienia *Presse*, na przedwczorajszem posiedzeniu komisyi budżetowej, przewodniczący hr. Hohenwart wezwał referenta do złożenia jak najprędzej sprawozdania o zamknięciu rachunkow z lat 1878 i 1879. Dla przyspieszenia obrad budżetowych, hr. Hohenwart postanowił zwoływać codziennie posiedzenia komisyi, spodziewając się, że tym sposobem pełna Izba będzie mogła rozpocząć dyskusyę nad budżetem już w pierwszych dniach lutego.

W uzupełnieniu wczorajszego telegramu, który streścił onegdajsze obrady komisyi budżetowej, donosimy, że dep. Heilsberg zapytał p. ministra Prażaka, co uczyniono w sprawie robót w zakładach karnych, aby zadość uczynić słusznym skargom przemysłowców na nieuprawnioną konkurencyę tych zakładów. Na tę interpelacyę minister przyrzekł odpowiedzieć na następnem posiedzeniu.

Komisya Izby deputowanych, zajmująca się przedłożeniem rządowem o zapomogach państwowych dla Tyrolu i Karyntyi, odbyła wczoraj pierwsze posiedzenie.

Zatarg wywołany skutkiem danego zezwolenia na otwarcie prywatnej szkoły czeskiej w Wiedniu nie został jeszcze zakończony. Jak donoszą najświeższe dzienniki, wszyscy nowowybrani przez radę miejską członkowie szkolnej rady okręgowej, z wyjątkiem dwóch, złożyli swoje mandaty, motywując krok swój tem, że „skutkiem urządzenia czeskiej szkoły w Wiedniu zaszczepiono walkę narodowościową także na gruncie stolicy i zakwestyonowano przez to charakter Wiednia, jako miasta europejskiego".

Organ Katkowa, *Mosk. Wied.* dowodzi, że dzienniki wiedeńskie mylnie są poinformowane w sprawie żądań rossyjskich względem ujścia Kilji. Rossya nie żąda, ażeby jej nadano protektorat na tem ujściem, lecz pragnie, ażeby pozostawione było dla niej wyłącznie bez wszelkiej kontroli komisyi międzynarodowej.

Manifest ks. Napoleona, który wywołał jego aresztowanie i który podajemy powyżej (Ob. *Sprawy zagraniczne*), sprawił wielkie i bardzo niekorzystne wrażenie w Berlinie, w Londynie zaś przyjęty został przez dzienniki dość obojętnie, jako rzecz niezbyt niebezpieczna. Opinja publiczna w Anglii nie przypuszcza możliwości gwałtownych zamachów na republikę ze strony bonapartystów.

Jak już donieśliśmy wczoraj w telegramie umieszczonym w części nakładu, wszystkie prawie dzienniki paryzkie poczytują rządowi za zasługę, ze kazał uwięzić ks. Napoleona, ganią jednak uchwałę powziętą przez Izbę w sprawie wniosku dep. Flocqueta.

Wczorajszy telegram londyński, umieszczony w części nakładu, doniósł o wyjeździe Gladstona do Cannes we Francyi.

Podsekretarzem stanu w departamencie indyjskim mianowany został Cross

---

Times donoszą, że gabinet egipski podał projekt politycznej organizacyi Egiptu, w którym proponuje powołanie do steru ministerstwa odpowiedzialnego, ustanowienie rady prawodawczej, złożonej z 14 członków, oraz izby deputowanych dla załatwienia kwestyj nadzwyczajnych.

Według telegramu biura Reutera z Kairu, Francya żąda utrzymania nadal swego kontrolora w Egipcie grożąc, że w przeciwnym razie nie weźmie udziału w międzynarodowych trybunałach i obstawać będzie przy utrzymaniu dzisiejszych kapitulacyj.

W rządzie czarnogórskim nastąpiło znowu przesilenie. Minister spraw zagranicznych Radonicz, minister wojny Plamenacz i minister skarbu Cerowicz podali się do demisyi skutkiem nieporozumienia z ministrem spraw wewnętrznych Petrowiczem. Książę zastrzegł sobie na później ostateczną decyzyę. Gdyby demisye zostały przyjęte, Radonicz otrzymałby nominacyę na posła w Konstantynopolu, Cerowicz zaś zostałby gubernatorem Niksiczu.

W części nakładu podaliśmy wczoraj telegram z Konstantynopola, donoszący o wykryciu nowego spisku na życie sułtana. Spisek ten został wykryty w ostatniej chwili. Kilkunastu Czerkiesów, którzy zamierzali zamordować Abdul-Hamida uwięziono w pałacu. Kilku z nich padło w walce ze stróżam. pałacowymi. W mieście i pałacu ogromne panuje wzburzenie i zamięszanie.

Według telegramów z Nowego Jorku zapowiedziana rewizya taryfy celnej Stanów Zjednoczonych już w r. b. nie przyjdzie do skutku.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń, 17 stycznia. Wobec obaw *Neue fr. Presse*, że skutkiem zaprowadzenia podatku rentowego uchyloną zostanie na drodze prawnej gwarancya, na mocy której były wolne od podatku akcye pierwszeństwa niektórych kolei żelaznych, oświadcza *Wiener Abendpost*, że obawy tego rodzaju są zupełnie nieuzasadnione, gdyż według wyraźnego postanowienia projektu ustawy wszystkie na mocy osobnej ustawy uwolnione od podatku dochodowego i osobistego akcye pierwszeństwa i inne walory zostaną i nadal w posiadaniu pełnych praw przyznanych im na czas uwolnienia od podatku odnośnych przedsiębiorstw.

Wiedeń, 17 stycznia. *Pol. Corr.* donosi, że rossyjski minister Giers przybędzie dnia 22 b. m. do Wiednia.

Paryż, 17 stycznia. Dzienniki donoszą, że rząd ma wnieść przedłożenie mające na celu uregulowanie sytuacyi książąt należących do dynastyj, które dawniej we Francyi panowały.

Rzym, 17 stycznia. W dyskusyi budżetowej minister skarbu Magliani oświadczył, że w kwietniu będzie zupełnie przygotowany do podjęcia wypłat w gotówce.

Minister Mancini przedłożył projekt ustawy odraczającej zaprowadzenie reformy sądowej w Egipcie do 31 stycznia 1884 r. Izba przyjęła ten wniosek.

Interpelacye w sprawach polityki zagranicznej odroczono aż do dyskusyi nad budżetem spraw zagranicznych.

Zara, 18 stycznia. (*Tel. pryw.*) Redaktora dziennika *Srbski List* i kilku tutejszych Serbów aresztowano, ponieważ na obiedzie publicznym sławili pamięć Oberdanka.

Berlin, 18 stycznia. (*Tel. pr.*) *Nordd. Allg. Ztg.* zapewnia, że według dosłownego brzmienia ustaw domowych rodziny Bonaparte, ks. Napoleon ma prawo upominać się o spadek po Napoleonach, zauważyć jednak należy, że teraźniejsze wystąpienie i różnice, jakie zachodzą pomiędzy rządem panującym we Francyi, a jego politycznemi przeciwnikami są sprawą czysto wewnętrzną, do rozsądzenia której każdy naród sam tylko jest powołanym sędzią.

Voss. Ztg. i *Nat. Ztg.* sądzą, że arasztowanie ks. Napoleona było owocem nieporozumienia, zaś z wnioskiem Flocqueta pospieszono się zabardzo.

Paryż, 18 stycznia. (*Tel. pr.*) Ks. Napoleon zajmuje niezamknięty salon dyrektora Conciergerie, jadło otrzymuje z restauracyi, ma na żądanie wszelkie dzienniki i książki i nie okazuje żadnego wzburzenia. Stronnicy jego chcieli urządzić demonstracyę przed oknami, ale zostali aresztowani. Usposobienie w prasie i opinji publicznej spokojniejsze. Zaczyna objawiać się opozycya przeciwko wnioskowi Flocqueta. Minister wojny jest temu wnioskowi stanowczo przeciwny. Gdyby wniosek został przyjęty byliby, nim dotknięci: hr. Chambord, hrabia Paryża, księżna Chartres, książę Nemours, hrabia Eu, książę Alençon, księżna Czartoryska, ks. Blanka orleańska, ks. Joinville, ks. Penthivier, ks. Aumale, ks. Montpensier, księżna Klementyna, oraz cesarzowa Eugenja, książęta Hieronim, Ludwik i Wiktor Napoleon, księżna Matylda, oraz żony lub dzieci tychże.

Paweł Cassagnac pisze, że gdyby ks. Napoleon był pretendentem na seryo, to powinienby dosiąść konia, wyruszyć ze szpadą w ręku przeciw pałacowi Elizejskiemu i życie swoje postawić na kartę. Zdaniem tego publicysty popełnione zostały dwie niedorzeczności, jedna przez księcia a druga przez rząd. Smieszny ten wypadek nie obchodzi zupełnie większości bonapartystów.

Rzym, 18go stycznia. (*Tel. pr.*) Rekruci zaciągnięci już od miesiąca do wojska we Florencyi udali się gromadnie do twierdzy, stawili opór oficerom i ranili dwóch żołnierzy, nim zdołano ich uśmierzyć. Eksces ten ma zostawać w związku z knowaniami socyalistycznemi i z ostatniemi niepokojami. Publiczność jest zaniepokojona. W Izbie wniesiono z powodu tego wypadku interpelacyę. Minister wojny opowiedział przebieg zajścia i oświadczył, że postąpi z winnymi według całej surowości ustaw wojskowych.

Rzym, 18 stycznia. (*Tel. pryw.*) Konsystorz najbliższy odbędzie się dopiero w marcu podczas rocznicy koronacyi papieża.

Londyn, 18 stycznia. (*Tel. pr.*) Według wiadomości z Dublinu stan rzeczy w tem mieście jest groźny. Aresztowani mieli planować wymordowanie wszystkich urzędników angielskich.

Konstantynopol, 18 stycznia. Porta odpowie wkrótce na ostatnią notę lorda Granville w sprawie egipskiej.

Konstantynopol, 18 stycznia. Z powodu nadania wielkiej wstęgi legji honorowej wielkiemu wezyrowi, a wielkiego krzyża oficerskiego tejże legji podsekretarzowi spraw zagranicznych Artm-effendemu i wielkiemu mistrzowi obrzędów Munir-bejowi, zapowiadają dzienniki przywrócenie dawnej przyjaźni pomiędzy Turcyą i Francyą. Rezultat ten należy zawdzięczać pojednawczemu usposobieniu margr. de Noailles. Dzienniki winszują Porcie tego pomyślnego rezultatu.

Berlin, 18 stycznia. *Nordd. Allg. Ztg.* donosi, że cesarz Wilhelm polecił pruskiemu ministrowi skarbu, ażeby na czas choroby podsekretarza stanu Böttichera objął czasowo zastępstwo ks. kanclerza, który także jeszcze nie jest zupełnie zdrów. Stan Böttichera polepszył się wprawdzie, ale aby zupełnie przyjść do siebie Bötticher będzie musiał usunąć się na czas pewien od spraw publicznych.

Londyn, 18 stycznia. *Daily News* donoszą, że fałszywy prorok w Sudanie zadał porażkę oddziałowi złożonemu z 500 Egipcyan, z których zginęło 240 a 260 dostało się do niewoli.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 17 stycznia 1883, godzina 1. min. 45. Losy kredytowe 171·50, Węg. akcye kredyt. 272·25, Akcye anglo-austr. 114·75, Akcye banku Union 111·50, Akcye kolei Karola Ludwika 293·25, Akcye kolei północnej 271·25, Akcye kolei południowej 135·30. Akcye kolei Alföld. 166·50. Akcye kolei Elżbiety 209·25, Akcye kolei Lwowsko-Czerniowieckiej 166·75, Akcye kolei węg. północno-wschodniej 158·75, Akcye kolei Rudolfa Wiedeńskie losy 122·50, Akcye kolei Albrechta —·—, Węgierskie —·—, Akcye kolei Albrechta —·—, Węgierskie obligacye państw. w złocie 93·75, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne 97·50, Losy regulacyi Cisy 108·40, Losy tureckie 24·75, Węgierska renta 118·25, Akcye banku związkowego 105·50, Akcye banku obrotowego —·—, Akcye kolei węgiersko-galicyjskiej —·— Akcye kolei państwowe —·—. Rubel papierowy 1·17¹/₄, Węgierskie losy 113·75, Marka niemiecka —·—, Usposobienie przygnębione.

Wiedeń, 17 stycznia 1883, godzina 5 min. 3. Akcye kredytowe 280·50, Anglo-Austr. —·—, Akcye banku Union —·—, Kolej Karola Lud. 292·75, Południowa —·—, Renta papierowa 77·12, Galicyjskie listy zastawne 101·—, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne —·—, Galicyjski bank rustykalny 102·50, Losy z roku 1860 —·—, Napoleondor 9·53¹/₂, Rubel pap. —·—, Usposobienie —.

Wiedeń, 18 stycznia 1883, godzina 10, min. 40. Akcye kredytowe 281·40 Anglo-Austr. 115·25. Unionbank 111·50. Kolej Karola Ludw. 293·25, Południowa 135·—, Renta papierowa —·—, Galicyjskie listy zastawne —·—, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne —·—, Galicyjski bank rustykalny —·—, Losy z roku 1850 —·—, Napoleondor 9·52¹/₂. Rubel papierowy 1·17¹/₄ Usposobienie ciche.

Telegramy zbożowe z d. 17 stycznia. Wiedeń: Pszenica za 100 kilogram. 9·75 od 10·50 zł., żyto —·— do —·— zł., jęczmień —·— do —·— zł., kukurudza —·— do —·— zł., owies —·— do —·— zł., okowita per 10.000 liter procent 31·25 do 31·50 zł. Buda-Peszt: Przenica 100 kilogr. (na wiosnę) 9.50 do 9·52 zł., rzepak (sierpień—wrzesień —·—. do 13·37 zł. Berlin: Pszenica żółta)(maj—czerwiec) 180·50 m, żyto —·— m., spiritus 52·—, olej rzepakowy 67·80 m. Szczecin: Pszenica —·—, rzepik —·—. Paryż: mąki 159 kilogr. 57·10 fr., olej rzepakowy 86·50 fr., spiritus —·— fr. Wrocław: Pszenica —·— żyto —·—, owies — —, spiritus —·—, kukurudza —·—. Kolonia: Pszenica —·—.

Odpowiedzialny redaktor **Władysław Łoziński**

Pociągi kolejowe

Odchodzą ze Lwowa.

(podług zegaru lwowskiego).

Do Krakowa: o godz. 10 min. 50 przepółnocą pociąg pospieszny, o godz. 4 min. 53 rano pociąg osobowy, o godz. 5 min 9 po południu pociąg mięszany.

Do Stanisławowa: na Stryj, rano o godz. 7 min. 5 pociąg mięszany; wieczór o godz. 5 min. 45 pociąg omnibusowy.

Z Podwołoczysk: na dworzec w Podzamczu o godz. 10 min. 20 wieczór pociąg pospieszny; o godz. 3 min. 13 rano i o godz. 3 min. 39 po południu pociąg mięszany.

Z Podwołoczysk: na dworzec główny lwowski, o godz. 10 min. 32 wieczór pociąg pospieszny; o godz. 3 min 50 rano i o godz. 4 min. 12 po południu pociąg mięszany.

Z Krakowa: o godz. 5 min. 40 rano pociąg pospieszny; o godz. 9 min. 27 wieczór pociąg osobowy; o godz. 11 min. 20 przed południem mięszany

Wykaz osób zmarłych.

od 21 do 30 września 1882.

Walosik Franciszka, żona bremzera, l 26 utopienie. - Melz Nesche, córka grabarza, l. 2$^1/_2$, na płonicę. — Bodzińska Marya, córka straznika miast., l. 4, na ospę — Chirer Roza corka służącej l. 1, na odrę. — Horak Fraciszek, emerytowany wozny, l. 73, ze starości. — Marek Karol, syn kupca. l. 1$^1/_2$, na odrę — Buczek Józef, wyrobnik, l. 30 na dur brzuszny. — Szczepanowski Edmund, syn aktora, l. 3, na ospę. — Adler, Simson, kupiec, l. 80, ze starości. — Rozenberg Hendel, córka zarobnika, l. 3 na ospę. — Werner Anna, wdowa po urzędniku, l. 77, ze starości. — Malinowska Aniela, córka fiakrzy., l. 2 na dławiec. — Witkowski Emil, urzed. dyrek. skarb., l. 22 strucie arszenikiem. — Rymarz Marya, żona woźnego, l. 40, na raka. — Maniak Julian, uczeń, l 9 na ospę. — Lauterbach Golde, córka zarobnika, l. 2$^1/_2$, dławiec. — Kaufman Soche, syn kelnera, l. 5, na płonicę. — Nass Leib syn zarobnika, l. 1, na dławiec. — Alszer Emilia, żona drukarza, l. 30, na grużlicę płuc. — Hilki Jan, syn szewca, l. 2, na dyfteryę — Kozłowski Mieczysław, syn po urzędniku l. 2, na ospę — Chimiak Mieczysław, syn szewca, l. $^9/_{12}$, na ospę. — Wolańska Zofia, córka czeladnika krawieckiego, l. 3 na ospę. — Kronstein Dawid, właś. domu l. 85, ze starości. — Malinowski Józef, syn zarobnika, l, 3$^1/_2$, na dławiec. — Kurzer Fischel, syn zarobnika, l 5, na płonicę. — Hlawiczka Sylwester, syn czeladnika rymarskiego, l. 4, na ospę. — Feder Zische, syn zarobnika, l. 3 na odrę. — Kicińska Hermina, córka zarobnika, l. 6, na ospę. — Heckler Lea, córka rzeźnika, l. 7, na błoniawę. — Laszkiewicz Emilia, żona urzęd. asekuracyjnego, l. 53, na suchoty płuc. — Justyan Jan, syn kupca, l. 1$^1/_2$, na dławiec. — Kurczyńska Marcela, zarobnica, l. 14, na ospę. — Siry Józef konduktor kolei, l 36, na posocznicę. — Szemelowski Szymon, dyetaryusz, l. 56, na grużlicę płuc. Lincal Chrarlote, córka nauczyciela, l. 2$^1/_2$, na płonicę. — Handler Katarzyna, dozorcz. hotelu, l. 44, na tyfus. — Ferbel Bina, córka szmaciarza, l. $^9/_{12}$, na ospę. — Lang Karol, urzędnik telegraf., l. 38 na zapalenie mózgu. — Sank von Cank Witold, student, l. 6, na błonicę. — Gozdowski Antoni, emerytowany urzędnik, l. 74, na astmę.

Lwów dnia 4 października 1882.

Spostrzeżenia meteorologiczne.

z dnia 18 stycznia 1883 o godzinie 7 rano.

Barometr 748.1mm. przy temp. 0°C. Psychrometr suchy — 7.6°C. Psychrometr wilgotny — 9 0°C. Prężność pary 1.5mm. Wilgoć 61%. Zachmurzenie 8. Wiatr SE2 Ozon 9.

Temperatura powietrza — 6.1°R.

Barometr idzie w górę.

Stan barometru nad poziom morza 775 8mm.

Spostrzeżenia meteorologiczne.

(Z obserwatoryum c. k. Szkoły politechnicznej we Lwowie.)

$\varphi = 49^0 50'$ $\lambda = 41^0 41'$ w. $= 340^m,5$

17 stycznia 1883.	2h	9h	19h
Stan barometru w milimetr.	$739,_4$	$741,_7$	$744,_0$
Stan termometru suchego w st. Cels.	$-5,_6$	$-7,_6$	$-8,_1$
Stan termometru wilgotnego w st. Cels.	$-6,_4$	$-8,_3$	$-9,_2$
Prężność pary w powietrzu w milimetr.	$2,_4$	$2,_1$	$2,_0$
Wilgotność powietrza względna w %.	80	88	88
Stan nieba.	3	1	9
Kierunek wiatru.	se.	se.	se.
Moc wiatru.	2	1	2
Ilość opadu mierzona o 2h 0,mm.			
Najwyższa temperatura w ciągu dnia, odczytana o 9h. — $5,_8$.			
Najniższa temperatura w ciągu dnia, odczytana o 9h — $10,_2$.			
Elektryczność powietrza.			

Cennik lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Lwów dnia 17 stycznia 1883.

		płacą zła.	ct.	żądają zła.	ct.
		waluta austr.			
1. Akcye za sztukę.					
Kol. g. Kar. Lud. po 200 zł. m.k.	bez kupona	2-2	50	295	50
Kol. lwow.-czer.-jas. po 200 zł. w. a.		165	50	168	50
Banku hip. galic. po 200 zł. w. a.		2 8	—	303	—
Banku kred. gal. po 200 zł. w. a.		250	—	255	—
2. List. zast. za 100 zł.					
Tow. kredyt. galic. 5 pr. w. a.	bez kupona bieżącego	98	20	99	20
„ „ „ 4 pr. w. a.		89	50	91	—
„ „ „ 5 pr. okresowe		98	20	99	20
Tow. kred. gal. 4. pr. w. a. los 41$^1/_2$ l.		86	50	88	—
Banku hip. galic. 6 pr. w. a.		100	75	101	75
„ „ „ 5 pr. w. a.		97	—	98	—
„ „ „ 5 pr. w. a. wylosowane z 10 pr. premią		100	40	101	40
Listy dłużne g. Z. kr. wł. 6 pr. w. a.		101	—	103	—
„ „ „ „ „ 5 pr. w. a.		94		96	—
3. Listy dłużne za 100 zł.					
Ogóln. roln. kred. Zakład dla Gal. i Bukow. 6. pr, los. w 15 lat.		—	—	—	—
4 Obligi za 100 zł.					
Indemniz. galic. 5 prc. m. k.		97	25	98	50
Oblig. Komunalne gal. Zakł. kred. włościańskiego 6 proc. w. a.		100	—	101	50
Pożyczki kr. z r. 1873 po 6 pr. w. a.		101	—	102	50
5. Losy miasta Krakowa		18	25	20	25
„ Stanisławowa		25	—	27	—
6. Monety.					
Dukat holenderski		5	55	5	65
Dukat cesarski		5	58	5	68
Napoleondor		9	46	9	56
Półimperyał		9	73	9	85
Rubel rossyjski srebrny		1	53	1	63
„ „ papierowy		1	16—	1	18—
100 marek niemieckich		58	30	59	10
Srebro		—	—	—	—
Kupony w srebrze		—	—	—	—

Kurs giełdy wiedeńskiej

z dnia 15 stycznia 1883

1. Dług państwa.	płacą	żądają
Jednolity dług państwa w banknot. maj-listopad	77.30	77.45
luty-sierpień	77.35	77.50
Jednolity dług państwa w srebrze styczeń-lipiec	77.75	77.90
kwiecień-październik	77.85	78.—
Losy z roku 1854 po 250 zł. m.k. 4pr.	119.—	120.—
„ „ 1860 po 500 zł. w.a. 5 pr.	130.30	130.80
„ „ 1860 po 100 zł. 5 pr.	138.75	139.25
„ „ 1864 po 100 zł.	168.2	168.75
„ „ 1864 po 50 zł.	168.—	168.50
Renty Com. po 42 lir austr.	39.—	40.—
Listy zastaw. domen. państw. po 120 złr. 5 prc.	145.75	—.—
Austr. Asyg. skarb. zwrotne 1882 5 pr.	—.—	—
Renta papierowa 5% z r. 1881	92.15	92.30
Austr. renta zł. wolna od podatku 4 pr.	96.—	96.20
2. Obligacye indemn. 5 pr. (za 100 zł. m. k.)		
Czech	106.—	107.—
Bukowiny	96.75	97.25
Galicyi	97.50	97.90
Niższej Austryi	105.—	106.50
Siedmiogrodu	97.75	98.25
Węgier	97.50	98.50
3. Akcye.		
Bank Anglo-aust. 200 zł. emit. zł. 120	114 50	114.75
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	282.80	283.—
Niższo-austr. tow. eskont. po 500 zł.	850.—	860.—
Gal. banku hip. po 200 zł.	—.—	—.—
Gal. bank. d. han. i prz. a 200 zł. wpł. 40 pr.	—.—	—.—
Gal. zakł. kred. ziemski a 200 złr.	—.—	—.—
Bank dla krajów koronnych a 200 zł. wpł. 50 pr.	—.—	—.—
Banku austro-węgiersk. a 600 złr.	838 —	839.—
Kol. Albrechta a 200 zł. w srebrze	—.—	—.—
Aust. Tow. żeglugi par. dun. po 500 zł. m.	584.—	586.—
Kol. Cesarzowej Elżbiety po 200 zł. m.	209.50	210.—
Kol. Preszow-Tarn. (w. c.) a 200 zł.	—.—	—.—
Północna kolej po 1000 złr. m. k.	2725.—	2730 —
Kol Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	294.50	295.—
Lwow.-Czern. kolej po 200 zł. wa. w sr	167.—	167.50
Tow. kol. żel. państw. po 200 zł. m. k.	328.50	329.—
Połud. kol. państw. po 200 złr. w. a.	136.75	137.—
I. kol. węg. gal. a 200 zł. w srebrze	158.75	159.50
4. Listy zastawne losowane.		
Ogólny rolniczo-kredytowy Zakład dla Galicyi i Bukowiny w 15 l. 6 pr.	—.—	—.—
Powsz. austr. zak. kr. ziem. 5 pr. w sr.	98.90	99.15
„ „ „ „ premiowe po 3%	99.—	99.50
Gal. zak. kr. ziem. Krak. los w 18 l. 6 pr.	101.50	102.50
„ „ „ w 20 l. 7pr.	105.50	106.50
„ „ „ „ w 36 l. 5$^1/_2$ pr.	—.—	—.—
Gal. Tow. kred. w. a. po 4 proct.	89.75	90.25
„ „ „ po 5 proct.	98.—	98.50
„ „ „ „ po 5 proct. w 37 latach zwrotne	98.—	98.50
Gal. banku hip. po 6 proc.	101.—	101.25
Gal. Zakł. kred. włość. po 6 proc.	— —	102.50
Banku austro-węgiersk. po 5 pr.	101 40	101.55
Węg. Tow. ziem. akc. po 5$^1/_2$ proc.	—.—	—.—
„ Zakł. kr. ziems. po 5$^1/_2$ proc.	101.	101.75
5. Obligacye z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)		
Kol. Albrechta a 300 zł. 5 pr. w. a.	94.40	94.80
Tow. kol żel. Preszów-Tarnów (w. cz.) a 300 zł. 5 proc. w srebrze	93.—	94.—
Kol pół. po 100 zł. m. k.	105.25	105.75
„ „ po 100 zł. w. a.	103.—	—.—
Kol. gal. Kar. Lud. emisya z r. 1881 po 4$^1/_2$ pr.	99.75	100.—
Kol. Lwow.-Czer.-Jass. III. emis. a 300 złr. 5 proc. w srebrze z r. 1865	93.25	93.50
z r. 1867	99.25	100.—
z r. 1868	95.30	95.70
z r. 1872	93.75	94.—
Węg. gal. kol. a 200 zł. 5 pr. w. a.	92.30	92.60
6. Losy.		
Inst. kr. dla han. i pr. po 100 zł. w. a.	171.50	172.—
Clarego po 40 zł. m. k.	37.75	38.50
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	108.25	108.75
Keglevicha po 10 zł. m. k.	19.50	20.—
Losy miasta Krakowa po 20 zł. w. a.	—.—	—.—
Pożyczka miasta Lublany po 20 zł.	23.25	23 75
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	38.50	39.25
Palfiego po 40 zł. m. k.	36.50	37.—
Fundacya szpitala Arcyks. Rudolfa po 10 zł. w. a.	19.75	—.—
Salma po 40 zł. m. k.	54.—	54.50
St. Genois po 40 zł. m. k.	47.50	48.—
Pożycz. m. Stanisławowa (po 20 zł. w. a.)	25.75	26.25
Poż. Tryestu po 100 zł. m. k.	127.—	127.50
„ „ po 50. zł. w. a.	—.—	—.
Waldsteina po 20 zł. m. k.	27.75	28 25
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	37.—	—.—
7. Weksle (na 3 miesiące)		
Augsburg na 100 zł. w. p. n.	—.—	—.—
Berlin za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Hamburg za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt.	119.60	119.90
Paryż za 100 fr.	47.40.—	47.45.—

Kurs złota.

Dukat cesarski men.	5.65.—	5.67.—
„ pełnej wagi	5.62.—	5.64.—
Korona	—.—.—	—.—.—
20-frankówka	9.50.—	9.51.—
Rossyjski imperyał	9.76.—	9.78 —
Talar związkowy	—.—.—	—.—.—
Srebro	—.—.—	—.—.—

Z lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Telegrafowany kurs wiedeński

z dnia 17 stycznia 1883

	zł.	ct.
Jednolity dług państwa w banknotach	77	20
„ „ „ w srebrze	77	70
Renta w złocie	95	85
5% austr. renta marcowa	92	10
Akcye banku wiedeńskiego	833	—
„ „ kredytowego	280	80
Londyn	119	75
Srebro	—	—
Napoleondor	9	52—
Dukat cesarski men.	5	65
100 marek niemieckich	58	75

DZIENNIK URZĘDOWY.

Konkursa.

L. 85. (310 1—2)

W celu stałego obsadzenia posad nauczycielskich w okręgu złoczowskim rozpisuje się niniejszem konkurs na następujące posady.

I. w powiecie złoczowskim:

a) przy szkołach etatowych z płacą 300 zł. w. a

1. w Białogłowach, 2. w Jarosławicach, 3. w Kabarowcach, 4. w Kniażu, 5. w Ostrowczyku, 6. w Rozhadowie, 7. w Werhobużu, 8. ewentualnie i w Zulicach.

b) przy szkołach filialnychz płacą 250 zł. w. a

1. w Bohutynie, 2. w Chylczycach, 3. w Jasienowcach, 4. Manajowie, 5. Iwaczowie, 6. w Koropcu, 7. w Kruhowie, 8. w Ostaszowcach, 9 w Skniłowie, 10. w Sciance, 11. w Stawnej, 12. w Tustogłowach, 13 w Zakomarzu, 14. w Zaszkowie.

c) posady młodszych nauczycieli z płacą 270 zł. przy szkołach

1. w Gołogórach, 2. w Białym kamiemieniu, 3. Sassowie.

II. w powiecie brodzkim:

a) przy szkołach etatowych z płacą 300 zł. w. a.

1. w Baryłowie, 2. w Ciszkach, 3. w Dubiu, 4. w Kadłubiskach, 5. w Korsowie, 6. w Nakwaszy, 7. w Ponikwie, 8. w Starobrodach, 9. w Blichu, 10. ewentualnie w Szczurowicach.

b) przy szkołach filialnych z płacą 250 zł. w.a.

1. w Batyjowie, 2. w Bielawcach, 3 w Bołdurach, 4. w Grzymałówce, 5. w Hucie pieniackiej, 6. w Jaśniszczach, 7 w Kustyniu, 8. w Kutyszczach, 6. w Raźniowie, 10. w Reniowie

e) przy szkole VII klasowej żeńskiej w Brodach na 2 posady starszych nauczycielek z płacą 600 zł., w razie promocyi młodszej nauczycielki, na jednę posadę starszej nauczycielki z kwalifikacyą do szkół wydziałowych z grupy II. i na jednę młodszej nauczycielki z płacą 360 zł. w. a. z tem nadmienieniem, iż w braku kompetentek z żądaną kwalifikacyą na posadę starszej nauczycielki, i podanie nauczyciela przyjętem będzie.

Termin podań za pośrednictwem swych władz przełożonych wnosić się mających, oznacza się do końca lutego 1883, z tem zastrzeżeniem, iż podania bez wykazu służbowego i dotyczących wszystkich dokumenentów, tak służbowych, jako też i kwalifikacyjnych i metryki chrztu przyjęte nie będą

Z c. k. Rady szkol. okręg.

Złoczów, dnia 8 stycznia 1883.

L. 204. (359 1—3)

Posada ewentualnie więcej posad systemizowanych dyetaryuszów tabularnych przy c. k sądzie krajowym lwowskim z płacą dzienną 1 zł. 30 ct. w. a. prawem posunięcia się na wyższą płacę dzienną 1 zł. 80ct. w. a i prawem emerytury (prowizyi) po upływie 10 letniej służby są do obsadzenia.

Ubiegający się o posadę mają wnieść swe podania z wykazem wieku, biegłości w manipulacyi sądowej, wiadomości języków krajowych (polskiego, ruskiego i niemieckiego) tudzież języka łacińskiego i złożenia egzaminu tabularnego w myśl rozporządzenia z dnia 10 czerwca 1855 Nr. 101 Dz u. p. do dnia 28 lutego 1883 do Prezydyum c. k. sądu krajowego we Lwowie.

Kandydaci wojskowi wedle §. 5 ustawy z dnia 19 kwietnia 1872 Nr. 60 Dz u p. ukwalifikowani w ogóle do posad urzędników manipulacyjnych przy nadaniu powyższych posad o tyle tylko uwzględnieni zostaną o ile takowi powyż wymaganą specyalną kwalifikacyę wykażą.

Z Prezydyum c. k. wyższego sądu krajowego

Lwów, dnia 16 stycznia 1883.

L. 369/pr. (336 2—3)

Przy szkole fachowej dla stolarstwa i snycerstwa w Zakopanem jest od roku szkolnego 1883/4 do obsadzenia po sada nauczyciela rysunków za rocznem wynagrodzeniem w kwocie Tysiąca (1000 zł. w.a. Rzeczona posada kontraktowa może być obustronnie na pół roku wypowiedzianą, jednakże przy zadowalającej służbie może być ta kontraktowa posada zamienioną na stałą posadę państwową.

Przy obsadzeniu tej posady będą uwzględnieni tylko tacy kompetenci którzy mogą wykazać dostateczną czynność nauczycielską w rysunkach z wolnej ręki, lub artystyczno-przemysłowych, albo co najmniej gruntowną naukę rysunków pobieraną w technicznym lub artystycznym zakładzie naukowym.

Przy równem uzdolnieniu otrzymają pierwszeństwo kompetenci, którzy wykażą iż oddawali się zatrudnieniu praktyczno-przemysłowemu.

Kompetenci nie władający dokładnie językiem polskim, w mowie i piśmie i nie będący w stanie udowodnić tej znajomości języka polskiego dokumentami, nie będą uwzględnieni. Również wymaga się od kompetentów, by już z dniem 1 kwietnia 1883 mogli być do dyspozycyi c. k. Ministerstwa wyznań i oświaty.

Podania należycie ostemplowane, zaopatrzone świadectwami, ewentualnie także dowodami artystycznych robót, należy z dołączeniem opisu przebiegu życia, wnosić do protokołu podawczego Ministerstwa wyznań i oświaty do 27 lutego 1883.

Z Prezydyum c. k. Namiestnictwa

We Lwowie, dnia 14 stycznia 1883.

L. 1039. (340 2—3)

Konkurs na posady: a) jednego kontrolora przy głównej kosie pocztowej we Lwowie z poborami IX klasy rangi: b) dwóch, ewentualnie więcej oficyałów poeztowych z poborami X klasy rangi; c) trzech, ewentualnie więcej asystentów pocztowych z poborami XI klasy rangi, za kaucyami ad a) 1100 zł., ad b) 600, ad c) 400 zł

Podania należy o posadę pierwszą do trzech, o resztę posad zaś do czterech tygodni wnieść w c k. Dyrekcyi poczt we Lwowie.

Lwów, 15 stycznia 1883.

Licytacye.

L. 3319. (349 1—3)

Na zaspokojenie wierzytelności 340 zł. w. a. z pn. odbędzie się w sądzie publiczna sprzedaż realności nr. 81 w Hadynkowcach dłużnika Petra Kowalczuka własnej, ciała tabularnego niestanowiącej, dnia 24 stycznia 1883, dnia 21 lutego 1883 i dnia 14 marca 1883, o godzinie 9tej rano, która na trzecim terminie poniżej ceny szacunkowej kwotę 1155 złr. w. a wynoszącej pozbytą zostanie.

Wadyum wynosi 10 prc, restę warunnków, akt opisania i oszacowania powziąć można w registraturze sądowej.

C. k. sąd powiatowy.

Kopyczyńce, dnia 21 lipca 1882.

L. 6648 (44 1—3)

C k. sąd powiatowy w Monasterzyskach zawiadamia niniejszem, że w celu zaspokojenia pretensyi wekslowej Schajego Freudmana 85 złr, w. a z pn. przedsięwziętą zostanie w dniu 12 marca i 16 kwietnia 1883 każdym razem o godzinie 10 przed południem w tutejszo-sądowym gmachu, przymusowa licytacyjna publiczna sprzedaż realności w Monasterzyskach pod l. k. 94 położonej wedle dom l pag. 392. num. I. haer. do masy leżącej, Herscha Schechnera należącej, i realność ta tylko za lub wyżej ceny szacunkowej sprzedaną zostanie.

Cenę wywołania stanowi wartość tejże realności sądownie zestawiona w kwocie 2250 złr. w. a.

Wadyum 10 prc. ceny wywołania, czyli kwota 225 złr. w. a. ma być złożone w gotówce.

Resztę warunków, akt oszacowania i ekstrakt tabularny przejrzeć można w tusądowej registraturze.

Monasterzyska, 9 grudnia 1882.

Licytacye.

L. 8089. (298 1—3)

C. k. sąd obwodowy w Złoczowie ogłasza, że na zaspokojenie pretensyi c. k. uprz. galicyjskiego akcyjnego banku hipotecznego w kwocie 9914 złr. aw. z pn. odbędzie się przymusowa sprzedaż dóbr Płowe czyli Połowe i należącego do nich osobnego ciała tabularnego „Część ad Płowe" dom 489 pag. 275 n. 3 haer. obecnie karta własności B. poz. 3 na Fortunatę z Trypolskich Błażowską zapisanych, w powiecie Kamionki strumiłowej położonych, w tutejszym zabudowaniu sądowem dnia 15 lutego 1883, dnia 15 marca 1883 i dnia 12 kwietnia 1883 o godzinie 10 przed południem, jednak tylko za lub wyżej ceny wywołania w kwocie 20.563 zł. aw.

Wadyum wynosi 2056 złr.

Dalsze warunki licytacyjne, tudzież ekstrakt tabularny przejrzeć można w tusądowej registraturze.

Dla wierzycieli, którzyby po dniu 4tym września 1882 roku jako dniu wydania ekstraktu tabularnego do tabuli weszli, lub którymby uchwała licytację dozwalająca albo dalsze, licytacyi lub ekstrykacyi dotyczące uchwały wcale lub wcześnie nie zostały doręczone, adwokata dra Heynego ze zastępstwem przez adw. dra Billeta w Złoczowie, na kuratora ustanowiono.

Złoczów, dnia 9 grudnia 1882.

L. 53.677. (307 1—3)

C. k. sąd krajowy we Lwowie ogłasza, że w sali rozpraw tegoż sądu w celu zaspokojenia pretensyi Arnolda Wernera w kwocie 900 złr. a. w. z przyn. odbędzie się dnia 26 lutego i 2 kwietnia 1883 każdym razem o godzinie 10 przed południem przymusowa licytacya do Feliksa Piątkowskiego i spadkobierców śp. Rozalii z Sidorowiczów Piątkowskiej, wedle dom 235 pag. 418, 419 i 420 n. 3, 4, 5 haer. należącej realności pod l. 132 ¼ lit. A. we Lwowie położonej, na których terminach realność ta tylko wyżej ceny wywołania 7325 złr. 50 ct. lub przynajmniej za tę cenę sprzedaną zostanie, że jako wadyum kwota 732 złr. 55 ct złożoną być ma

Akt oszacowania i warunki licytacyjne w registraturze przejrzeć lub odpisać wolno, że na wypadek gdyby na tych terminach realność ta sprzedaną nie została, termin do ułożenia warunków ułatwiających na dniu 9 kwietnia 1883 o godzinie 10tej przed południem się odbędzie, na którym nie stawający wierzyciele hipoteczni za przystępujących do wniosków przez stawających poczynionych uważani będą, że nareszcie dla wszystkich tych, którzyby po wydaniu wyciągu tabularnego, t. j. po dniu 8 października 1882 rzeczowe prawa na wspomnionej realności nabyli, lub którymby uchwały sądowe niniejszej sprawy egzekucyjnej dotyczące z jakiegobądź powodu doręczone być nie mogły, adwokat dr Malinowski kuratorem, a jego zastępcą adw dr Majewski mianowany został.

Lwów, dnia 30 grudnia 1882.

L. 7630 (236 1—3)

Odnośnie do tusądowego edyktu z dnia 23 marca 1882 l. 1802 ogłasza się, że na terminie 30 stycznia 1883 o 10 godzinie rano, odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa sprzedaż licytacyjna realności dłużnika Iwana Hamely pod lk 784 w Jaworowie położonej, na rzecz Józefa Haberkorna pto 4 złr. w. a. z pn. pod warunkami w tusądowej uchwale z dnia 23 marca 1882 l. 1802 ustanowionemi, jednak także niżej ceny wywołania w kwocie 180 zł. w. a. i za jakąkolwiek bądź cenę, oraz że wadyum na 5 prc. ceny wywołania zniżone zostało.

Z c. k. sądu powiatowego

Jaworów, 20 listopada 1882.

L. 15870 (8810 1—3)

Celem zaspokojenia wierzytelności Przemyskiej kasy zaliczkowej rzemieślników i rolników w kwocie 100 złr. zpn. rozpisuje sąd egzekucyjną sprzedaż realności pod lk. 27 w Małkowicach, wykazem hipotecznym l. 230 objętej i połowy ciała hipotecznego wykazem hip. l. 106 w Małkowicach objętego, Tymka Pituli własnych, w dniu 31 stycznia, w dniu 6 marca i w dniu 10 kwietnia 1883 zawsze o godzinie 9 rano tutaj w drodze publicznego przetargu odbyć się mającą.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa przy udzieleniu pożyczki na kwotę 752 złr. wyprowadzona.

Zakład wynosi 76 zł. a w

Równocześnie ustanawiamy dla tych, którzyby po dniu 15 września 1882 prawo własności lub zastawu na tę realność nabyli, lub którymby uchwała niniejsza lub późniejsze należycie lub wcale doręczoną być nie mogła, kuratorem ad actum pana adw. dra Tarnawskiego.

Warunki licytacyjne, akt opisania i oszacowania rzeczonej realności, mogą być przejrzane w tusądowej registraturze.

C k sąd powiatowy miej. deleg.

Przemyśl, 30 października 1882

L. 28.490 (201 1—3)

C. k. sąd krajowy w Krakowie podaje do publicznej wiadomości, że odnośnie do uchwały z dnia 14 lipca 1882 l. 15.538 § 11 wyznacza się w sprawie c. k. uprz. austr. banku hipotecznego w Wiedniu przeciw Franciszkowi Tlachnie o 840 złr. i 1161 złr a w. z p. n. termin celem ułożenia ułatwiających warunków licytacyjnych do egzekucyjnej sprzedaży realności pod l. 36 dz. III w Krakowie na dzień 29 stycznia 1883 o godzinie 10 przed południem, na który się wszystkie strony interesowane z dołożeniem wzywa, iż niestawający uważani będą za przystępujących do wniosków stawających.

Kraków, 22 grudnia 1882.

L. 4475 (272 1—3)

W dniu 28 lutego 1883 o godzinie 11 rano przedsięweźmie sąd egzekucyjną sprzedaż realności l. 91 w Siankach i l. 74 w Jaworowie położonych, Wolfa Brennesa własnych, na zaspokojenie pretensyi c. k. uprz. zakładu kredyt. włość. 640 zł. 56 ct. a. w. z pn. pod warunkami ogłoszonemi już w nrze 167, 168 i 169 „Gazety Lwowskiej" z tą tylko zmianą, że wadyum wynosi 5 prc. ceny wywołania i że realności te na tym terminie za jakąbądź cenę sprzedane zostaną.

C. k. sąd powiatowy

Borynia, dnia 20 listopada 1882.

L. 3407. (285 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Bochni ogłasza, iż celem zaspokojenia sumy 936 złr i 1500 zł zpn. przeprowadzi na rzecz Joachima Schmidta w dniach 12 marca i 16 kwietnia 1883 r. każdym razem o godzinie 10tej z rana, przymusową publiczną sprzedaż gospodarstwa włościańskiego w Słomce położonego; wykazem hipotecznym l. 8 objętego, Jana Wolfa własnego.

C na wywołania wynosi 2911 złr. 50 ct. w.

Zakład 292 złr.

Reszta warunków, wyciąg hipoteczny i protokół oszacowania są w tutejszo-sądowej registraturze do przejrzenia wyłożone.

Bochnia, 23 listopada 1882.

L. 5946. (286 1—3)

Na zaspokojenie wierzytelności Maciejа Ledwosa 273 zł. 28 ct. odbędzie się w tutejszym sądzie 16 lutego i 16 marca 1883 o 10 godzinie rano licytacyjna sprzedaż połowy realności dłużnika Ignacego Protasiewicza własnej, pod l 46 w Jarosławiu na krak. przedm położonej

Wadyum 10 prc. ceny wywołania 1815 złr. w. a.

Na terminach tych połowa realności za lub wyżej ceny szacunkowej sprzedaną będzie, dzie, na wypadek niemożności sprzedania za cenę szacunkową wyznacza się termin do ułożenia warunków ułatwiających na dzień 23go marca 1883 o 10 godz. rano.

Bliższe warunki, akt detaksacyi i wyciąg tabularny dostarczy registratura.

Kuratorem z miejsca pobytu nieznanych wierzycieli ustanowiono adw. dra Gaberlego.

C. k. sąd powiatowy

Jarosław, 28 listopada 1882

L. 6728. (284 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Bochni zawiadamia, że celem zaspokojenia sumy pozyczkowej 500 złr. a względnie niespłaconych rat z reszty kapitału w kwocie 258 złr. 2 ct. w. a. z pn. odbędzie się na rzecz galicyjskiego zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie w tutejszym sądzie w trzech terminach, mianowicie dnia 19 lutego, 19 marca i 23 kwietnia 1883 każdym razem o godzinie 10tej przed południem przymusowa sprzedaż realności dłużnika Macieja Porębskiego własnej, pod l. 74 w Drwini w powiecie Bocheńskim położonej, niestanowiącej ciała tabularnego.

Cena wywołania wynosi 2200 złr. aw

Protokół zastawniczego opisania i reszta warunków licytacyjnych mogą być w tutejszo-sądowej registraturze przejrzane.

Bochnia, dnia 17 listopada 1882.

L. 3364 (283 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Bochni ogłasza, iż w dniu 19 lutego 1883 r. o godzinie 10 z rana przeprowadzi przymusową publiczną sprzedaż gospodarstwa włościańskiego w Gawłowie nowym położonego, wykazem hipotecznym l. 94 objętego, Małgorzaty Grasmanowej własnego, pod warunkami przystępniejszemi, które w tutejszo sądowej registraturze przejrzeć można.

Bochnia, dnia 20 listopada 1882.

L. 3362. (282 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Bochni ogłasza, iż w dniu 19 lutego 1883 r. o godzinie 10 z rana przeprowadzi przymusową sprzedaż gospodarstwa włościańskiego w gminie Ostrów Borek położonego, wykazem hipotecznym l. 51 objętego, Szymona Dudy własnego, pod warunkami przystępniejszemi, które w tutejszosądowej registraturze przejrzeć można.

Bochnia, dnia 22 listopada 1882.

L. 9968. (281 1—3)

C. k. sąd powiatowy miejsko - delegowany w Złoczowie oznajmia, że na zaspokojenie pretensyi Piotra Komendy w kwocie 125 złr. w. a. z pn. przedsięwziętą zostanie w sądzie w dniach 10 stycznia i 13 lutego 1883 każdym razem o godzinie 10tej rano przymusowa sprzedaż ciała hipotecznego wedle wykazu hipotecznego gminy Płuhów liczba 177 karta B. pozycya 1 Karola Müllera syna Filipa własnego z tem, że na oznaczonych terminach realność ta tylko za lub wyżej ceny szacunkowej sprzedaną będzie, zaś na wypadek, gdyby licytacya do skutku nie przyszła, wyznacza się celem ułożenia warunków ułatwiających termin na dzień 20 lutego 1883 godz. 10 rano, na który się wierzycieli zahipotekowanych wzywa.

Cenę wywołania stanowi cena szacunkowa 1055 złr.

Wadyum wynosi 106 złr.

Wyciąg tabularny i resztę warunków licytacyjnych można przejrzeć w tusądowej registraturze.

Złoczów, 30 września 1882.

L. 2204. (291 1—3)

C. k sąd powiatowy w Niżankowicach przeprowadzi w dniach 20 grudnia 1882, 25 stycznia 1883 i 8 marca 1883 każdym razem o godzinie 10tej przed południem publiczną przymusową sprzedaż realności pod lk. 23, 24 w Stroniowicach położonych, ciała tabularnego niestanowiących Stefana Konieczkowskiego własnych, celem wydobycia wierzytelności Anny Błażkowej w kwocie 300 złr. z pn. Cena wywołania 1780 złr.

Zakład 178 złr.

Na pierwszym i drugim terminie realności te tylko za cenę wywołania lub wyżej, zaś na trzecim terminie także niżej ceny wywołania sprzedane zostaną razem.

Bliższe warunki licytacyi, tudzież protokół zastawniczego opisania i ocenienia można przejrzeć w sądzie.

Niżankowice, 9 czerwca 1882.

L. 1934 (290 1—3)

C. k sąd powiatowy w Niżankowicach przeprowadzi w dniach 20 grudnia 1882, 25 stycznia 1883 i 8 marca 1883 każdym razem o godzinie 10tej przed południem publiczną przymusową sprzedaż realności pod l. k. 58 w Młodowicach położonej, według wykazu hipotecznego l. 71 Anny Picyk własnej, celem wydobycia wierzytelności Anny Oleniukowej w kwocie 115 złr.

Cena wywołania 195 złr.

Zakład 20 złr.

Na pierwszym i drugim terminie realność ta tylko za cenę wywołania lub wyżej, zaś na trzecim terminie także niżej ceny wywołania sprzedaną zostanie.

Niżankowice, 15 maja 1882.

L. 649. (308 1—3)

C. k. powiatowa Dyrekcya skarbu w Kołomyi ogłasza, że w drodze publicznej konkurencyi jest do nadania hurtowna sprzedaż tytoniu i znaczków stemplowych połączona z kolekturą loteryjną lwowską wiedeńską i berneńską w Śniatynie

Hurtowna sprzedaż tytoniu zostanie na rok jeden prowizorycznie nadaną, poczem wedle wyniku sprzedaży tytoniu zostanie stale nadaną oferentowi lub też, gdyby umowa do skutku nie przyszła, hurtownia wymówioną zostanie.

Sprzedaż tytoniu konsumentom „al in grosso" została z dniem 1go lipca 1882 r. zniesioną.

Hurtowny sprzedawca tytoniu obowiązany będzie w czasie od objęcia hurtowni do końca czerwca 1883 najdalej w 3 dniach po upływie każdego kwartału przedkładać c. k. nadzorowi straży skarbowej konsygnacyę — na sprzedany materyał tytoniowy w ubiegłym kwartale, w której wiarygodnie ma być wykazanem, ile tytoniu w ubiegłym kwartale sprzedał i jaką wartość takowy według cen taryfowych dla sprzedawców tytoniu przedstawia.

Niedokładności w prowadzeniu stracy hurtownika i zapisków w książeczkach poborowych drobnych trafikantów, karanemi będzie w myśl § 33 ustęp. 5 lit. a przepisów dla hurtowych sprzedawców tyt niu bezzwłocznem usunięciem od sprzedaży hurtowni.

Obrót tytoniu po cenie taryfowej wynosił w r 1881 i 1882 30.770 złr. z którego na sprzedaż „à la minuta" 1084 złr. a w znaczkach stemplowych 9803 zł. 22 ct. zatem razem . . . 10887 zł. 22 ct. przypada.

Dochód kolektur loteryjnych po 5 prc. od sta zaś od kolektury berneńskiej po 2½ prc. od sta wynosił w latach 1879/1881 w przecięciu rocznie po 242 złr. 33 ct. a. w.

Zarząd skarbowy zastrzega sobie wybór między oferentami, uwzględniając jednak najkorzystniejsze warunki dla skarbu.

Pisemne oferty zaopatrzone marką stemplową na 50 ct. i w wadyum, względem hurtowni 100 złr., względem kolektur loteryjnych 80 złr. razem w kwocie 180 złr. aw. można wnieść najdalej do 30go stycznia 1883 do 2giej godziny popołudniu na ręce naczelnika c. k. powiatowej Dyrekcyi skarbu w Kołomyi.

Bliższe warunki mogą być przejrzane w c. k. powiatowej Dyrekcyi skarbu w Kołomyi i w c. k. nadzorach straży skarbowej okręgu skarbowego kołomyjskiego.

C. k. powiatowa Dyrekcya skarbu.

Kołomyja, 9 stycznia 1883.

L. 22270. (261 1—3)

C. k. sąd powiatowy miejsko - delegowany w Tarnowie podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia wierzytelności Tarnowskiego Towarzystwa zaliczkowego w kwocie 197 złr. w a z pn. odbędzie się dnia 5 lutego, dnia 5 marca i dnia 2 kwietnia 1883 każdym razem o godzinie 10tej przed południem egzekucyjna sprzedaż przez licytację realności pod l. 161 i 71 w Krzyżu położonych, dłużników Józefa Nytko i Marcina Sasaka własnych

Cena wywołania 475 zł. i 740 zł. aw.

Wadyum 10 prc.

Resztę warunków licytacyi i akt oszacowania przejrzeć można w tut. registraturze.

W Tarnowie, dnia 31 grudnia 1882.

L. 7351. (315 1—3)

W dniach 2 marca, 13 kwietnia i 11 maja 1883 każdym razem o godzinie 10tej przed południem odbędzie się w sądzie tutejszym przymusowa sprzedaż realności pod l wyk. hip. 20 w Reichau i pod l. wyk. hip. 17 w Sieniawce objętej, do dłużnika Józefa Kaufmana należącej, na rzecz galicyjskiego zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie na zaspokojenie sumy 250 złr. zpn. z tem dołożeniem, że realność ta na pierwszych dwóch terminach za cenę szacunkową lub wyżej niej, zaś na trzecim także niżej tejże, jednak nie niżej ceny 600 złr. sprzedaną będzie.

Cena szacunkowa wynosi 800 złr.

Wadyum 80 złr. w. a.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg hipoteczny przejrzeć można w tus. registraturze.

O licytacyi tej zawiadamia się wszystkich z nazwiska lub z miejsca pobytu niewiadomych wierzycieli hipotecznych, którzyby prawo zastawu na powyższej realność nabyli i tych, którymby uchwała licytacyę dozwalająca z jakichkolwiek powodów doręczoną być nie mogła przez ustanowionego kuratora w osobie p. Antoniego Praschla c. k notaryusza w Lubaczowie.

C. k. sąd powiatowy

Lubaczów, dnia 9 grudnia 1882.

L. 7350. (314 1—3)

W dniach 2 marca, 13 kwietnia i 11 maja 1883 każdym razem o godzinie 10tej przed południem w tutejszym sądzie odbędzie się przymusowa sprzedaż realności pod lk. 36 w Suchejwoli położonej, według wyk. hip. l. 29 księgi gruntowej gminy Suchawola I część, dłużnika Jędrzeja Kuźmaka własnej, na rzecz galicyjskiego zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie na zaspokojenie zaległych 10 rat pożyczkowych każda rata po 15 złr. w. a. z pn., tudzież pozostałego resztującego kapitału w kwocie 112 złr. 8 ct. w. a. z pn. z tem, że realność ta na pierwszych 2 terminach licytacyjnych za cenę szacunkową lub wyżej niej, zaś na trzecim także niżej tejże jednak nie niżej sumy 450 złr. w. a. sprzedaną.

Cena szacunkowa wynosi 540 złr. aw.

Wadyum 54 złr. aw.

Resztę warunków licytacyjnych, tudzież wykaz hip. przejrzeć można w tus. registraturze.

Do której to sprzedaży wszystkich chęć kupna mających zaprasza się i zarazem wszystkich niewiadomych z nazwiska i miejsca pobytu wierzycieli realnych, którzyby prawo zastawu na tej realności pod dniem 31 października 1882 nabyli i tych którymby uchwała licytacyę dozwalająca z jakichkolwiek powodów doręczoną być nie mogła przez ustanowionego kuratora p. Antoniego Praschla c. k notaryusza w Lubaczowie się zawiadamia.

Lubaczów, dnia 9 grudnia 1882.

L. 13312. (253 1—3)

W tutejszym c. k. sądzie powiatowym odbędzie się publiczna sprzedaż 3/8 części realności pod lk. 177 miasto w Stryju wedle Dom XVII pag. 225 n. 10 haer. Leiby Scher i Racheli Scher własnych, na rzecz Süssmana Ganga pto 100 złr. aw. zpn. w 3 terminach dnia 15 lutego, 15 marca i 19go kwietnia 1883 każdym razem o godzinie 10 rano Cena wywołania wynosi 173 złr 96½ ct., zakład 18 złr. aw. Bliższe warunki można w tusądowej registraturze przejrzeć.

Stryj, dnia 17 października 1882.

L. 57133. (323 1—3)

C. k sąd krajowy podaje do publicznej wiadomości, że celem zaspokojenia pretensyi galic. kasy oszczędności we Lwowie w kwocie 14906 złr. 59 ct. z pn. odbędzie się w tutejszym sądzie egzekucyjna sprzedaż realności pod l. 945¼ we Lwowie położonej, Ignacego Leszczyńskiego własnej, w jednym tylko terminie a mianowicie dnia 27 lutego 1883 o godzinie 10tej przed południem, na którym realność ta za jakąbądź cenę, t. j. nawet poniżej ceny szacunkowej sprzedaną zostanie.

Cenę wywołania stanowi wartość realności przy udzieleniu pożyczki przyjęta w sumie 33200 złr. a. w.

Wadyum, które każdy chęć kupienia mający złożyć winien wynosi 300 zł.

Resztę warunków przejrzeć można w tus. registraturze.

O tem zawiadamia się strony i wierzycieli znanych do rąk własnych, zaś tych wierzycieli, którzyby po dniu 14 lipca 1882 jako dniu wydania wyciągu tabularnego hipotekę na realności sprzedać się mającej uzyskali, lub którymby niniejsza uchwała lub późniejsza w tej sprawie w czas lub wcale doręczoną być nie mogła do rąk kuratora dra Madejskiego i przez niniejszy edykt.

Lwów, dnia 5 stycznia 1883.

L. 7190. (252 1—3)

W dniu 12 marca 1883 o godz. 10 rano przymusowo sprzedaną będzie realność pod lk. 288 w Rakszawie położona l. w. k. 438 objęta, Ignacego Maślanki własnej, na zaspokojenie pretensyi Towarzystwa zaliczkowego w Łańcucie w kwocie 190 złr. aw. z przyn.

Cena szacunkowa wynosi 1290 złr.

Wadyum 64 złr. 50 ct.

Akt oszacowania, wyciąg hipoteczny i warunki licytacyjne można przeglądnąć w registraturze.

C. k. sąd powiatowy

Łańcut, 24 października 1882.

L 4571. (301 1—3)

Dnia 23 lutego, dnia 23 marca i dnia 27 kwietnia 1883 każdym razem o godzinie 10 rano odbędzie się w sądzie tutejszym egzekucyjna publiczna licytacya realności lk. 387 w Dobczycach, egzekuta Izaaka Sternlichta własnej, ciała hipotecznego niestanowiącej, na pokrycie pretensyi Feliksa Ludwikowskiego, cessyonaryusza Jana Stankowicza w kwocie 87 złr. 40 ct austr. wal. z przyn.

Cena wywołania wynosi 806 złr.

Wadyum 80 złr. a w.

Resztę warunków licytacyjnych można przejrzeć w tutejszosądowej registraturze.

C k. sąd powiatowy

Dobczyce, dnia 30 listopada 1882.

L. 56166. (322 1—3)

C. k. sąd krajowy we Lwowie ogłasza, że w sali rozpraw tegoż sądu w celu zaspokojenia pretensyi c k. uprz. gal. akc. banku hipotecznego we Lwowie 460 zł., 460 zł., 460 zł. i 8492 zł. 8 ct. z przyn. odbędzie się dnia 1 marca, 4 kwietnia i 10 maja 18 3 każdym razem o godzinie 10 przed południem przymusowa licytacya realności pod l. 558⅘ we Lwowie położonej, wedle Dom 50 pag. 124 i 126 n. 11 i 13 haer na imię Karola Hroboniego a względnie tegoż masy spadkowej zapisanej, na których terminach realność ta tylko wyżej ceny wywołania 26003 zł. lub przynajmniej za tę cenę sprzedaną zostanie, że jako wadyum kwota 2601 złr. złożoną być ma, że warunki licytacyjne w registraturze sądowej przejrzeć lub odpisać wolno, nareszcie, że dla wierzycieli, którzyby po wydaniu wyciągu tabularnego to jest po dniu 20 listopada 1882 rzeczowe prawa na wspomnianej realności nabyli, lub którymby uchwały sądowe niniejszej sprawy egzekucyjnej dotyczące z jakiegobądź powodu doręczone być nie mogły, adwokat dr. Małachowski kuratorem a jego zasięgpcą adw. dr. Jahl mianowany został

Lwów, dnia 3go stycznia 1883.

L. 27380. (300 1—3)

C. k sąd krajowy w Krakowie podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia wierzytelności Antoniny Szczurowskiej w kwocie 2000 złr. z pn. odbędzie się przymusowa sprzedaż w drodze publicznej licytacyi realności Nr. 113 Dz. VI w Krakowie położonej, Pawła Sroki własnej w tutejszym c. k. sądzie w dniu 12 marca 1883 o godzinie 10tej przed południem.

Cenę wywołania stanowi cena szacunkowa 10098 złr.

Wadyum 500 złr.

Realność ta sprzedaną będzie za jakąbądź cenę najwięcej ofiarującemu.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg hipoteczny, akt oszacowania przejrzeć i odpisać wolno w registraturze c k. sądu krajowego.

O czem obie strony, wierzycieli hipotecznych wiadomych z pobytu do rąk własnych, tych zaś którzy weszli na hipotekę tej realności po dniu 30 listopada 1882, lub którymby obecna uchwała lub późniejsze doręczone być nie mogły, do rąk kuratora adw. dra Wędrychowskiego i przez edykta zawiadamia się.

Kraków, 22 grudnia 1882.

L. 16501. (317 1—3)

Dnia 16 kwietnia, dnia 15 maja i dnia 19 czerwca 1883 o godzinie 10 rano odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa publiczna sprzedaż realności pod l. k. 4 w Głęboce w powiecie Samborskim położonej w sprawie c. k uprzyw. zakładu kredytowego włościańskiego przeciw Ignacemu Warsz pto 300 złr. w. a. z pn.

Cena szacunkowa i wywołania wynosi 600 złr.

Wadyum 60 złr.

Na pierwszych dwóch terminach realność tylko za lub wyżej ceny wywołania, na trzecim nawet poniżej takowej sprzedaną będzie.

Resztę warunków licytacytacyjnych wolno w tutejszosądowej registraturze przejrzeć.

Dla wierzycieli, którymby uchwała ta doręczoną być nie mogła ustanowiony został kuratorem adw. dr. Budzynowski z substytucyą adw. dra Kohna

Z c. k. sądu powiatowego m. d

Sambor, dnia 28 grudnia 1882.

L. 11966 (302 1—3)

W sprawie Pessli Zinger w Otpinach przeciw Wincentemu Wszetkowi pto 175 zł, aw. z pn. celem ściągnięcia tej wierzytelności odbędzie się w gmachu c. k. sądu powiatowego w Gorlicach w dniu 16 lutego, 16 marca i 18 kwietnia 1883 każdym razem o godzinie 10 rano, publiczna przymusowa sprzedaż gospodarstwa gruntowego pod l. k 93 sub. rep. 61 w Olszynach położonego, ciała hipotecznego nie stanowiącego dłużnika Wincentego Wszotka własnego.

Gospodarstwo to na dwóch pierwszych terminach tylko za cenę szacunkową lub wyższą, zaś na trzecim terminie i poniżej ceny szacunkowej, jednak takiej, któraby się równała wszystkim ubezpieczonym wierzytelnościom, sprzedaną będzie najwięcej ofiarującemu.

Gdyby takowe na wyznaczonych terminach nie zostało sprzedanem, natedy dla ustanowienia lżejszych warunków licytacyjnych wyznacza się czwarty termin na dzień 17 maja 1883 o godzinie 10 rano, na który się wszystkich wierzycieli pod rygorem prawa wzywa.

Cenę szacunkową stanowi kwota 680 złr. a. w.

Wadyum kwota 68 złr. aw.

Warunki licytacyi, akt zajęcia i oszacowania są w tutejszosądowej registraturze do przejrzenia.

C. k. sąd powiatowy.

Gorlice, dnia 31 października 1882.

L 5899. (234 1—3)

W sprawie egzekucyjnej kasy pożyczkowej gmin Horodenki przeciw Janowi Rybczukowi pto 554 złr. a. w. odbędzie się egzekucyjna sprzedaż realności pod l. 271 w Horodence położonej ciała tabularnego nie stanowiącej dnia 14 lutego, 14 marca, i dn. 11 kwietnia 1883 każdym razem o godzinie 9 przed południem.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 1275 złr.

Resztę warunków w registraturze sądowej przejrzeć można.

Z c. k. sądu powiatowego

Horodenka, dnia 20 listopada 1882.

L. 16445. (233 1—3)

C. k. sąd powiatowy miej. del. w Tarnopolu ogłasza, iż na zaspokojenie wierzytelności zakładu kredytowego włościańskiego w kwocie 328 złr 15 ct. a. w. z pn. publiczna przymusowa sprzedaż realności pod l. 1817, 1310 i 1318 w Gajach Tarnopolskich dłużnika Leona i Tacyanny Czubatych własnej dnia 7go lutego, 9 marca i 5 kwietnia 1883 zawsze o godzinie 10 rano przedsięwziętą będzie i że realność ta na trzecim terminie nawet poniżej ceny szacunkowej kwotę 650 złr aw., wynoszącej pozbytą zostanie.

Wadyum wynosi 65 złr. a. w.

Resztę warunków powziąć można w registraturze sądowej.

Tarnopol, 18 października 1882.

L. 7160. (222 1—3)

C. k sąd powiatowy w Komarnie podaje do wiadomości, że celem zaspokojenie pretensyi zakładu kredyt. włościańskiego w kwocie 400 złr. a względnie 366 złr. 4 ct. a. w. z pn. odbędzie się licytacya realności pod lk. 325/14 w Komarnie położonej, wedle Dom T. I p. 297 n. 1 haer. Jana i Zofii Szczebłów własnej, w jednym terminie dnia 27 lutego 1883 o godzinie 10tej przed południem w tutejszym sądzie.

Cena wywołania 800 złr. a. w, wadyum 5 prc. ceny wywołania w gotówce.

Reszta warunków licytacyjnych, tudzież wyciąg tabularny można przejrzeć w tusądowej registraturze.

Dla wierzycieli hipotecznych niewiadomych, lub którymby uchwały nie mogły być doręczone, ustanowiony kuratorem p. Włodzimierz Łuszpiński, c. k. notaryusz w Komarnie.

Z c. k. sądu powiatowego

Komarno, dnia 31 października 1882.

L. 16444. (232 1—3)

C. k. sąd powiatowy miej. del. w Tarnopolu ogłasza, iż na zaspokojenie wierzytelności zakładu kredytowego włościańskiego w kwocie 84 zł. 52 ct. w. a z pn. przymusowa sprzedaż realności pod l. 93 w Dołżance dłużnika Józefa Tomków własnej, dnia 7 lutego, 9 marca i 5 kwietnia 1883 zawsze o godzinie 10 rano przedsięwziętą będzie i że realność ta na trzecim terminie nawet poniżej ceny szacunkowej kwotę 500 złr. a. w., wynoszącej pozbytą zostanie.

Wadyum wynosi 50 złr. w. a

Resztę warunków powziąć można w registraturze sądowej.

Tarnopol, 18 października 1882.

L. 3562. (224 1—3)

W dniach 12 lutego, 10 marca i 23 kwietnia 1883 zawsze o 10 godzinie rano odbędzie się w sądzie tutejszym przymusowa sprzedaż realności pod l. k. 40 w Borkach stanowiącę ciało tabularne.

Cena wywołania stanowi 715 złr.

Wadyum 71 złr. 50 ct.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze.

C. k. sąd powiatowy

Ulanów, dnia 25 listopada 1882.

L. 31841. (229 1—3)

Krakowski sąd delegowany miejski ogłasza, iż celem zaspokojenia należytości Hillela Beera Possa przypadającej od Bogumiła Hoffa w kwocie 400 złr. odbędzie się w gmachu sądowym w dniach 27 lutego i dnia 29 marca 1883 o 10 rano egzekucyjna licytacya realności l. 2 w Kawiorach położona dłużnika Bogumiła Hoffa własnej.

Cena wywołania 1322 złr. 85 ct

Wadyum 133 złr.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze.

Ewentualnie do ułożenia lżejszych warunków licytacyjnych wzywa się wierzycieli i strony, na termin na dzień 29 marca 1883 o godzinie 3½ popołudniu.

Kuratorem wierzycieli hipotecznych, nie wiadomych jest adwokat dr. Pieniążek z substytucyą adwokata dra Schoena w Krakowie. Kraków, 28 listopada 1882.

L. 13.523. (8502 1—3)

C, k. sąd obwodowy w Tarnopolu podaje do wiadomości, że w celu ściągnięcia sumy 1000 złr. w. a. zpn na rzecz Mojżesza Plahnera odbędzie się dnia 16 lutego i 16 marca 1883 o godzinie 10tej przed południem egzekucyjna sprzedaż połowy realności dłużnika Kalmana Glasnera względnie leżącej masy spadkowej tegoż własnej, mianowicie połowy kramiku i połowy z połowy podziemnego składu bez Nr. jakoteż część realności pod nr. 66/1175 w Tarnopolu, składającej się z sklepu i podziemnego składu jak Dom 5 p. 77 n. 20 haer.

Cena wywołania, poniżej której realność ta na powyższych dwóch terminach sprzedaną nie będzie 1035 złr 95 ct. a. w.

Wadyum 104 złr. w. a.

Bliższe warunki przejrzeć można w registraturze.

Dla wierzycieli, którzyby po dniu 21 października 1882 prawa zastawu uzyskali, lub którymby z jakiegokolwiek powodu uchwała względem dozwolenia licytacyi z jakiegokolwiek powodu doręczoną być nie mogła, ustanowiono kuratorem ad actum p. adw. dra Horowitza a zastępcą tegoż p. adw dra Mantla.

Tarnopol, dnia 14 listopada 1882

L. 8675. (183 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Bóbrce w sprawie egzekucyjnej spadkobierców Süssia Lukaczera t. j. Feigi Lukaczer, Sary Rojzy 2 im. Lukaczer i Ciwi Cipii dwojga imion Lukaczer przeciw Michałom i Katarzynie Ucykom o zapłacenie 200 złr a. w. rozpisuje przymusową sprzedaż w drodze publicznego przetargu gospodarstwa włościańskiego, pod l. d. 62 nową/29 starą w Bakowcach położonego wykazem hipot 89 w całości a wyk. hip 58 w połowie objętego dłużniczki Katarzyny Ucyk urodz Mossinger własnego w trzech terminach na dzień:

23 lutego
30 marca 1883
11 maja

o godzinie 10 rano każdym razem w zabudowaniu tegoż sądu w wyznaczonych terminach z tem, że cenę wywołania stanowi cena szacunkowa 1555 złr w. a., poręczne 155 zł 50 ct., że gospodarstwo powyższe w pierwszych dwóch terminach tylko za cenę wywołania lub wyżej takowej przy trzecim terminie li tylko za taką cenę sprzedaną zostanie, któraby na pokrycie wszelkich należytości rządowych i ubezpieczonych wierzytelności wystarczała, że dla wierzycieli którymby uchwała sprzedaż dozwalająca doręczoną być nie mogła, lub którzyby po dniu 21 listopada 1882 prawa zastawu lub inne prawa rzeczowe do sprzedać się mającego gospodarstwa nabyli, kurator w osobie c. k. notaryusza p. Teofila Waydowskiego ustanowionym został, że nakoniec wyciąg hipoteczny, akt oszacowania i inne warunki w registraturze tut. sąd. przeglądnąć, zaś o stanie tubularnym w urzędzie hipotecznym a o zaległych podatkach w c k. urzędzie podatkowym w Bóbrce przekonać się można.

C. k. sąd powiatowy

Bóbrka, 30 listopada 1882.

L. 32219. (8746 1—3)

C. k. sąd delegowany Krakowski ogłasza, iż celem zaspokojenia należytości galicyjskiego zakładu kredytowego ziemskiego 337 złr. 32 ct. odbędzie się w gmachu sądowym dnia 28 lutego, 28 marca i 9 maja 1883 o 10 rano egzekucyjna licytacya realności l. w. h. 44 w Czyżynach Jakóba Gędziora własnej.

Cena wywołania wynosi 600 złr.

Wadyum 60 złr.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze.

Kuratorem wierzycieli hipotecznych niewiadomych jest adwokat dr. Schoen w Krakowie.

Kraków, 21 października 1882

L. 73. (223 1—3)

Celem zaspokojenia należytości dra Bernharda Ichheisera, jako prawonabywcy Józefata Lorczaka w kwocie 480 złr. a. w. z pn. odbędzie się w dniach 21 lutego i 21 marca 1883 o godzinie 10 z rana w tutejszym sądzie egzekucyjna sprzedaż realności pod l. 315 w Krynicy położonej, Antoniego Frenzla własnej; ciała tabularnego nie stanowiącej.

Cena szacunkowa 750 złr.

Wadyum 75 złr.

Warunki licytacyjne, protokół zajęcia i oszacowania mogą być przejrzane w registraturze.

C. k. sąd powiatowy

Krynica, dnia 4 stycznia 1883.

L. 3244. (8550 1—3)

W dniach 20 lutego, 28 marca i 4go maja 1883 o 10 godzinie przed południem odbędzie się w sądzie licytacya dwóch kawałków gruntu Jacka Prokudy własnych pod lk. 82 w Poburzanach położonych, nieintabulowanych celem zaspokojenia sumy 21 złr. aw. zpn. na rzecz Izaaka Orta.

Cena wywołania 185 złr. a. w.

Wadyum 10 prc.

Na pierwszych dwóch terminach grunt ten tylko za cenę szacunkową lub wyżej, zaś na trzecim także i niżej ceny szacunkowej sprzedany zostanie.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w ts. registraturze.

Z c. k. sądu powiatowego

Busk, dnia 30 października 1882.

L. 6220. (109 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Komarnie, podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia pretensyi zakładu kredytowego włościańskiego w ilości 5 rat po 21 złr. 82 ct. a. w., tudzież resztującego kapitału w kwocie 333 złr. aw. zpn. od spadkobierców śp. Dmytra Oprysk się należącego odbędzie się licytacya realności pod lk. 88 w Werbizu wykazem hipotecznym l. 184/a i 28 części wyk. hip. l. 183 księgi gruntowej gminy Werbiza objętej na trzech terminach, a to dnia 7 lutego, 21 lutego i 7 marca 1883 każdym razem o 10 godzinie przed południem w biurach tegoż sądu

Termin do ułatwiających warunków dnia 14 marca 1883 tamże.

Cena wywołania 800 złr. aw.

Wadyum 10 prc. ceny wywołania w gotówce.

Resztę waranków licytacyjnych, tudzież wyciąg tabularny, protokół zastawniczego opisania można przejrzeć w tutejszosądowej registraturze.

Dla wierzycieli hipotecznych niewiadomych, lub którymby uchwały nie mogły być doręczone, ustanowiono kuratorem Włodzimierza Łuszpińskiego z substytucyą Jana Wierzbickiego w Komarnie.

Komarno, dnia 30 września 1882.

L 2966/6614. (80 1—3)

C k. sąd powiatowy w Krzeszowicach przedsięweźmie w biurze sądowym dnia 19 lutego i 28 marca 1883 każdym razem o godzinie 10 przed południem egzekucyjną licytacyjną sprzedaż realności włościańskiej wyk. hip. l. 226 dla gminy Poręby objętej, ciało tabularne stanowiącej na 390 zł oszacowanej, dłużników Franciszka i Anny Faixów własnej. Wadyum wynosi 39 złr. Reszta warunków w sądzie do przejrzenia.

Krzeszowice, 5 października 1882.

Rozmaite obwieszczenia.

L. 13663. (8719 1—3)
C. k. Sąd obwodowy w Samborze zawiadamia z miejsca pobytu i życia niewiadomego Franciszka Kabatba, że przeciw niemu Julian Szemelowski, Antonina Kriegseisen i Emilia Szemelowska pod dniem 1 grudnia 1882 l. 13663 wnieśli pozew o intabulacyę wykreślenia ze stanu biernego realności pod l. k. 76 d 85 n. w Samborze dziel. lwowskiej położonej wpisu dom. III pag 140 n. 4 on. uwidocznionego i że dla tegoż ustanowiono kuratora ad. dra Fiternika z zastępstwem ad. dr. Ehrlicha, którym pozwany należyte środki do obrony udzielić, lub innego zastępcę z powiadomieniem sądu ustanowić ma, gdyż inaczej złe skutki z tego wyniknąć mogące sam sobie przypisze.
Sambor, 5 grudnia 1882.

L. 10270. (8720 1—3)
Złoczowski c. k Sąd obwodowy jako handlowy podaje do wiadomości powszechnej, że w roku 1883 ogłaszać będzie wpisy do rejestrów handlowych w czasopismach „Gazeta Lwowska“ „Gazeta Wiedeńska“ i „Przegląd sądowy i administracyjny“
Złoczów, dnia 14 grudnia 1882

L. 21591 (8850 1—3)
C k. miej. deleg. Sąd powiatowy w Przemyślu uwiadamia Chaima Wolfa z Przemyśla, obecnie z miejsca pobytu niewiadomego, że ustanowionemu ad actum kuratorowi adwokatowi dr. Dolińskiemu doręcza się wypowiedzenie urzędowe c. k. Dyrekcyi telegrafów we Lwowie z dnia 25 grudnia 1882 do l. 6636 kontraktu dostarczania impregnowanych słupów telegraficznych z 12 stycznia 1878 i 21 stycznia 1880, poleca się więc Chaimowi Wolfowi, ażeby temuż kuratorowi potrzebną informacyę udzielił lub innego swego zastępcę prawnego sądowi wskazał.
Przemyśl, 30 grudnia 1882.

L. 54281. (8820 1—3)
C. k Sąd krajowy we Lwowie ustanawia dla niewiadomej z miejsca pobytu Emilii Nowosieleckiej w sprawie egzekucyjnej Józefa Standa przeciw niej o 144 złr., 100 zł. i 1200 zł. w. a. z pn. kuratorem adwokata dra Jahla z substytucyą adwokata dra Stromengera, i doręczając wyż wspomnianemu kuratorowi uchwały dla kurandki przeznaczone, wzywa ją, aby do sądu się zgłosiła i innego zastępcę podała lub też środki do swej obrony służące kuratorowi podała, gdyż inaczej szkodę wynikłą sama sobie będzie musiała przypisać.
Lwów, dnia 16 grudnia 1882.

L 2173. (8734 1—3)
C. k. Sąd powiatowy w Wojniczu wzywa niewiadomego z miejsca pobytu Franciszka Filipowskiego, iżby się w przeciągu jednego roku, licząc od dnia ogłoszenia niniejszego edyktu, do tutejszego sądu zgłosił i oświadczenie do spadku po ojcu Jędrzeju Filipowskim w Bielczy dnia 6go marca 1881 z pozostawieniem ustnego kodycylarnego rozporządzenia zmarłym pozostałego wyniósł, w przeciwnym bowiem razie spadek byłby przeprowadzony z dziedzicami zgłaszającymi się i z kuratorem Szczepanem Latochą dla niego ustanowionym.
Wojnicz, 31 lipca 1882.

L. 7939. (8469 1—3)
C k. Sąd powiatowy w Kozowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Józefa Buchowieckiego, że Rachmiel Stern uzyskał przeciw niemu prowizoryczną grabież pto. 305 złr., tudzież że ustanowiono dla niego na jego odpowiedzialność kuratorem Stanisława Newelicza, któremu swoje środki obrony ma udzielić, gdyż inaczej szkodliwe skutki samemu sobie przypisze.
Kozowa, dnia 23 listopad 1882.

L. 1532. (8744 1—3)
Tomasza Jawina z życia i miejsca pobytu niewiadomego wzywa się aby w celu złożenia deklaracyi do spadku po zmarłej w Przemyślu 3 marca 1877 z pozostawieniem pisemnego kodycylu matce Magdalenie 2go małż. Szpaczyńskiej, do jednego roku do tutejszego sądu zgłosił się, lub pełnomocnika ustanowił sobie, inaczej spadek przez kuratora w osobie adwokata dra Władysława Czaykowskiego ustanowionego, przyjęty, a część spadkowa aż do jego śmierci w sądzie przechowaną zostanie.
Z c. k Sądu obwodowego.
Przemyśl, 8 marca 1882.

L. 7241. (8740 1—3)
Na mocy §. 45 instrukcyi karnej z dnia 19 listopada 1873, koszta wykonania kary w przeciągu na rok 1883 obliczone w domach więziennych sądu krajowego krakowskiego, tudzież sądów obwodowych w Nowym-Sączu, Rzeszowie, Tarnowie i Wadowicach, wynoszą dziennie od osoby 27 centów, zaś w aresztach sądów powiatowych okręgu sądu krajowego krakowskiego 31 cent. okręgu sądu obwodowego Nowo-sądeckiego 29 cent., okręgu sądu obwodowego Rzeszowskiego $31^1/_2$ cent., okręgu sądu obwodowego Tarnowskiego 27 cent., okręgu sądu obwodowego Wadowickiego 30 cent. dziennie od osoby.
Prezydyum sądu wyższego.
Kraków, 19 grudnia 1882.

L. 4153. (8434 1—3)
C. k. Sąd powiatowy w Rudkach zawiadamia z miejsca pobytu i życia niewiadomego Mikołaja Kieryczyńskiego, względnie jego niewiadomych spadkobierców, że przeciwko niemu wniósł fundusz gmin dawnego państwa kameralnego samborskiego pod dniem 24 sierpnia 1882, l. 4153 prośbę o wydanie nakazu zapłaty sumy 52 złr. 50 ct. w. a. z pn. i że w skutek tego ustanowiono dla niego kuratorem p. Kazimierza Kurka c. k. notaryusza w Rudkach z substytucyą pana Romualda Swiżyńskiego z Rudek.
Wzywa się tedy Mikołaja Kieryczyńskiego, aby z ustanowionym kuratorem się porozumiał, lub innego zastępcę sobie obrał, gdyż inaczej złe skutki z zaniedbania wyniknąć mogące sam sobie będzie musiał przypisać.
Rudki, 30 września 1882.

L. 2372. (8568 1—3)
C. k. Sąd powiatowy w Brzostku zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomą Maryannę Opielinę, że dnia 15 marca 1874 umarł w Błaszkowy bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia Kasper Niedźwiedź i wzywa się, by w przeciągu jednego roku od dnia poniżej wyrażonego, w sądzie tutejszym się zgłosiła i deklaracyę do spadku wniosła, w przeciwnym bowiem razie pertraktacya spadkowa z oświadczonymi spadkobiercami, dr. Ludwikiem Midowiczem, kuratorem Maryanny Opieliny przeprowadzoną będzie.
Z c. k. Sądu powiatowego.
Brzostek, 20 lipca 1882.

L. 13487. (8745 1—3)
C. k. Sąd obwodowy wzywa niewiadomych właścicieli, ażeby swe prawa do niżej poszczególnionych przedmiotów mianowicie: pary klaczy chłopskich skarogniada i jasnogniada, klaczy kasztanowatej siwej około 8 lat rasy chłopskiej, starej chłopskiej opończy, dwóch surdutów i pary butów, kożucha starego, pary butów i rzemienia, kawałka czerwonego aksamitu, siekiery, obcęgów i drobiazgów. klaczy gniadej chłopskiej, drobiazgów zleżałej skóry końskiej, siekiery, 4 koszul, tyleż gaci chłopskich, dwóch par szlej, czterech połamanych kłódek i kluczy, gotówki 19 zł. $37^1/_2$, okruchów srebra, wózka z uprzężą, dwóch klaczy chłopskich przydybanych w Podhorcach. woza, bielizny i obuwia kobiecego. warkocza. konia gniadego chłopskiego, pasa chłopskiego, łańcucha, kosy, torby, dwóch klaczy: bułanej trzyletniej, gniadej ośmioletniej, konia kasztana siedmletniego, klaczy skarogniadej sześcioletniej, worka pszenicy, klaczy chłopskiej, wózka chłopskiego, pary wołów, kury, względnie do uzyskanej z nich kupna w ciągu jednego roku od dnia trzeciego ogłoszenia tego obwieszczenia licząc, wykazali, gdyż w razie przeciwnym uzyskana cena kupna do kasy rządowej oddaną zostanie.
Złoczów, dnia 12 listopada 1882.

L. 2374. (8569 1—3)
C. k. Sąd powiatowy w Brzostku zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Marcina Stręka, że dnia 23 października 1881 umarł w Jodłowy bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia syn jego Michał Stręk, i wzywa go, by w przeciągu jednego roku od dnia poniżej wyrażonego w sądzie tutejszym się zgłosił i deklaracyę do spadku wniósł, w przeciwnym bowiem razie pertraktacya spadkowa z Piotrem Mrozem kuratorem Marcina Stręka przeprowadzoną będzie.
Z c. k. Sądu powiatowego.
Brzostek, 20 lipca 1882.

L. 7853 (8834 1—3)
C k. Sąd obwodowy w Tarnowie podaje zawiadomienie niewiadomemu z miejsca pobytu Dawida Dawida, że Mojżesz Klausner tutejszym sądzie, uchwałę z dnia 10go grudnia 1881 l. 15231 dozwalającą na intabulacyę egzekucyjnego prawa zastawu dla sumy 150 złr. z p n. w stanie biernym części realności pod nr. 50 w Dąbrowie położonej Dawida Dawida własnej na rzecz swoją uzyskał.
W celu doręczenia mu powyższej uchwały ustanawia się dla Dawida Dawida kuratora ad actum w osobie adwokata dra Gałeckiego z substytucyą adwokata dra Goldhammera, którym się zarazem powyższą i niniejszą uchwałę doręcza.
Tarnów, dnia 22 czerwca 1882.

L. 7299. (8813 1—3)
C. k. Sąd powiatowy zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Franciszka Gadulę w sprawie galic Zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie o egzekucyjny wpis prawa zastawu dla zaległych z pożyczki 250 złr. pochodzących 5 rat po 18 złr. 75 ct. dla resztującej z 13 raty kwoty 15 zł. 34 ct z procentem i dla pozostającego kapitału 34 zł. 90 ct. z pn. na jego realności w Łazach położonej, wykazem hip. l. 24 objętej, celem doręczenia mu uchwały z dnia 18 lutego 1881 l. 12658 i następnych, dla niego kuratora ad actum w osobie adwokata dra Serafińskiego ustanowiono, któremu swe środki obrony udzielić, albo innego zastępcę obrać i sądowi donieść ma.
C. k. sąd powiatowy
Bochnia, 20 października 1882

L 5473. (8814 1—3)
C. k. Sąd powiatowy w Bochni zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Tomasza Zająca, że w sprawie tabularnej galicyjskiego Zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie o egzekucyjny wpis prawa zastawu dla zaległych z pożyczki 300 złr. z pn pochodzących 12 rat po 22 złr. 50 ct., z obliczyć się mającym procentem dla pozostającego do spłacenia kapitału w kwocie 118 złr. 96 ct. z pn na jego realności w Gawłowie starym położonej, wykazem hipotecznym l. 22 objętej, celem doręczenia mu w tej sprawie zapadłej uchwały z dnia 2go września 1881 l. 5152 i następnych, dla niego kuratora ad actum w osobie adwokata krajowego dra Serafińskiego ustanowiono, któremu swe środki obrony dostarczyć albo innego zastępcę obrać i sądowi donieść ma.
Bochnia, 20 września 1882.

L. 2301. [8817 1—3)
C. k Sąd powiatowy w Wiśniowczyku zawiadamia niniejszym niewiadomego z miejsca pobytu Borucha Leizora dw. im. Hartmana a wrazie jego śmierci tegoż z imienia, nazwiska, życia i pobytu niewiadomych spadkobierców, że celem doręczenia im uchwały z dnia 30 grudnia 1881 l. 4207 dozwalającej w sprawie egzekucyjnej c. k. uprz. gal. Zakładu kred. włościańskiego przeciw Menaszemu Tille pto. 3469 zł. 39 ct. i 500 zł. w. a. z pn. przymusową sprzedaż realności dłużnika pod l. k. 7/986 w Sokołowie, ustanowiono dla tegoż kuratora w osobie pana adw. dra Billeta w Złoczowie z poleceniem, aby praw swych kurandów stosownie do przepisu ustawy przestrzegał.
Wiśniowczyk, 31 października 1882

L. 9877. (8828 1—3)
C k. Sąd powiatowy w Tyśmienicy zawiadamia Mojżesza Ber Popper, Leibę Popper i Taubę Holder z miejsca pobytu niewiadomych, że przeciw nim i Meschulimowi Popper wniosła Gittel de Popper Reischer pod dniem 15 grudnia 1882 l. 9877 prośbę o zaintabulowanie ją za właścicielkę realności pod nr. 281 i 469 w Tyśmienicy położonych, której to prośbie tą uchwałą z dnia 20 grudnia 1882 l 9877 dozwolono, a gdy miejsce pobytu Mojżesza Ber Popper, Leiby Popper i Tauby Holder nie jest wiadome, przeto tymże ustanowiono kuratora w osobie p. Kalmana Bergnera z Tyśmienicy.
Rzeczą więc Mojżesza Ber Popper, Leiby Popper i Tauby Holder jest udzielić temuż kuratorowi potrzebne do obrony wyjaśnienia lub innego zastępcę sobie obrać, gdyż skutki zaniedbania sami sobie przypisywać będą
Tyśmienica, 20 grudnia 1882.

L. 10231. (8842 1—3)
C. k. Sąd powiatowy ogłasza, że w dniu 17 kwietnia 1879 zmarł w Białym Dunajcu Jan Joniak z pozostawieniem ostatniej woli rozporządzenia. Gdy miejsce pobytu pozostałej wdowy Teresy Joniak jest nieznanem przeto wzywa się Teresę Joniak, aby w przeciągu roku do tutejszego sądu się zgłosiła i deklaracyę spadkową wniosła, w przeciwnym bowiem razie pertraktacya spadkowa z deklarowanymi spadkobiercami i z kuratorem dla niej w osobie Szymona Joniaka ustanowionym przeprowadzoną zostanie
Nowy targ, dnia 12 grudnia 1882.

L. 52071. (8845 1—3)
C. k. Sąd krajowy we Lwowie niniejszym edyktem wiadomo czyni, że Towarzystwo kredytowe ziemskie we Lwowie wniosło przeciw oświadczonej spadkobierczyni Aleksandra Romanowskiego, Antoninie z Romanowskich Czeżowskiej, ktora dotąd w Tużyłowie w powiecie Kałuskim mieszkała, celem wydobycia sum 1940 złr. $7^1/_2$ ct. i 13858 złr. 25 ct w. a. z pn. dnia 9 sierpnia 1882 do l. 35309 podanie o dozwolenie egzekucyjnej sekwestracyi dochodów dóbr Kulczyce I, II, III, IV, Wilczyzna, Mohyłowszczyzna i Tarabanowszczyzna.
Ponieważ uchwała, na to podanie zapadła, egzekutce pod powyższym adresem doręczoną być nie mogła, a miejsce jej pobytu teraz nie jest wiadome, c. k. sąd krajowy do zastępowania jej i na jej koszt i szkodę, tutejszego adwokata dra Moszyńskiego z zastępstwem adwokata dra Pająka mianował kuratorem i temuż kuratorowi wspomnianą uchwałę tabularną do l. 35309/82 doręczył.
Niniejszym więc edyktem wzywa się Antoninę z Romanowskich Czeżowską, aby w należytym czasie potrzebne tytuły prawne ustanowionemu zastępcy udzieliła, lub innego zastępcę wybrała i sądowi oznajmiła, słowem stosownych prawnych środków użyła, gdyż wynikające z zaniedbania skutki sama sobie przypisać będzie musiała.
Lwów, dnia 2 grudnia 1882

L 10490. (8668 1—3)
Złoczowski c k. sąd obwodowy jako handlowy podaje do wiadomości, że w roku 1883 ogłaszać będzie wpisy w rejestr spółek zarobkowych i gospodarczych w czasopiśmie „Gazeta Lwowska“.
Złoczów, 16 grudnia 1882.

L. 2910. (8642 1—3)
C. k. Sąd powiatowy w Mikulińcach zawiadamia Filipa Klippel w niewiadomem miejscu w Rosyi bawiącego, że Beila Wolloch wniosła w sądzie tutejszym dnia 18 lipca 1882 do l. 2910 w postępowaniu sprostowawczem z powodu założenia księgi gruntowej gminy Mikulińce z Konopkówką zgłoszenie prawa własności do ciała hipotecznego, jako własność Filipa Klippel w wykazie hipotecznym l. 295 zaintabulowanego, że w skutek tego zgłoszenia dla nieobecnego Filipa Klippel, Jana Berg z Konopkówki kuratorem ustanawia się i do rozprawy ustnej w myśl § 8 ustawy z 25 lipca 1871 nr. 96 dz. pr p. termin na dzień 22 lutego 1883 godzinę 9tą z rana się ustanawia, na który się Filipa Klippel do rąk kuratora i przez edykt niniejszy zawzywa.
Z c. k. Sądu powiatowego.
Mikulińce, dnia 30 lipca 1882.

L. 52346. (8653 1—3)
C k Sąd krajowy we Lwowie ogłasza, że do tegoż sądu dnia 27 listopada 1882 do l. 52.346 wniosła Katarzyna z Grabowskich Puczko przeciw nieznanym z miejsca pobytu dzieciom Stanisława Palicy, prawdopodobnie po imieniu Michał Franciszek i Magdalena się nazywającym, a w razie ich śmierci przeciw tymże z imienia nazwiska i miejsca pobytu niewiadomym spadkobiercom, pozew o wykreślenie jak dom. 11 p. 544 n. 2 on. na rzecz dzieci Stanisława Palicy zahipotekowanej sumy 300 zł. pol. ze stanu biernego realności pod l. $147^3/_4$ we Lwowie, na który to pozew, wyznaczono termin dziewięćdziesięciodniowy do wniesienia pisemnej obrony.
Gdy miejsce pobytu pozwanych nie jest wiadome, został dla nich adt. dr. Bliziński kuratorem, a tegoż zastępcą adt. dr. Dulęba mianowany.
Wzywa się zatem pozwanych, aby do swojej obrony służące środki ustanowionemu kuratorowi dostarczyli, lub też innego zastępcę sobie obrali i tegoż sądowi wymienili, gdyż inaczej ze zaniedbania wyniknąć mogące następstwa szkodliwe sami sobie przypiszą.
Lwów, dnia 9 grudnia 1882.

L. 21214 (8612 1—3)
C. k. Sąd powiatowy miejs. del. w Tarnowie zawiadamia, że 14 czerwca 1855 zmarła w Pogórskiej woli bez rozporządzenia ostatniej woli Marya Korusowa i wzywa Katarzynę Kuklową jako córkę, by się w przeciągu roku do tego sądu deklarowała, inaczej spadek z jej kuratorem Wojciechem Walem i zgłaszającymi się dziedzicami będzie przeprowadzony.
Tarnów, dnia 22 listopada 1882.

L. 13574. (8789 1—3)
C. k. Sąd obwodowy w Tarnowie zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Herscha Kohna, że uchwałę z dnia 15go czerwca 1882 l. 3488, którą na zaintabulowanie prawa własności do części realności nr. 24 w Tarnowie na rzecz Sary Bernstein zezwolono, dla niego przeznaczoną, doręczono adw. drowi Ringelheimowi jako kuratorowi jego. Zaleca mu zarazem, ażeby informacyi w tym względzie celem wniesienia środków prawnych kuratorowi udzielił lub takowe sam wniósł, gdyż skutki z zaniedbania tego wyniknąć mogące sam sobie przypisać będzie musiał.
W Tarnowie, dnia 9 listopada 1882.

L. 2528. (8672 1—3)
C. k. Sąd powiatowy w Grybowie ogłasza, że Alexy Werchacz, właściciel gospodarstwa gruntowego we Florynce, wydalił się w r. 1851 z Florynki do Węgier i dotąd nie powrócił. Wzywa się przeto wszystkich, którzyby wiadomość o jego życiu lub śmierci mieli, aby o tem sądowi lub kuratorowi Ilkowi Tatuśkowi we Florynce w przeciągu 6 miesięcy od trzeciego ogłoszenia w Gazecie Lwowskiej licząc donieśli, gdyż po upływie tego terminu sąd przystąpi do uznania Aleksego Werchacza za zmarłego.
Grybów, 30 sierpnia 1882

L. 5771. (8649 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Zbarażu zawiadamia niniejszem z życia i miejsca pobytu nieznanych Michała Mogielnickiego i Jana Sawickiego, iż na żądanie Zygmunta Dzierzanowskiego dozwolonem zostało wykreślenie z stanu biernego realności pod nk 35/534 w Zbarażu intabulacyi kontraktu dzierżawnego między Michałem Mogielnickim a Janem Sawickim o realność pod nr. 652 w Zbarażu, na dniu 23 sierpnia 1817 zawartego, i że dotycząca uchwała zostaje dla pomienionych do rąk równocześnie ustanowionego kuratora p. Juliusza Opolskiego z Zbaraża doręczoną.

C. k. Sąd powiatowy.

Zbaraż, 15 grudnia 1882.

L. 14987. (8686 1—3)

C. k. Sąd obwodowy w Tarnopolu uwiadamia niniejszem, że pod dniem 2go grudnia 1882 l. 14.987 Mojżesz Kimmelman i Izak Kimmelman przeciw Annie Hirkl lub spadkobiercom tejże z życia i miejsca pobytu nieznanym pozew o zaintabulowanie wykreślenia zapłaconej częściowej kwoty 1100 złr. m. k. z pn. w stanie biernym dóbr Wolica z przyległościami wnieśli.

Gdy miejsce pobytu pozwanej sądowi nie jest znanem, ustanowiono na jej koszt i niebezpieczeństwo kuratora ad actum w osobie p. adwokata Świejkowskiego z zastępstwem adw. dr. Glogiera, z którym ta sprawa według przepisów postępowania sądowego przeprowadzoną zostanie, jeżeli pozwany sam do sądu się nie zgłosi, ani też innego pełnomocnika sądowi nie wskaże.

Tarnopol, dnia 5 grudnia 1882

L. 13662. (8718 1 - 3)

C. k. Sąd obwodowy w Samborze zawiadamia z miejsca pobytu i życia niewiadomego Franciszka Kabatha, że przeciw niemu Julian Szemelowski, Antonina Kriegseisen i Emilia Szemelowska pod dniem 1go grudnia 1882 l. 13662 wnieśli pozew o intabulacyę wykreślenia ze stanu biernego realności pod l. k. 76 st. 85 n. w Samborze dziel. lwowskiej położonej, praw z kontraktu dzierżawy dom. III pag. 140 n. 3 on. zabezpieczonych i że dla tegoż ustanowionym został kuratorem adw. dr. Fiternik z zastępstwem adw. dra Ehrlicha, którym pozwany należyte środki do obrony udzielić lub innego zastępcę z powiadomieniem sądu ustanowić ma, gdyż inaczej złe skutki z tego wyniknąć mogące sam sobie przypisze.

Sambor, 5 grudnia 1882.

L. 4098 (8769 1--3)

Niewiadomych spadkobierców zmarłej w roku 1880 Anny Kondrat z Pczan wzywa się, by w przeciągu roku oświadczyli się w sądzie do spadku pozostałego, gdyż inaczej takowy przyznany zostanie tym, którzy się zgłoszą a w braku zgłoszenia się, zajęty zostanie na rzecz skarbu państwa.

C. k. Sąd powiatowy.

Żydaczów, 30 listopada.

L. 6563. (8713 1—3)

Sąd obwodowy ustanowił dla niewiadomej z życia i miejsca pobytu Emilii Tworzydło, celem doręczenia uchwały z dnia 9 września 1882 l. 5029 dozwalającej na intabulacyę Towarzystwa ochrony własności ziemskiej zarejestrowanego stowarzyszenia z ograniczoną odpowiedzialnością w Lima nowy właścicielem 4/6 części połowy dóbr Makowice i zaintabulowania wykreślenia sum 400, 400, 400 złr. w. a. na takowych intabulowanych, kuratora ad actum w osobie p. adw. dr. Schornsteina w Nowym Sączu.

C. k. Sąd obwodowy.

Nowy Sącz, 2 grudnia 1882.

L. 1639. (8741 1—3)

C. k. Sąd obwodowy w Przemyślu ogłasza, że ma w przechowaniu z różnych spraw karnych pochodzące rzeczy i kwoty pieniężne podejrzanym osobom odebrane: sznur korali z krzyżykiem około 23 zł. w. a. warty, Maryi Wołczak w Jarosławiu 18go września 1880 odebrany; kwotę 28 złr. 1 ct. uzyskaną z sprzedaży karogniadego konia, Iwanowi Kulińskiemu w Hruszatycach 1go października 1880 odebranego; kwotę 3 zł. 50 ct. uzyskaną z sprzedaży strzelby, butów, noży i innych drobiazgowych rzeczy z niewiadomych spraw karnych pozostałych; kwotę 3 złr. 59 ct. uzyskaną z sprzedaży płacht, butów i innych popsutych rzeczy z niewiadomych spraw.

Wzywa się zatem niewiadomych właścicieli tych rzeczy, względnie pieniędzy, by swe prawa własności do roku od dnia trzeciego umieszczenia tego edyktu w Gazecie Lwowskiej w tutejszym sądzie zgłosili, inaczej po upływie tego terminu rzeczy sprzedane i wszystkie uzyskane pieniądze do kasy rządowej w Przemyślu na rzecz skarbu państwa odesłane zostaną.

Przemyśl, 16 grudnia 1882.

L. 7298 (273 1—3)

Sąd obwodowy wzywa posiadaczy na imię Józefa Ameisena wystawionych książeczek kasy oszczędności w Nowym Sączu:

Nr. 1218 na 1500 złr.
" 1364 " 2000 "
" 1724 " 1500 " i
" 1258 " 2000 " w. a.

aby się w przeciągu sześciu miesięcy od dnia trzeciego zamieszczenia tego edyktu w Gazecie Lwowskiej bieżących, prawami swojemi do tych książeczek kasy oszczędności przed sądem obwodowym w N. Sączu wykazali, ile że inaczej po bezskutecznym upływie tego terminu takowe na żądanie Józefa Ameisena amortyzowane zostaną.

C. k. Sąd obwodowy.

Nowy Sącz, 30 grudnia 1882.

L. 50390. (68 1--3)

C. k. Sąd krajowy we Lwowie niniejszem edyktem wiadomo czyni, że Michał Russocki właściciel dóbr Berdechów z przyległościami przeciw spadkobiercom śp. Edwarda Szumańskiego p. Ludwikowi Karolowi Piotrowi 3im Szumańskiemu, do spadku powołanej z życia i miejsca pobytu niewiadomej, Edwardzie Stanisławie 2im Szumańskiej o wykreślenie prawa zastawu dla sumy 500 złr. w. a z pn. wedle Dom. 452 p. 111 n 14 on. w stanie biernym dóbr Berdechów i dom. 452 p 31 n. 13 on w stanie biernym Berdikau na rzecz Edwarda Szumańskiego zaintabulowanego, pod dniem 16go listopada 1882 l. 50390 pozew wniósł i o pomoc sądową prosił.

Wskutek czego pozew ten uchwałą z dnia 2 grudnia 1882 l. 50390 celem wniesienia obrony w przeciągu 90 dni do pisemnego postępowania dekretowano. Ponieważ miejsce pobytu współpozwanej Edwardy St n sławy Szumańskiej nie jest wiadome a zatem c. k. sąd krajowy do zastępowania i na jej koszt i szkodę tutejszego adwokata dra Krzyżanowskiego z zastępstwem adwokata dr. Dulęby kuratorem mianował z którym niniejsza sprawa wedle ustawy sądowej dla Galicyi przepisanej przeprowadzoną będzie.

Niniejszym więc edyktem wzywa się współpozwaną, aby w należytym czasie osobiście stanęła lub potrzebne tytuły prawne ustanowionemu zastępcy udzieliła, lub innego zastępcę wybrała, sądowi oznajmiła, słowem stosownych do obrony środków użyła, gdyż wynikające z zaniedbania skutki sama sobie przypisać będzie musiała.

Lwów, dnia 2 grudnia 1882.

L. 4140. (292 1—3)

C k. Sąd powiatowy w Radomyślu ustanawia dla niewiadomego z miejsca pobytu Karola Przewoźniczka z Przecławia w sprawie Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie przeciw niemu o 250 złr z pn. kuratora w osobie Nikodema Marcinkiewicza z Przecławia, któremu rezolucyę tabularną z dnia 19 października 1881 l. 4223 doręcza się i z którym niniejsza sprawa wedle galic. ustawy sądowej przeprowadzoną będzie.

Niniejszym wzywa się więc Karola Przewoźniczka, ażeby potrzebne tytuły prawne ustanowionemu zastępcy udzielił lub innego zastępcę wybrał i sądowi oznajmił słowem stosowne do obrony środki użył, gdyż wynikające z zaniedbania skutki sam sobie przypisać będzie musiał.

C. k Sąd powiatowy.

Radomyśl, dnia 8 listopada 18 2.

L. 627. (270 1 —3)

C k. Izba notaryalna w Krakowie wzywa niniejszem strony interesowane, mające jakiekolwiek do Tytusa Bujnowskiego, byłego zastępcy c. k. notaryusza dr. Stanisława Madeyskiego w Brzesku, a poprzednio zastępcy c. k. notaryusza w Zaleszczykach, z tytułu urzędowania jego, pretensye, aby takowe w przeciągu sześciu miesięcy, licząc od ostatniego zamieszczenia niniejszego wezwania w „Gazecie Lwowskiej“, do Izby notaryalnej w Krakowie na piśmie zgłosiły, gdyż po upływie tego terminu dewinkulacya złożonej przez Tytusa Bujnowskiego kaucyi i zwrot takowej właścicielowi nastąpi.

Kraków, dnia 30 grudnia 1882.

L. 8282. (259 1—3)

Nuchimowi Weinnowi zaginął weksel będący jego własnością, z daty Rymanów dnia 1 maja 1882 na sumę 100 złr. opiewający, akceptowany przez Mechla Majerowicza i Reizli Majerowicz z Posady górnej płatny za dwa miesiące od daty wystawienia na własne zlecenie, podpisanego na tymże wekslu jako wystawcy, Nuchima Weina. Akceptanci nieumiejący pisać podpisali weksel przez położenie własnoręcznego znaku krzyża, a imiona ich i nazwiska wypisał Joel Barth jako świadek i to w obecności p. Zygmunta Groblewskiego zastępcy notaryusza w Rymanowie, który na podstawie protokołu legalizacyjnego z daty Rymanów 1go maja 1882 L. R. 2773 podpisy akceptantów zawierzytelnił i weksel powyższy klauzulą legalizacyi na stemplu 75 ct. w. a. zaopatrzył.

C. k Sąd obwodowy wzywa posiadacza tego wekslu, aby w dniach 45, licząc od trzeciego umieszczenia w dzienniku urzędowym tego ogłoszenia weksel ten sądowi przedłożył, bowiem w razie przeciwnym weksel ten za umorzony uznany zostanie.

Przemyśl, 2 sierpnia 1882.

L. 1606. (247 1—3)

C. k. Sąd powiatowy Tyśmienica podaje do wiadomości, że ts. uchwałą z dnia 24 lipca 1879 l. 3214 polecono tabuli miejscowej, ażeby po zaingrosowaniu kontraktu kupna i sprzedaży z daty Tyśmienica dnia 21 grudnia 1818 i z dnia 12 czerwca 1847 jako też konsensu ekstabulacyjnego z dnia 11 czerwca 1861 najpierw Leiby Pepis, następnie Schulima Majera Friester jako właścicieli realności pod nk. 228|237 ut d l pag 48 n. 1 haer. w Tyśmienicy na imię Antoniego Jakubowicza zapisanej, zaintabulowała oraz ciężącą na tej realności pretensyę Tauby Triester we wysokości 152 # jakoteż jej prawa dożywocia w zupełności wykreśliła i wyekstabulowała.

W obec jednak nastąpionej w międzyczasie śmierci Chaima Leib Pepis i Tauby Friester oraz niewiadomego miejsca pobytu Antoniego Jakubowicza, ustanawia się kuratora w osobie Kałmana Bergnera w Tyśmienicy.

Rzeczą zatem proszącego Szulima Majer Triester udzielić temuż potrzebnych wyjaśnień lub innego obrać zastępcę, gdyż w przeciwnym razie skutki sam sobie przypisze.

C. k. Sąd powiatowy.

Tyśmienica, 30 maja 1882.

L. 3415. (207 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Liszkach wzywa Kazimierza Madydę do spadku po Wojciechu Madyda dnia 15 lutego 1881 w Czułowie bez pozostawienia ostaniej woli rozporządzenia zmarłym powołanego, aby w przeciągu jednego roku od dnia dzisiejszego w tutejszym sądzie się zgłosił i deklaracyę do tego spadku złożył, w razie przeciwnym bowiem pertraktacya z spadkobiercami już zgłoszonymi i z kuratorem dla niego w osobie Jana Szewczyka ustanowionym przeprowadzoną będzie.

Liszki, dnia 15 grudnia 1882.

L. 5890. (138 1—3)

C k. Sąd powiatowy w Rymanowie powołuje nieobecne: Annę. Krystynę i Ewę Handiak, aby do jednego roku zgłosiły się do spadku po beztestamentarnie w Woli wyżnej 23 listopada 1881 zmarłym Semanie Handiaku, w przeciwnym albowiem razie, postępowanie spadkowe z kuratorem Onufrem Handiakiem przeprowadzone będzie.

C. k. Sąd powiatowy.

Rymanów 2 grudnia 1882.

L. 6157. (136 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Mielnicy wzywa nieobecną Nechemię Weniraub aby w przeciągu jednego roku od dnia ostatniego ogłoszenia niniejszego edyktu w Gazecie Lwowskiej do spadku, swego w Germakówce w dniu 20 stycznia 1876, bez ostatniej woli rozporządzenia zmarłego ojca Simona Leib Mindes się zgłosiła, gdyż inaczej spadek ten ze zgłaszającymi się spadkobiercami i ustanowionym dla niej kuratorem Mosesem Mindes przeprowadzonym zostanie.

Mielnica, 12 grudnia 1882.

L. 4795. (40 1 3)

C. k. Sąd powiatowy w Dąbrowy wzywa niewiadomą z miejsca pobytu Anielę Wawrzykowską, aby się do spadku Maryanny Brudniewicz, zmarłej w Radgoszczy 3 listopada 1877 z pozostawieniem kodycylu w ciągu jednego roku zgłosiła, gdyż po upływie tego czasu spadek z ustanowionym dla niej kuratorem Wojciechem Schünzlem pertraktowanym zostanie

C. k. Sąd powiatowy.

Dąbrowa, dnia 17 czerwca 1882.

L. 49094. (67 1—3)

C. k. Sąd krajowy we Lwowie zawiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomych: Stanisława Pogonowskiego i Ludwikę z Głębockich Dzianottową że wskutek prośby Michaliny Dzianottowej de praes 9 listopada 1882 l. 49094 o wykreślenie ze stanu biernego dóbr Olszany i Wolicy prawa zastawu dla sum 695 duk. 8870 złr. 33 $\frac{1}{4}$ ct. i 2847 złr. 9 $\frac{1}{2}$ ct wal. wiedeńskiej z pn dla nich kurator w osobie adw. dra Pająka zaś zastępca kuratora w osobie adw. dra Goreckiego ustanowionym został, wzywając ich oraz by swych praw należycie przestrzegali gdyż w przeciwnym razie wszelkie ztąd wyniknąć mogące skutki szkodliwe, sobie przypisać będą winni.

Lwów, dnia 25 listopada 1882.

L 14435. (13 1 - 3)

C. k Sąd obwodowy w Tarnowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Wilhelma Gazdę, że na podanie A. Haase uchwałą z dnia 21 września 1882 l. 10103 przymusowa publiczna sprzedaż ruchomości pozwanego Wilhelma Gazdy celem zaspokojenia ilości 131 złr. 55 ct. w. a. dozwoloną została.

W celu doręczenia powyższej uchwały ustanawia się kuratora ad actum w osobie adw. dra Gałeckiego z substytucyą adw. dra Malawskiego, któremu się zarazem powyższą uchwałę doręcza.

Tarnów, dnia 16 listopada 1882.

L 5567 (237 1--3)

C. k. Sąd powiatowy w Łopatynie ogłasza niniejszem, iż na dniu 11 września 1877 umarł w Bordulakach właściciel części realności Iwan Bordulak bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia.

Gdy miejsce pobytu powołanego do spadkobierstwa brata jego Hrycia Bordulaka nie jest wiadomem, wzywa się tegoż, aby się w przeciągu jednego roku od dnia niżej wyrażonego w sądzie tutejszym zgłosił i deklaracyę swoją wniósł inaczej bowiem rozprawa spadkowa z spadkobiercami zgłaszającymi się i z ustanowionym dla niego kuratorem Hryciem Bordulakiem naczelnikiem gminy w Bordulakach zostanie przeprowadzoną.

Łopatyn, dnia 20 grudnia 1882.

L. 6916. (238 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Medenicach wzywa niewiodomą z miejsca pobytu Annę Bojko aby do spadku po Michale Bojko, zmarłym w Dobrowlanach 13 marca 1853 bez testamentu, w przeciągu roku w tymże sądzie oświadczenie oddała, inaczej spadek ten z zgłaszającymi się spadkobiercami i ustanowionym dla niej kuratorem Maksymem Zacharyą przeprowadzony będzie.

Medenice, 28 listopada 1882.

L. 6918. (226 1 3)

C. k. Sąd obwodowy w Rzeszowie zawiadamia niniejszym edyktem Jana Jakubowskiego z życia i miejsca pobytu niewiadomego a w razie jego śmierci, jego spadkobierców z nazwiska imienia i miejsca pobytu niewiadomych, dalej leżącą masę spadkową tegoż żony Anny z Domaradzkich Jakubowskiej a ewentualnie jej spadkobierców z nazwiska imienia i miejsca pobytu niewiadomych, wreszcie małżonków Wincentego i Anielę Nartowskich z życia i miejsca pobytu niewiadomych a w razie ich śmierci, ich spadkobierców z nazwiska imienia i miejsca pobytu niewiadowych że przeciw nim wniósł Władysław Wojnarowski w dniu 24 listopada 1882 do l. 6918/c w tutejszym sądzie pozew o wykreślenie dożywocia części gruntu i ogrodu z trzema poddanymi, razem z obciążającem takowe prawem dziedzicznem z karty ciężarów dóbr Żarnowy w załatwieniu którego termin do wniesienia pisemnej obrony w dniach 90 wyznaczono.

Gdy miejsce pobytu pozwanych względnie ich spadkobierców nie jest wiadome, przeto ustanowiono dla nich na ich koszt i niebezpieczeństwo kuratorem tutejszego adwokata dra Koppla z substytucyą adwokata dra Bindera.

Wzywa się zatem niniejszym edyktem pozwanych aby w oznaczonym wyżej czasie albo sami obronę wnieśli, lub potrzebne dokumenta ustanowionemu dla nich kuratorowi udzielili, lub też innego obrońcę sobie obrali i o tem tutejszemu sądowi donieśli, w ogóle aby wszelkich możebnych do obrony środków użyli, gdyż inaczej wynikłe z zaniedbania skutki sami sobie przypisaćby musieli.

Rzeszów, 7 grudnia 1882.

L. 4504. (318 1—3)

C. k. Sąd powiatowy podaje do publicznej wiadomości, iż Henryk Brechner wniósł pozew przeciw Józefowi Bednarzowi z miejsca pobytu niewiadomemu i Barbarze Bednarzowej o 75 zł. 6 zł. 37 ct. 7 zł. 93 ct. 35 ct. na który termin do rozprawy sumarycznej na 9 lutego 1883 o godzinie 10 z rana wyznaczony i kuratorem Józef Biegoń wójt z Kamesznicy dla tego Józefa Bednarza ustanowiony został.

Wzywa się przeto Józefa Bednarza ażeby wcześnie przed terminem w tutejszym sądzie lub u kuratora należyte oświadczenie złożył, lub na terminie sam stanął, gdyż inaczej skutki tego zaniedbania sam sobie przypisać będzie musiał.

Milówka, 28 grudnia 1882

L. 99/pr (316 1—3)

Jego Ekscelencya Pan Prezydent c. k. wyższego sądu krajowego mianował na mocy § 301 proc kar. dla pierwszej zwyczajnej kadencyi posiedzeń sądów przysięgłych, w roku bieżącym przy c. k. sądzie obwodowym w Tarnopolu, Prezydenta sądu tegoż Luciliana Krynickiego Przewodniczącym, a c. k. radców sądow krajowych Karola Willaume, Emila Nemethy, Karola Porschinskiego, Józefa Lacek, Kajetana Kopacz i Antoniego Reinwarth zastępcami Przewodniczącego sądu przysięgłych.

Posiedzenia tej kadencyi rozpoczną się w dniu 5 mara 1883 o godź. 9 przed poł.

Prezydyum c. k. Sądu obwodowego.

Tarnopol, dnia 13 stycznia 1883.

L. 6951. (344)

Dawida Tadanier z miejsca pobytu niewiadomego zawiadamia się, że w sporze drobiazgowym Borucha Schnee przeciw niemu o 6 zł. 30 ct. kuratorem Eisig Meizeles ustanowiony i termin na dzień 6 lutego 1883 o godzinie 9 rano wyznaczony został.

C. k. sąd powiatowy

Kamionka, 22 grudnia 1882.

L. 13694. (8476)

C. k. sąd obwodowy w Tarnowie, jako sąd handlowy podaje niniejszem do wiadomości, iż dnia dzisiejszego wpisaną została do rejestru handlowego dla firm pojedynczych firma: „Feiwel Holländer, gorzelnia w Trzcianie“.

W Tarnowie, dnia 16go listopada 1882.

L. 5207. (8597)

C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie ogłasza niniejszem, że w rejestrze spółek zarobkowych i gospodarczych przy firmie: „Unia związek dla kredytu i ochrony praw wierzycieli we Lwowie, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką“ dnia 19 listopada 1882 uwidoczniono: że w dniu 13 września 1882, dla uzupełnienia przewidzianej w §. 28 statutu tego Stowarzyszenia liczby członków Rady nadzorczej obrany został członek pow. Jakób Balsambaum kupiec i właściciel realności przy ulicy Kaźmierzowskiej we Lwowie zamieszkały, a w dniu 25 września 1882 obrany został członek Mendel Glanz, liwerant drzewa pod l. 67 przy ulicy Gródeckiej we Lwowie zamieszkały na członków Rady zawiadowczej powyż namienionej spółki.

Lwów, dnia 25 listopada 1882.

L. 54897. (8778)

C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie ogłasza niniejszem, że na dniu 13 grudnia 1882 w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych przy firmie: „Towarzystwo spożywcze we Lwowie stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką“ uwidoczniono że ustępujący po ukończonym trzechletnim peryodzie członkowie Dyrekcyi pp. Antoni Żabicki i Karol Andrzejowski wskutek ponownego wyboru pozostają na drugie trzechlecie w składzie Dyrekcyi tegoż Towarzystwa.

Lwów, dnia 16go grudnia 1882.

L. 7984. (8754 1—3)

Powiadamia się Jakóba Hejnara z Krosna, niewiadomego z miejsca pobytu, iż przeciw niemu wniosło Towarzystwo Zaliczkowe w Krośnie prośbę egzekucyjną ze skryptu notaryalnie sporządzonego z daty Krosno 22 stycznia 1879 l. r. 4750 na 200 zł. w. a. celem wydobycia resztującej kwoty 56 zł. w. a. z pn. i że wydana tu sąd. uchwała z 12 listopada 1880 l. 6952, proszony I i II stopień egzekucyi pozwolono, tę uchwałę doręcza się panu Sabinowi Lewińskiemu w Krośnie, którego ustanawia się kuratorem nieobecnego i z miejsca pobytu nieznanego Jakóba Hejnara, którego zawiadamiając niniejszym edyktem wzywa się, aby środki obrony udzielił kuratorowi, lub swe miejsce zamieszkania podał, albo innego obrońcę sobie postanowił, ile inaczej skutki zaniedbania sobie przypisać winien będzie.

C. k. sąd powiatowy

Krosno, 8 listopada 1882.

K, 13661. (8717 2—3)

C. k. sąd obwodowy w Samborze zawiadamia z miejsca pobytu i z życia niewiadomego Franciszka Bernaczika, że przeciw niemu wnieśli pod dniem 1go grudnia 1882, l. 13661 Julian Szemelowski, Antonina Kriegseisen i Emilia Szemelowska pozew o intabulacyę wykreślenia ze stanu biernego realności pod l. k. 76 d 85 n. w Samborze dziel. Lwowskiej położonej sum 1437 zł. 358 zł. i 1181 zł. m. k. dom. IV pag. 160 i 161 n. 9 i 10 on. zabezpieczonych, i że dla tegoż ustanowiony został kuratorem adw. dr. Fiternik z zastępstwem adw. dra Ehrlicha, którym pozwany należyte środki do obrony udzielić, lub innego zastępcę z powiadomieniem sądu ustanowić ma. gdyż inaczej złe skutki z tego wyniknąć mogące sam sobie przypisze.

Sambor, 5 grudnia 1882.

Upadłości.

L. 911. (342 1—3)

C. k. sąd krajowy w Krakowie na zasadzie §. 62 ordynacyi konk. zezwolił na otwarcie konkursu na majątek Izaaka Lacka i Arona Rothb-rga a mianowicie na majątek ruchomy, gdziekolwiekby się takowy znajdował a na majątek nieruchomy o tyle, o ile takowy położonym jest w tych krajach w których ordyn. konk. z dnia 25 grudnia 1868 obowiązuje.

Komisarzem konkursowym ustanawia się pana sekretarza Rady sądu krajowego Trzmiela, tymczasowym zarządcą masy pana adw. Dr. Leszko z substytucyą pana adw. Dr. Schoena.

Wierzycieli wzywa się niniejszem, aby na terminie dnia 29 stycznia 1883, przed komisarzem konkursowym wyznaczonym, za przedłożeniem dokumentów, któreby ich pretensye wykazywały, oświadczyli się co do potwierdzenia tymczasowego zarządcy masy lub co do ustanowienia innego, tudzież aby wybrali wydział wierzycieli

C. k. sąd krajowy wzywa tych wierzycieli, którzy swych pretensyj przeciwko masie konkursowej chcą dochodzić, aby takowe nawet w tym przypadku, gdyby się proces w toku znajdował, do dnia 1 marca 1883 w c. k. sądzie krajowym w Krakowie, podług przepisu ordynacyi konkursowej, unikając szkodliwych skutków prawa zgłosili a na terminie na dzień 12 marca 1883 o godz. 10 z rana w biurze komisarza konkursowego oznaczonym wywierzytelnili i swoje wnioski co do oznaczenia pierwszeństwa swych pretensyj poczynili

Wierzycielom, którzy pretensye swoje zgłoszą, a na owym terminie będą obecni, przysłuża prawo na miejsce tymczasowego zarządcy masy, jego zastępcy i wydziału wierzycieli, którzy dotąd obowiązki te sprawiali, powołać ostatecznie osoby, w których zaufanie pokładają.

Wierzyciele, którzy w Krakowie lub w jego pobliżu nie zamieszkują, winni są przy zgłoszeniu wymienić pełnomocnika w Krakowie zamieszkałego, w celu doręczenia uchwał sądowych, w przeciwnym bowiem razie na wniosek komisarza konkursowego wierzycielom rzeczonym na ich niebezpieczeństwo i koszt kurator ustanowionym zostałby

Dalsze ogłoszenia w toku postępowania konkursowego umieszczone będą w urzędowej „Gazecie Lwowskiej“.

Termin do likwidacyi oznaczony, jest zarazem co do układów z wierzycielami.

Kraków, dnia 13 stycznia 1883.

L. 27862. (345)

C. k sąd krajowy w Krakowie podaje do wiadomości, że w sprawie konkursowej Berla Landaua w Brzesku na zasadzie wyboru wierzycieli tymczasowy zarządca p. Mojżesza Krauter w Brzesku zatwierdzonym i p. Roman Madejski zastępca c. k. notaryusza w Brzesku zastępcą zarządcy masy ustanowionym został.

Kraków, 15 grudnia 1882.

L. 57103. (360)

Wierzycieli masy rozbiorowej Rebeki Pilpel zawiadamiam, że zarządcą masy Dr. Bodek przedłożył drugą repartycyę majątku, którą u podpisanego komisarza i u p. zarządcy masy przejrzeć i odpisy podnieść można z tem, że wolno jest wierzycielom swe zarzuty przeciw tej repartycyi do 20 lutego 1883, pisemnie lub ustnie u komisarza konkursowego wnieść.

Zarazem ustanawiam termin na 23 lutego 1883 o godz. 10 rano w biurze Nr 12 w którym na wniesione zarzuty rozprawa wprowadzoną będzie, do czego wydział wierzycieli i zarządcę masy wzywam.

Lwów. dnia 9 stycznia 1883.

Radca c. k. sądu krajowego
jako komisarz konkursowy
Teodorowicz.

Doniesienia prywatne.

Szematyzm

Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księst. Krakowskiem na rok 1883

nabyć można po cenie **2 zł. 60 ct.** w Ekspedycyi **„GAZETY LWOWSKIEJ"**

Zamiejscowi zechcą przesłać **2 zł. 70 ct.**, z których przypada 10 ct. na opakowanie i list frachtowy.

Szematyzm przesyłamy tylko za uiszczeniem należytości z góry. Za pobraniem należytości nie przesyłamy Szematyzmu.

Na karnawał

Pracownia sukien damskich.

Suknia pojedyńcza . . od 3 złr.
Suknia strojna . . . od 5 złr.

Wszelkie zamówienia **na prowincyę** wysyła w oznaczonym czasie podług najświeższych **żurnali**

Ludmiła Pizuńska

przy **ul. Krakowskiej** l. 1 na 1 piętrze (róg od rynku)

Najnowsze kompozycye na rok 1883

F. Tymolskiego.

Modlitwa, na pamiątkę 200 let. rocznicy oswobodzenia Wiednia przez króla Jana III . . . 60 ct.
Łza, Polonez Cieniom Mickiewicza 50 c.
Do Świtu Mazury . . 64 ct.
Kumeiu, Lubciu Dumka, Szumka i Kołomyjki . . 64 ct.
Ciotunie Kadryle . . 70 ct.
Murzynka, polka francuska . 45 ct.
Izia, Polka szybka . . 45 ct.

Do nabycia u autora Sykstuska Nr. 13, zaś główny skład tych utworów w księgarni **Gubrynowicza & Schmidta** we Lwowie, plac kapitulny i w **Składzie nut** pod zarządem **K. Wilda, ul. akademicka l. 3.**

(29 5—10)

Anlage- und

Speculations-

Käufe in allen Combinationen (Tauschoperationen, Prämien, Consortien rc.) sowie Käufe und Verkäufe von Los- u exotischen Papieren vollführt anerkannt reel und discret zu Originalcoursen das **Bankhaus „LEITHA"** (Halmai) Wien Schottenring 15.

Erprobte Information, gewissenhafte Rathschläge, reichhaltige Brochure u. Probenummern des Börsen- und Verlosungsblattes „LEITHA" gratis und franco.

(266 1—?)

Najnowszy wynalazek jest aparat do robienia dziurek w płótnie i suknie, wyrabia na godzinę 60 dziurek.

Najnowsze i poprawne

maszyny do szycia

z gwarancyą 5 lat.

Raty tygodniowe 1 złr. **lub podług umowy.**

Paręset masayn kupionych w innych handlach przyszła P. T. Publiczność do mnie rocznie do zamiany na maszyny praktyczne i porządne.

Szumne anonsy firm zagranicznych i gromada ajentów krążących po kraju z tandeckiemi maszynami pod nazwą „Oryginalne", wyłapują **nieostrożnych**; taka maszyna jest prędzej popsuta aniżeli zapłacona, ciężko szyje i **zdrowiu szkodzi.**

Kasy

żelazne ogniotrwałe, zamki i klucze najnowszej konstrukcyi i patentowane. Cena 85 zł. *i wyżej.*

Zamianę i specyalną naprawę maszyn do szycia wszystkich systemów, eczelenka, części składowe, igły, nici i oliwę do maszyn

poleca

JÓZEF IWANICKI

mechanik i specyalista w hotelu Żorza we Lwowie. (8209 5-12)

Dra Karola Mikolascha

Wody lecznicze gazowe.

Alkaliczna. Smaku bardzo przyjemnego, zastępuje nader korzystnie szczawy rodzime jak n. p Szczawnicką, Selcerską i t. p., od których jest o wiele skuteczniejszą Używa się bądź sama przez się, bądź też pół na pół zmięszana z zwykłą wodą. Cena 16 ct.

Gorzka. Z powodu wcale nieprzykrego smaku i energiczniejszego chociaż nie drażniącego skutku, przewyższa wszystkie wody naturalne przeczyszczające. Cena 16 ct.

Jodowa i Bromowa. Należy używać według przepisu lekarskiego tam, gdzie Jod lub Brom są wskazane. Różni się od zwykle używanych rozczynów soli jodowych lub bromowych tem, iż jest przyjemną do użycia i skuteczniejszą z powodu podniecania czynności narzędzi przeistaczających. Cena 18 ct

Litowa. Przeciw cierpieniom pęcherza i t. p. według ordynacyi lekarskiej. Zawiera lit w ilości znacznie większej jak którakolwiek woda mineralna. Cena 16 ct.

Magnowa. Przeciw zgadze, kwasom żołądkowym nadmiernym i ztąd pochodzącym dolegliwościom. Bez przechwały w smaku i skutku nieprześcigniona. Cena 16 ct.

Żelazista. Nie ma środka, żelazo zawierającego, któryby był tak przyjemny do użycia, tak skuteczny, oraz tak tani, jak ta woda. Żelazo w tem połączeniu ustrój ludzki przyswaja niemal bezpośrednio. Cena 16 ct.

Salicylowa zawiera salicylan sodowy, obecnie tak ważną w lecznictwie odgrywający rolę w cierpieniach reumatycznych, (gośćcowych) artrytycznych, nerwowych, w migrenie i t. p. Salicylan sodowy w tej postaci podany, uchyla towarzyszące temu środkowi skutki ujemne, jak drapanie w gardle, nudności, utratę apetytu, gdy przeciwnie po użyciu wody salicylowej tylko skutki dodatnie występują spotęgowane. Cena 18 ct.

Lemoniada angielska gazowa. Jest to bardzo łagodny, smaczny i przyjemny środek przeczyszczający dla niewiast i dla dzieci Cena 35 ct.

Niebywała taniość tych środków leczniczych czyni je dla każdego przystępnemi, a skuteczność tychże wprowadza niemal w podziw, osobliwie lekarza, obznajomionego dokładnie ze skutkami pojedynczych tych wód składników.

Skuteczność ta polega na szczęśliwej kombinacyi dodatków naster pojedynczych, osobliwie zaś na przesyceniu tych wód bezwodnikiem węglowym.

Skład chemiczny każdej wody leczniczej uw[illegible]iony jest na etykiecie i broszurce, którą się na żądanie dodaje.

Za próżne flaszki z etykietami płacę po 6 ct., tak iż woda sama tylko 10, względnie 12 centów kosztuje.

Wysełam pocztą lub koleją i liczę za opakowanie od 10 — 20 — 30 — 40 — 50 flaszek / 40 — 60 — 80 — 90 — 100 centów.

Mniej 10 flaszek nie wysełam.

Strzedz się należy wód podrabianych i naśladowanych tem szkodliwszych, jeżeli fałszerze nie są fachowymi. Najlepiej jest udawać się wprost do składu głównego lub też do składów w aptekach renomowanych się znajdujących.

Każda flaszka opatrzona jest kapslą, na której nazwisko: **„Mikolasch"** jest uwidocznione, na korku zaś nazwisko to wypalone. Na etykiecie znajduje się znak ochronny: „Gwiazda po za którą widocznym jest wąż, wijący się na lasce Merkurego.

skład główny w aptece pod gwiazdą

PIOTRA MIKOLASCHA we Lwowie.

(7880 1—?)

L. 1350. (295 2—3)

Zaproszenie do subskrypcyi.

Pożyczka loteryjna

Towarzystwa węgierskiego

CZERWONEGO KRZYŻA

pod Najwyższym protektoratem Jego Cesarskiej i Apostolskiej Mości.

Wyciąg z planu losowania:

Rocznie 3 ciągnienia: 1 marca, 1 lipca, 1 listopada

Główna wygrana **złr. 120.000** bez podatku,
zł. 50.000, 25.000, 15.000, 10.000
i wiele wygranych ubocznych, najniższa wygrana **6 złr.** podnosząc się do **10 złr.**

CELEM POŻYCZKI jest dostarczanie funduszu na pielęgnowanie i zapomożenie ranionych wojowników i ich familii.

Korzyści pożyczki:

Każdy los, na który padła najniższa wygrana, grywa na wszystkich późniejszych ciągnieniach premiowych i stanowi tem samem na lat 51 opiewającą bezstemplową i wolną od należytości promesę.

Według osnowy, odnoszącej się do tej pożyczki loteryjnej ustawy (art. XLI 1882), są losy i wygrane wolne od stempla, podatku, i należytości.

Gwarancya.

Przeznaczony do wypłaty wygranych i amortyzacyi pożyczki potrzebny kapitał loteryjny składa się z papierów wartościowych, mogących być natychmiast zrealizowanemi, które dadzą się użyć na złożenie kapitałów pupilarnych i zarządzany bywa przez mieszaną komisyę, której prezesem jest każdoczesny, przez stowarzyszenie wybrany i przez Jego Mość Cesarza zatwierdzony prezes Towarzystwa Czerwonego Krzyża w krajach korony węgierskiej

Prócz tego utworzony będzie na dalsze zapewnienie tej pożyczki loteryjnej fundusz rezerwowy, który z dodatkiem procentów 5 prc. po ukończeniu terminu amortyzacyjnego wynosić będzie okrągło 3,000 000 złr. w. a.

Ze względu na korzyści planu losowania, bezwątpliwą pewność i cel patryotyczny, jest ten efekt godnym polecenia jako najtańszy, najpewniejszy i najkorzystniejszy los.

Publiczna subskrypcya na 400.000 losów odbędzie się

w Poniedziałek dnia 22 stycznia 1883 po kursie 6 złr. 50 ct.

oprócz już publikowanych miejsc subskrypcyjnych, dla wygody subskrybentów także u następujących firm:

We Wiedniu:

Breitner & Jenienz I, am Hof nr. 5
Heinrich Braun, Kohlmarkt 24,
Anton Czjzek, Kärntnerstrasse 3,
Franz Eckert, Schottenring 14,
Feliks Epstein, Stock-im Eisen Platz 3
Freund & Cmp Kärntnerstrasse 40 42
M. J. Guth, Kohlmarkt
E. J. Heimann's Söhne Kärntnerring 3
August Körner, Goldschmiedgasse 7,
Kohn & Alter, Kärntnerstrasse 19,
Leopold Langer, Kärntnerring I,
Landauer & Co., „z. neuen Fortuna" Wipplingerstr. 30.
Isid. Landauer, Kärntnerstrasse 14,
R. Landauer, Kärntnerstrasse 36,
Mayer & Vogel, Graben 21.
Nyitrai & Co, Kärntnerstrasse 23,
Ludwig Porges & Co., Augustinerstrasse 2,
Schellhammer & Schattera, Kärntnerstrasse 20,
Anton Schey, Jr. Praterstrasse 20,
J. H. Singer, Schottenring 4.
M. A Spitzer, Graben 12,
Werner & Cmp., Wipplingerstrasse 45,

podczas zwykłych godzin urzędowych, gdzie przyjmują się także zgłoszenia przed czasem subskrypcyi.

na prowincyi:

także we wszystkich większych kantorach bankowych i wymiany.

Warunki:

1. Kwota subskrypcyjna wynosi 6 zł. 50 ct. za sztukę, z której 2 złr. w. a. w gotowce należy złożyć zaraz przy subskrypcyi. Reszta w kwocie 4 złr. 50 ct. mą być złożona w trzech dniach po ogłoszeniu odbytej repartycyi. Po tym terminie wniesione opłaty będą na 6 prc. oprocentowane i mają nastąpić najpóźniej do dnia **20 lutego 1883.**

2. W razie przekroczenia kwoty subskrypcyjnej nastąpi odpowiednia redukcya subskrybowanych sztuk, przyczem zastrzega sobie węgierskie akcyjne towarzystwo banku krajowego ustanowienie sposobu redukcyi.

3. W razie redukcyi okazać się mogące kwoty, opłacone przy subskrypcyi, użyte będą do uzupełnienia przypadających z subskrypcyi losów. Potrzebne ku temu kwoty resztujące mają być zapłacone w terminie, wyrażonym w 1 punkcie. Okazać się mogące nadpłaty będą natychmiast zwrócone.

4. Zgłoszenia do subskrypcyi należy wnosić w miejscach ku temu wyznaczonych na formularzach, które się wydają bezpłatnie. Każdy subskrybent otrzyma zamiast oddanego zgłoszenia subskrypcyjnego i po złożeniu w 1. punkcie ustanowionego zadatku w kwocie 2 złr. za sztukę wystawione przez miejsce subskrypcyę przyjmujące potwierdzenie, za które po odbytej publikacyi wręczone zostaną subskrybentowi efektywne losy.

Pierwsze ciągnienie dnia 1 marca 1883.

Główna wygrana złr. 120.000 w. a.